सूर्य

आणि तुम्ही पाहाल लोकांना ईश्वर धर्मात
समूहा समूहाने (मोठ्या संख्येने) प्रवेश करताना
(सूरहः अलनसर - कुराण)

चंद्र आणि सूर्यामध्ये मानवी प्रतिमेचे रहस्य.
नासा आणि विश्वसनीय संस्थांनी प्रकाशित
केलेल्या छायाचित्रांमधून.

चंद्र

दीन-ए-इलाही

(ईश्वर धर्म)

हे पुस्तक प्रत्येक धर्म, प्रत्येक पंथ (फिरका) आणि प्रत्येक व्यक्तीसाठी
अखंड एकाग्रता, लक्ष, चिंतनयोग्य आणि संशोधनयोग्य आहे.
आध्यात्माचे खंडन करणाऱ्यांसाठी थेट आव्हान आहे.

परमपूज्य

आर. ए. गोहर शाही

सत्पुरुष आर.ए. गोहर शाही

लेखक दीन-ए-इलाही

" व र ऐतन्ना स यदखूलू न फी दिनीइल्लाही अफ़वाजा " (सुरह अल नसर - कुराण)
अनुवाद: आणि तुम्ही पाहाल लोकांना ईश्वर धर्मात समुहा समूहाने (मोठ्या संख्येने) प्रवेश करताना.

ईश्वरधर्म

(दीन-ए-इलाही)

ईश्वराचे दडलेले रहस्य

या कृतीचे सर्व अधिकार राखीव आहेत.

हे पुस्तक ईश्वराचा शोध करणाऱ्यांसाठी आणि ईश्वराशी प्रेम करणाऱ्यांसाठी भेट आहे.

नामदान प्राप्तकर्त्यासाठी सूचना (जाकीरीन):

हे पुस्तक सत्य प्रेमी, न्यायप्रिय लोक आणि ईश्वर प्राप्तीची इच्छा असलेल्या लोकांपर्यंत पोहोचवायचे आहे.
सृष्टी कालीन द्वैतवादी (अजली मुनाफिक) ते नष्ट करण्याचा प्रयत्न करतील.

संकलक

एम. युनूस अल गोहर (लंडन) अमजद अली गोहर (लंडन)

मेहदी फाऊंडेशन इंटरनॅशनल

www.GoharShahi.com

संपर्क: amjadgohar75@yahoo.com younus380@yahoo.co.uk

हे ते **गोहर शाही** आहेत, ज्यांनी तीन वर्षांपर्यंत सिहवन शरीफच्या पर्वतांत आणि लालबागमध्ये, ईश्वराच्या प्रेमासाठी तपस्या (चिल्लाकशी) केली. ईश्वर प्राप्तीसाठी संसाराचा त्याग केला, नंतर ईश्वराच्या आदेशानेच परत संसारात आले. लाखो हृदयांत ईश्वराचे नामस्मरण (जिक्र) वसवले आणि अनेक लोकांना ईश्वर प्रेम प्राप्त करण्यासाठी प्रेरित (रागिब) केले. सर्व धर्मांच्या लोकांनी गोहर शाहींना मशिदी, मंदिरे, गुरुद्वारे, आणि चर्चमध्ये आध्यात्मिक व्याख्यानांसाठी आमंत्रित केले आणि ईश्वराचे नामस्मरण (जिक्र कल्ब) प्राप्त केले. असंख्य पुरुष आणि स्त्रिया यांच्या शिकवणींनी प्रेरित होऊन अपराधांपासुन पश्चाताप (ताएब) केला आणि ईश्वराकडे नतमस्तक झाले. अगणित असाध्य रोगी यांच्या आध्यात्मिक उपचाराने स्वस्थ झाले (बरे झाले), ईश्वराने चंद्रावर यांचा (गोहरशाहीचा) चेहरा प्रकट केला. नंतर, शिवलिंग (हज्र अस्वद) मध्ये पण यांची प्रतिमा (प्रतिबिंब) प्रकट झाली. संपूर्ण जगात यांची ख्याति (प्रसिद्धी) झाली.

परंतु कट्टरपंथीय मौलवी आणि संत (वली) यांचा द्वेष आणि ईर्षा करणाऱ्या मुसलमानांनी ह्या व्यक्तीस पसंत केले नाही, यांच्या पुस्तकांच्या मजकुरात छेडछाड करून यांच्यावर, अधर्म (कुफ्र) आणि वध्य (वाजिबुल कत्ल) चे आरोप (फतवे) लावले. मँचेस्टर येथील यांच्या निवासस्थानावर पेट्रोल बॉम्ब फेकले, कोटरी येथे शिष्यांना संबोधित करताना त्यांच्यावर हँडग्रेनेड बॉम्ब ने आक्रमण केले गेले. लाखो रुपये यांच्या शिराचे मूल्य ठेवले गेले. पाच प्रकारचे गंभीर खोटे खटले देशाच्या आत मध्ये यांना फसवण्यासाठी स्थापित केले गेले. नवाझ शरीफ मुळे सिंध सरकारही यामध्ये सामील झाली होती. दोन हत्येचे खटले, अवैध शस्त्र, अवैध ताब्याची कलमे पण लावली गेली. अमेरीकेत पण एका स्त्रीसोबत अत्याचार व अकारण बंधक ठेवण्याच्या खटला बनवला गेला. आणि अनैतिक पत्रकारितेने (जर्द सहाफत) यांना संसारात फार बदनाम केले, परंतु शेवटी, न्यायालयाने सुनावणी आणि सखोल तपासानंतर, सर्व खटले खोटे मानत रद्द (खारीज) केले गेले आणि ईश्वराने आपल्या या मित्राचे सर्व संकटांपासून संरक्षण केले.

या प्रकरणांवरील उच्च न्यायालयाच्या अहवालात असे निरीक्षण नोंदवण्यात आले आहे की,

"गोहरशाही यांना पंथवादाच्या (फिरका वारियत) कारणास्तव वारंवार गुंतवले जात आहे".

ORDER SHEET

IN THE HIGH COURT OF SINDH HYDERABAD CIRCUIT

Cr.B.A.No.159 of 1999. APPELLANT / PETITIONER / PLAINTIFF / DECREE HOLDER / APPLICANT

VERSUS

RESPONDENT / DEFENDENT / OPPONENT / JUDGEMENT DEBTOR

Serial No.	Date	Order with signature of Judge

1. FOR ORDERS ON MA NO.238/99.(If granted).
2. FOR ORDERS ON MA NO.239/99.
3. FOR ORDERS ON MA NO.240/99.
4. FOR HEARING.

18.03.1999.

Mr.Qurban Ali Choohan Advocate for the applicant
Mr.Behadur Ali Baloch A.A.G.

1. Granted.

2. Granted subject to all just exceptions.

3. Granted as the bail application No.88/99 has also been moved by the present applicant.

22/8/99

4. Learned counsel submits that the present bail application has been moved seeking bail before arrest of the applicant/accused with regard to his alleged involvement in crime No.18/99 for which an F.I.R. was lodged on 16.03.1999 by Police Station City at Hyderabad. It is alleged that the applicant on the day of incident viz. 19.02.1999 in the day

SGP., Kar.—L (iii) 22—1500—7-97 -OFFSET

time produced a T.T. Pistol bearing No.BBP-13410 of 30 bore and licence bearing No.5105339 dated 04.02.1999 issued by District Magistrate Sanghar in the name of accused Mohammad Nadeem who has been nominated in crime No.10/99 pending with Police Station City Hyderabad. Thereafter upon verification by the police authorities it transpired that the said licence was a forged one and was not issued in the name of accused Mohammad/Nadeem. The F.I.R. was accordingly registered against the applicant U/s.420, 468, 471 PPC read with Section 13-D Arms Ordinance.

Learned counsel submits that the lodging of the FIR is a further attempt by the political and religious foes of the applicant to have him implicated in xxx false and concocted case, as earlier attempts have failed and in two other cases the applicant was granted bail before arrest by this Court. Learned counsel submits that for all the offences above mentioned the maximum sentence is seven years along with fine and consequently do not come within the prohibitory clause of Section 497 Cr.P.C. The learned counsel vehemently argued that unless this bail application is granted and the applicant is given protection by this Court he would be immediately arrested by the police as he has been prevented from approaching the trial Court for seeking bail.

I have gone through the F.I.R. as well as the

22/8/33

memo of this application. In the first instance, it appears that nowhere in the FIR it is mentioned as to why the applicant/accused visited the Police Station City on 19.02.1999 along with the weapon in question and its licence. Secondly, no reasons have been given in the FIR as to why the same was lodged after almost one month of the day of incident. In the earlier bail application No.88/99 I have granted interim protective bail to the applicant on the basis that the FIR in the said case appeared to have been lodged due to enmity and jealousy between the applicant and religious sects as well as political parties. The lodging of the FIR in the present case also appears to have been motivated by the same factors.

In the circumstances, the applicant is granted pre-arrest bail in a sum of Rs.1,00,000/- in the form of security or cash and P.R. bond in the like amount to the satisfaction of Additional Registrar of this Court. Notice to A.A.G. for 24.03.1999.

5. Today I have received a pamphlet allegedly from ~~by~~ the applicant seeking justice from the Prime Minister of Pakistan regarding his persecution at the hands of various ~~xxxxx~~ religious sects and Ulemas. Alth-ough the pamphlet has not been signed by the applicant, copies have been forwarded to all High Courts of Pakistan as well as Supreme

(5)

Court of Pakistan and others. At the end of the pamphlet a threat has been extended to the Government that unless the applicant/accused' request is acceded to the Government will soon crumble by hidden spiritual forces. In my view if at all this pamphlet has been either issued by the applicant or his supporters and sent to this Court, it amounts to unlawfu[l] interference in the administration of justice and may be taken up as a contempt matter. In these circumstances, let a notice be issued to the applicant inviting his comments o[n] the pamphlet, a copy whereof to be sent along with the noti[ce]

SD/- SARMAD J USMANI
JUDGE

CERTIFIED TO BE TRUE COPY

22/3/99

SUPERINTENDENT

Cr.Bail Application.No. 159/1999. No. 2009 Dt. 22/3/99

Copy Forwarded to the Sessions Judge Hyderabad for information and Compliance, He is informed that surety has been furnished on behalf of the abovenamed applicant before the Additional Registrar of this Court in the Sum of Rs, 100,000/- Vide Bond No. 5823 and P.R.Bond NO. 5824 dated:- 22.3.1999.

COPY TO THE APPLICANT ABOVENAMED.

(GHULAM MUSTAFA CHANNA)
DEPUTY REGISTRAR
HIGH COURT OF SINDH CIRCUIT COURT
HYDERABAD

विशेष सूचना

या खटल्यांमध्ये अपयशी झाल्यानंतर, दुष्ट प्रवृत्तीयानी (इब्लिसी लोकांनी) २९५ चा आणखी एक तर्कसंगत खटला बनवला की गोहर शाही यांनी अवतारत्त्व (नबुवत) घोषित केले आहे. यामध्ये त्यांना सरकारच्या उच्चपदस्थ अधिकाऱ्यांची पसंती मिळवली होती, इथं पर्यंत की पूर्व राष्ट्रपती रफिक तारड पंथ मुळे पक्ष बनला होता. ज्याच्यामुळे दहशतवादविरोधी न्यायाधीशांवर दबावामुळे शिक्षा सुनावली गेली, परमेश्वराची इच्छा असेल तर हायकोर्टात किंवा सुप्रीमकोर्टात या खोट्या खटल्याचा निकाल ही लागून जाईल.

ईश्वराच्या नावाने सुरवात जो दयाळू आणि कृपाळू आहे

अग्रलेख

चंद्र, सूर्य, शिवलिंग (हज्र अस्वद), शिवमंदिर आणि इतर अनेक स्थानावरपण गोहरशाही यांची प्रतिमा प्रकट झाल्यानंतर बहुतांशी मुस्लिम आणि गैर मुस्लिम लोकांचा दृढ विश्वास आहे की हीच व्यक्ती मेहदी, कल्की अवतार आणि मसीहा आहे ज्याचा विभिन्न धार्मिक पुस्तकांमध्ये वर्णन आले आहे.

या! आपण ही यांना पडताळण्याचा प्रयत्न करा आणि शोध घेण्यासाठी संपर्क साधा आणि यांच्या पुस्तकाद्वारे सुद्धा यांना ओळखण्याचा प्रयत्न करा.

मो. युनूस अलगोहर (लंडन इंग्लंड)
younus380@yahoo.co.uk

प्रस्तावना

रियाज अहमद गोहर शाही द्वारा

१. जे धर्म आकाशीय ग्रंथाद्वारे स्थापित झाले ते सत्य आहेत शर्त आहे की त्यामध्ये कोणतेही परिवर्तन केलेले नसेल.

२. धर्म हे नाव आणि धर्मगुरू नाविकाप्रमाणे असतात, जर कोणाएकामधे ही त्रुटी असेल तर ते गंतव्य (मंझिल) पर्यंत पोहचणे कठीण आहे. परंतु संत (औलिया) तुटलेल्या नावेलाही किनारी लावतात, हेच कारण आहे की अभागी लोक संत (औलिया) यांच्या चोहोबाजूनी एकत्र होतात.

३. धर्मापेक्षा श्रेष्ठ ईश्वरीप्रेम आहे. जे सर्व धर्मांचे सार आहे. जेव्हा की ईश्वराचा प्रकाश मार्गज्योत आहे.

४. तीन भाग बाह्य ज्ञानाचे आणि एक भाग आंतरिक ज्ञानाचा आहे जो विष्णू महाराज (खिझर अ) द्वारे सर्वसाधारण झाला. ईश्वराचे प्रेमच ईश्वराच्या निकटतेचे साधन आहे, ज्या हृदयात ईश्वर नाही कुत्रे त्याप्रेक्षा श्रेष्ठ आहेत. कारण की ते आपल्या मालकासोबत प्रेम करतात आणि प्रेम याच कारणामुळे मालकाशी निकटता मिळवतात अन्यथा कोठे अपवित्र कुत्रा आणि कोठे श्रेष्ठ माणूस!

५. जर तुला स्वर्ग आणि स्वर्गीय अप्सरा व महालांची इच्छा आहे तर खूप आराधना कर जेणेकरून श्रेष्ठतम स्वर्ग प्राप्त होऊ शकेल.

६. जर तुला परमेश्वराचा शोध घ्यायचा असेल तर आध्यत्मिकता (रुहानियत) शिक जेणेकरून तू सत्य मार्ग (सिरात मुस्तकीम) वर चालून ईश्वरप्राप्ती पर्यंत पोहचु शकेल.

जेव्हा ईश्वरास आत्म्यांना बनवण्याची इच्छा झाली तेव्हा तो म्हणाला : होऊन जा (कुन), तर अगणित आत्मे बनली. ईश्वराच्या समोर आणि समीप अवतारांचे, मग दुसऱ्या पंक्तीमध्ये संतांचे (वली), मग तिसऱ्या पंक्तीमध्ये श्रद्धावान (मोमीन) यांचे, मग यांच्या पाठीमागे साधारण मनुष्यांचे, मग दृष्टींसीमेपासून दूर पंक्तीमध्ये स्त्रियांचे आत्मे बनली. मग यांच्या पाठीमागे पाश्वआत्मा (रुह ए हैवानी), मग वानस्पतिक आत्मा (रुह ए नबाती), आणि मग अशी पारस्तर आत्मा (रुह ए जमादी) ज्यांच्यामध्ये हालचाल करण्याचीही शक्ती नव्हती, प्रकट झाली. ईश्वराच्या उजव्या बाजूला देवदूतांचे (फरिश्ते) आणि मग यांच्या नंतर अप्सरांचे आत्मे होती, जे ईश्वराच्या चेहऱ्याला पाहू शकले नाही, हेच कारण आहे की देवदूत (फरिश्ते) ईश्वराचे दर्शन (दिदार) करू शकले नाही. मग पाठीमागे प्रकाशीय वैताळ (नुरी मुअक्किल) यांचे आत्मे जे या जगात आल्यानंतर अवतार, संत (वली) यांचे सहायक झाले. मग डाव्या बाजूला जिन चे आत्मे, मग पाठीमागे राक्षसी वैताळ (सिफली मुअक्कीलात), मग दुष्ट (खबीस) यांचे आत्मे जे या जगात आल्यानंतर सैतानाची (इब्लिस) साहायक बनली. उजव्या, डाव्या आणि दृष्टींसीमेपासून दूर असलेले आत्मे ईश्वराचे तेज (जलवा) पाहू शकले नाही. हेच कारण आहे की जिन, देवदूत (फरिश्ते) आणि स्त्रिया ईश्वराशी संवादित होऊ शकतात परंतु दर्शन करू शकत नाही. ब्रम्हांड मध्ये एक आगीचा गोळा होता, आदेश झाला: थंड हो. नंतर त्याचे तुकडे अवकाशामध्ये विखुरले गेले. चंद्र, मंगळ, गुरु, पृथ्वी आणि तारे याचेच तुकडे आहेत. जेव्हा की सूर्य हा तोच समान उरलेला गोळा आहे. ही पृथ्वी राखच राख बनली. पारस्तर आत्म्यांना (रुह ए जमादी) खाली पाठवले गेले. ज्यांच्याद्वारे राख गोळा होऊन दगडात रूपांतरित झाली. मग वानस्पतिक आत्मा (रुह ए नबाती) यांना पाठवले गेले. ज्याच्यामुळे दगडामध्ये वृक्ष उगवून आले. मग पाश्वआत्मा (रुह ए हैवानी) च्याद्वारे पशु प्रकट झाले. ईश्वराने सगळया आत्म्यांना हे सुद्धा विचारले होते की.. काय मी तुमचा रब (ईश्वर) आहे ? सगळयांनी मान्य केले आणि नतमस्तक (सजदा) झाले होते अर्थात दगड आणि वृक्ष यांचे आत्मे सुद्धा नतमस्तक झाले होती. [वन्नजमो वश्शजरो यसजुदान......(सुरह रहमान -अल कुराण)]. मग ईश्वराने आत्म्यांच्या परीक्षेसाठी कृत्रिम जग, कृत्रिम सुख बनवले आणि म्हटले: 'जर कोणी यांचा इच्छुक असेल तर ते प्राप्त करावे'. अगणित आत्मे ईश्वराकडून तोंड फिरवून जगाकडे वळले आणि नरक त्यांच्या भाग्यात लिहिले गेले. मग ईश्वराने स्वर्गाचे दृश्य दाखवले. जे पहिल्या स्थितीपेक्षा चांगले होते आणि आज्ञा पालक व आराधक होता. बरीचसे आत्मे त्याकडे वळले त्यांच्या भाग्यामध्ये स्वर्ग लिहिले गेले. बरीचसे आत्मे कोणताही निर्णय करू शकले नाहीत ह्यांना मग ईश्वर (रहमान) आणि सैतान यांच्या मध्ये केले गेले. तेच आत्मे जगात आल्यानंतर मध्येच अडकले गेले, नंतर ज्याच्या हाती लागले (त्याचेच होऊन गेले). बरेचसे आत्मे ईश्वराचे तेज पाहत राहिले, न जगाकडे आणि न स्वर्गाचे इच्छुक, ईश्वराला त्यांच्याशी प्रेम आणि त्यांना ईश्वराशी प्रेम झाले. त्याच आत्म्यांनी या जगात येऊन ईश्वरासाठी या संसाराचात्याग केला आणि जंगलामध्ये वास्तव्य केले. आत्म्यांची गरज आणि मन लागण्यासाठी अठरा हजार प्रकारचे प्राणी वर्ग (मखलूक), सहा हजार पाण्यात, सहा हजार भूमी वर, आणि सहा हजार वायूमध्ये आणि आकाशीय पैदास केली गेली. मग ईश्वराने सात प्रकारचे स्वर्ग आणि सात प्रकारचे नरक बनवले.

स्वर्गांची नावे:

१. खुल्द, २. दारूस्सलाम, ३. दारूलकरार, ४. अदन, ५. अल्मावा, ६. नईम, ७. फिरदौस

नरकाची नावे:

१. सकर, २. सईर, ३. नता, ४. हुतमा, ५. जहीम, ६. जहन्नम, ७. हाविया

वर लिहिलेली सर्व नावे सुरयानी भाषेतील आहेत. ती भाषा ज्यामध्ये ईश्वर, देवदूतांशी (फरिश्ते) संवाद साधतो. सर्व धर्मांची ही श्रद्धा आहे की ज्याला ईश्वर इच्छितो त्याला नरकामधे आणि ज्याला इच्छितो त्याला स्वर्गामध्ये पाठवेल. जर तेथूनच त्या आत्म्यांना नरकामधे पाठवले असते तर त्यांनी आक्षेप घेतला असता की मी कोणता अपराध केला होता? ईश्वर म्हणेल: तू माझ्याकडून तोंड फिरवून जगाची इच्छा केली, आत्मा म्हणेल : ते तर फक्त अज्ञानामध्ये स्वीकृती केली होती कर्म तर केले नव्हते मग त्या तर्क वितर्क ला पूर्ण करण्यासाठी आत्म्यांना खाली या जगामध्ये पाठवले. आदम (अ) ज्यांना शंकर जी सुद्धा म्हटले जाते स्वर्गाच्या मातीपासून त्यांचे शरीर बनवले गेले . मग मनुष्यात्मा (रुह ए इन्सानी) च्या व्यतिरिक्त आणखी काही प्राणी वर्ग सुद्धा त्यामध्ये दाखल केले गेले. जेव्हा शंकरजी यांचे शरीर बनवले जात होते तेव्हा सैतानाने ईर्षेने थुंकले होते जे नाभीस्थानावर पडले आणि त्या थुंकीचे किटाणू पण त्या शरीरामध्ये दाखल झाले. सैतान जिन्नात प्रवर्गामधून (कौम) आहे.

एका हदीस मध्ये आहे की जेव्हा मनुष्य जन्म घेतो तेव्हा त्याच्यासोबत सैतान जिन सुद्धा जन्म घेतो. शरीर तर फक्त मातीचे घर होते, ज्याच्या आतमध्ये सोळा (१६) प्राणी वर्गांना (मखलूक) बंद केले गेले, जेव्हा की खन्नास आणि चार पक्षी आणखी पण आहेत. आदम अ. (शंकर जी) यांच्या डाव्या बरगडीतून स्त्रीच्या रूपात सामग्री बाहेर आली. त्यात आत्मा टाकण्यात आला जी माई हव्वा (पार्वती) बनली. नंतर स्वर्गातून काढून आदम अ. (शंकर जी) यांना श्रीलंका आणि माई हव्वा (पार्वती) यांना जेद्दाह मध्ये उतरवण्यात आले. ज्यांच्याद्वारे आशिया मध्ये जन्माचा क्रम आरंभ झाला, आणि आकाशातून उरलेले आत्मे सुद्धा क्रमाक्रमाने येण्यास प्रारंभित झाले. आत्म्यांच्या शिक्षण आणि दीक्षेसाठी आणि श्रेणींसाठी धर्माच्या रूपात शाळा निर्माण केल्या गेल्या आणि निर्मिती काळ दिवसाच्या भाग्यानुसार कोणी कोणत्या धर्मामध्ये आणि कोणी विना धर्मच राहिले. ईश्वराचे प्रिय आत्मे सुद्धा या जगामध्ये आले कोणी मुस्लिम घरात कोणी हिंदूंच्या कोणी शिखांच्या आणि कोणी ख्रिश्चनांच्या घरात जन्मास आले आणि आपल्या धर्माद्वारे ईश्वराला प्राप्त करण्याचा प्रयत्न करू लागले हेच कारण आहे की प्रत्येक धर्माच्या विशेषांनी एकांतवास (रहबानियत) धारण केला, काही लोक म्हणतात की इस्लाम मध्ये एकांतवास (रहबानियत) नाहीये, ही धारणा चुकीची आहे. मोहम्मद स. सुद्धा गार ए हिरा मध्ये जात असत. शेख अब्दुल कादर जिलानी रजी., ख्वाजा मोईनुद्दीन अजमेरी, दाता अली हिजवेरी, बरी इमाम, बाबा फरीद, शहबाज कलंदर रजी. वगैरे यांनीही एकांतवासानंतरच (रहबानियत) इतके उच्च स्थान प्राप्त केले आणि यांच्याद्वारे धर्माचा प्रसार झाला.

जगात मनुष्याची सुरवात

गर्भाशयात नर शुक्राणू नंतर रक्त एकत्र करण्यासाठी पारस्तर आत्मा (रुह ए जमादी) येते, नंतर वानस्पतिक आत्मा (रुह ए नबाती) द्वारे शिशुची पोटात वाढ होते. चार महिन्यानंतर पाश्वआत्मा (रुह ए हैवानी) शरीरामध्ये प्रवेश केली जाते, ज्याच्याद्वारे शिशु पोटामध्ये हालचाल करतो, यांना जीवात्मा (अरजी अरवाह) म्हणतात. मग जन्मानंतर मानवआत्मा (रुह ए इंसानी) दुसऱ्या प्राणीवर्गासोबत येते यांना आकाशीयआत्मा (समावी अरवाह) म्हणतात. जर शिशु जन्माच्या थोड्या वेळे अगोदर पोटातच मरण पावले तर त्याचे अंत्यविधी (जनाजा) होत नाही कारण तो पशु होता. जन्माच्या थोड्या वेळानंतर मरण पावले तर त्याचा अंत्यविधी (जनाजा) अनिवार्य आहे कारण की मानवआत्मा (रुह ए इंसानी) च्या आगमनामुळे तो मनुष्य बनला होता, आणि नाभी आत्मा (नफ्स) ने सुद्धा नाभीस्थानावर आपल्या साथीदारांसोबत तळ जमवले होते. जर त्याच्या मध्ये पारस्तर आत्मा (रुह ए जमादी) शक्तिशाली आहे तर त्याला डोंगरात राहायला आवडते. वानस्पतिक आत्म्याच्या (रुह ए नबाती) कारणास्तव मनुष्य फुलांशी आणि झाडाशी संलग्नक असतो. पाश्वआत्म्याच्या (रुह ए हैवानी) वर्चस्वामुळे पशूंशी प्रेम आणि पशु सारखे कार्य करतो. जेव्हा की नाभी आत्मा (नफ्स) ची मुखकृती कुत्र्यासारखी असते त्याच्या वर्चस्वामुळे कुत्र्यासारखे कार्य आणि कुत्र्याशी प्रेम करतो. आणि हृदय/अंतरात्माच्या (कल्ब) जागृतीने मनुष्य देवदूतांसारखा (फरिश्ते) बनून जातो. मनुष्य मृत्यूनंतर आकाशीयआत्मा (समावी अरवाह) आकाशात परतात. जी एका शरीरासाठी विशिष्ट आहे, जीवात्मा (अरजी अरवाह) नाभी आत्म्यासोबत याच जगात राहते. जीवात्मा (अरजी अरवाह) एकातून दुसऱ्या नंतर तिसऱ्या शरीरामध्ये स्थलांतरित होत राहते कारण की यांचा कर्मफळ दिवस (रोज ए मेहशर) यांच्याशी कोणताही संबंध नसतो. परंतु पवित्र नाभी आत्मा कबरीमध्ये राहून लोकांना आध्यात्मिक लाभ पोहचवतो आणि स्वतःही आराधना करत राहतो. जसे की शब ए मेराज मध्ये मोहम्मद स. यांचे मुसाच्या कबरीपासून जाणे झाले तर पाहिले मुसा आपल्या कबरीमध्ये नमाज पठण करत आहेत, जेव्हा आकाशावर पोहचले तर पाहिले मुसा तेथेसुध्दा उपस्थित आहेत. दुराचारी लोकांचे शक्तिशाली नाभी आत्मे आपल्या बचावासाठी सैतानाच्या टोळींशी मिळून जातात आणि लोकांच्या शरीरामध्ये प्रवेश करून लोकांना नुकसान पोहचवतात यांना पिशाच (बदरुह) म्हणतात.

इंजिल मध्ये आहे की येशू मसिह (इसा) पिशाच (बदरुह) बाहेर काढत असत. जीवात्मा (अरजी अरवाह) आणि नाभी आत्मा याच जगामध्ये, मानवआत्मा (रुह ए इंसानी) आलम ए इल्लयीन अथवा सिज्जयीन मध्ये आणि इंद्रिय (लताईफ) जर शक्तिशाली आहेत तर ते पण इल्लयीन मध्ये, अथवा कबरीमध्येच नष्ट होऊन जातात. नाभी आत्माच्या कारणास्तव मनुष्य अपवित्र झाला.

सहकथन बुल्हे शाह : इस नफ्स पलीत ने पलीत किता ... असा मुंढो पलीत न सी

नाभी आत्म्यास पवित्र करण्यासाठी पुस्तके अवतरली, अवतार संत (वली) आले. कधी यांना नरकापासून घाबरवले गेले, कधी स्वर्गाचा लोभ दिला गेला. कठीण तपस्या, आराधना आणि उपवासाद्वारे यांना सुधारण्याचा प्रयत्न केला गेला आणि स्वर्गाचे हक्कदार बनले. आणि बऱ्याचश्या लोकांनी अंतरात्मिक ज्ञान (बातीनी इल्म) द्वारे याला पवित्र पण केले आणि ईश्वराचे मित्र बनले.

नाभी आत्म्याचे वर्णन

हा एक राक्षसी जंतू आहे. हे नाभीस्थानी स्थित आहे. सर्व अवतारांनी संतांनी ह्याच्या खोडसाळवृत्तीपासून शरण मागितले, त्याचे खाद्य फॉस्फरस आणि दुर्गंधी आहे, जो हाडांमध्ये, कोळसा आणि शेणामध्ये देखील असतो, प्रत्येक धर्माने संभोगानंतर स्नान करण्यावर भर दिला आहे. कारण मैथुन क्रियेची दुर्गंधीही रोमछिद्रातून बाहेर पडते. दुर्गंधी प्रकारची पेये आणि दुर्गंधी प्रकारचे प्राण्यांचे मांस यांना पण प्रतिबंधित केले आहे. सृष्टीकाळाच्या दिवशी ईश्वरासमोरील समस्त आत्मे, पारस्तरआत्मा (रुह ए जमादी) पर्यंत, एकमेकांमध्ये मिसळून एकरूप होऊन गेले. पारस्तरआत्मा (रुह ए जमादी) च्या कारणाने मनुष्याने दगडांची घरे बनवली आणि वानस्पतीकआत्माच्या कारणाने झाडांच्या लाकडापासून छत बनवले. झाडांच्या सावलीपासूनही फायदा झाला, झाडांनी यांना स्वच्छ ऑक्सिजन पोहचवला. पाठीमागील पाश्वआत्मा (रुह ए हैवानी) जे या जगात येऊन प्राणी बनले, समस्त मनुष्यासाठी ते खाण्यायोग्य केले गेले. जेव्हा की यांच्याशी संबंध असलेले पक्षीही खाण्यायोग्य केले. डाव्या बाजूला जिन्नात आणि अधर्मीय वेताळ बनले, नंतर त्यांच्या मागच्या बाजूस खबीस आत्मा जे शेवटी ईश्वराचे शत्रू बनले. आणि पाश्वआत्मा (रुह ए हैवानी) वानस्पतिक आत्मा (रुह ए नबाती) आणि पारस्तरआत्मा (रुह ए जमादी) जे खबीसांच्या पाठीमागील बाजूस प्रकट झाले होती त्यांनी मनुष्याशी शत्रुत्व केले, त्यांचा पारस्तरआत्मा (रुह ए जमादी) च्या या जगात येण्याने राख कोळसा बनले, ज्याचा गॅस मनुष्यासाठी नुकसानदायक होता.

त्यांच्या वानस्पतिक आत्मा (रुह ए नबाती) पासून भयंकर व काटेदार प्रकारचे झाडे अस्तित्वात आली आणि त्यांच्या पाश्वआत्मा (रुह ए हैवानी) पासून नरभक्षी आणि हिंसक प्रकारचे प्राणी जन्मले आणि त्यांच्या संबंधित पक्षीही त्यांच्याच प्रमाणे मानवी शत्रुत्वाच्या स्वभावामुळे अभक्ष्य ठरवले गेले. ज्यांची ओळख ही आहे की ते पंज्यानी अन्न पकडून खातात . उजव्या बाजूस असलेल्या आत्म्यांना मनुष्याचे सेवक, संदेशवाहक आणि सहायक बनवले गेले आणि मनुष्याला सर्वाधिक बुध्यांक प्रदान करून आपला प्रतिनिधी म्हणून नियुक्त केले. आता मनुष्याची इच्छा, परिश्रम आणि भाग्य आहे की प्रतिनिधित्व स्वीकारावे किंवा नाकारावे. नाभी आत्मा स्वप्नामध्ये शरीरातून बाहेर निघून जाते आणि त्या व्यक्तीच्या मुखाकृती मध्ये सैतानी सभांमध्ये फिरते. नाभी आत्मा (नफ्स) सोबत दैत्य (खन्नास) देखील असतो, ज्याची मुखाकृती हत्तीसारखी असते आणि हा नाभी आत्मा आणि हृदय कंवल (कल्ब) यांच्या मध्यस्थानी बसून जातो, मनुष्याला दिशाभूल करण्यासाठी नाभी आत्म्याची मदत करतो. याच्या व्यतिरिक्त चार पक्षीही मनुष्याला दिशाभूल करण्यासाठी ज्याला चार शक्ती (लताईफ) याच्यासोबत चिकटून जातात, जसे की हृदय कंवल (कल्ब) च्या सोबत कोंबडा,ज्याच्याकारणाने हृदयावर वासनेचे अधिपत्य राहते, हृदयाच्या जपाने तो कोंबडा, आहत पक्षी (मुर्ग ए बिस्मिल) बनून जातो आणि हराम आणि हलालची समज निर्माण करतो. मग त्या हृदयाला शिष्ट हृदय (कल्ब ए सलीम) म्हणतात. सिर्री सोबत कावळा, कावळ्याच्या कारणाने लोभ, आणि खफी सोबत मोर, मोराच्या कारणाने मत्सर, आणि अख्फा च्या सोबत कबूतर, कबूतरच्या कारणाने कंजूषपणा येतो आणि त्यांच्या स्वभावाने शक्ती (लताईफ) यांना लोभ आणि मत्सरासाठी प्रवृत्त करतो जो पर्यंत की इंद्रिय (लताईफ) जागृत होत नाही. इब्राहिम अ.स. यांच्या शरीरातून याच चार पक्ष्यांना काढून, पवित्र करून पुन्हा शरीरात ठेवले गेले होते. मृत्यूनंतर, पवित्र लोकांचे हे पक्षी झाडांवर आपला निवारा बनवतात. बरेच लोक जंगलात काही दिवस राहून पक्ष्यांसारखे आवाज काढतात, आणि हे पक्षी ह्यांच्याशी मिसळतात आणि त्यांच्या लहान सहान उपचारांमध्ये सहायक बनतात.

एक महत्वाचा बिंदू

“ नाभीआत्मा (नफ्स) चा संबंध सैतानाशी आहे ”

“ छातीतील शक्ती (लताईफ) चा संबंध पाच श्रेष्ठ अवतारांशी आहे ”

“ मस्तिष्क कंवल (लतिफा ए अना) चा संबंध ईश्वराशी आहे ”

“ याच प्रकारे या शरीराचा संबंध पूर्णदक्ष गुरु (कामिल ए मुर्शिद) यांच्याशी आहे ”

"जो आत्मा ज्या संबंधितांशी जोडलेला नाही, तो त्याच्या आध्यात्मिक कृपे पासून वंचित आहे"

हृदय कंवल (लतिफा ए कल्ब)

मांसाच्या गोळयाला उर्दू मध्ये दिल (हृदय) आणि अरबी मध्ये फवाद म्हणतात आणि या प्राणिवर्गाला (मखलूक) जो हृदयासोबत आहे, हृदय कंवल (कल्ब) म्हणतात. याचे अवतारत्व (नबुवत) आणि ज्ञान आदम अलै. (शंकर जी) यांना मिळाले होते. हदीस मध्ये आहे कि हृदय आणि हृदय कंवल (कल्ब) मध्ये फरक आहे. या जगाला नासूत म्हणतात. याच्याव्यतिरिक्त आणखीनपण लोक (जहान) आहेत, अर्थात मलकुत, अनकबूत, जबरूत, लाहूत, वहदत आणि अहदियत. हे स्थान नासूत मध्ये गोळयाचा विस्फोट होण्याआधीपासून होते. आणि यांचे प्राणिवर्ग (मखलूक) पण पहिल्यापासून उपस्थित होते. फरिश्ते आत्मा (अरवाह) यांच्यासोबत बनले. परंतु मलाईका आणि इंद्रिय (लताईफ) पहिल्यापासूनच या स्थानावर उपस्थित होते. नंतर आलम ए नासूत मध्ये पण बऱ्याच ग्रहांवर जग अस्तित्वात आले. काही नष्ट झाले काही प्रतीक्षेत आहेत. हा प्राणिवर्ग (मखलूक) अर्थात लताईफ आणि मलाईका यांच्या आत्म्यांना ईश्वरआज्ञा (अमर ए कुन) च्या ७० हजार वर्षांपूर्वी बनवले गेले होते आणि यामधून हृदय कंवल (कल्ब) ला प्रेमस्थानी ठेवण्यात आले आणि यांच्याद्वारे मनुष्याचा संपर्क ईश्वराशी जोडला जातो. ईश्वर आणि उपासक यांच्यामध्ये हा टेलिफोन ऑपरेटर चे काम करतो. मनुष्यावर तर्क आणि आकाशवाणी (दलिल और इलहमात) याच माध्यमाने येतात. जेव्हाकी इंद्रियांची (लताईफ) आराधना पण याच्याच माध्यमाने सर्वोच्च आकाशावर पोहचते. परंतु हा प्राणीवर्ग (मखलूक) मलकुत च्या पुढे जाऊ शकत नाही, याचे स्थान खुल्द आहे. याची आराधनाही आतमध्ये आणि माळ सुद्धा मनुष्याच्या रचनेमध्ये आहे. याच्या आराधनेशिवाय जे स्वर्गीय (जन्नती) पण पश्चाताप करतील कारण की ईश्वराने सांगितले आहे की "काय या लोकांनी समजून ठेवले आहे की आम्ही यांना सदाचार्यांसोबत करू?" कारण की हृदय कंवल (कल्ब) वाले स्वर्गात पण ईश्वर ईश्वर करत राहतील. शारीरिक आराधना मृत्यू नंतर समाप्त होऊन जाते ज्याचे हृदय कंवल (कल्ब) आणि इंद्रिय (लताईफ) ईश्वराच्या प्रकाशाने (नूर) शक्तिशाली नाही ते कमजोर (खस्ता) अवस्थेत कबरीमध्ये राहतील किंवा नष्ट होऊन जातील. जेव्हा की प्रकाशमय आणि शक्तिशाली इंद्रिय (लताईफ) इल्लियीन मध्ये जातील. कर्मफळ दिवसानंतर (यौम ए मेहशर) जेव्हा दुसरे शरीर दिले जाईल तर मग हे इंद्रिय (लताईफ) सुद्धा मानवआत्मा (रुह ए इंसानी) सोबत दर्शन वाले अमर संतांच्या शरीरामध्ये प्रवेश करतील. ज्यांनी यांना या जगामध्ये ईश्वर ईश्वर शिकवले होते. तेथे पण ईश्वर ईश्वर करत राहतील. आणि तेथे जाऊन पण त्यांचे पद वाढत राहतील. आणि जे येथे हृदयाचे आंधळे होते ते तेथे पण आंधळेच राहतील. कारण की कर्मभूमी (मैदान ए अमल) हे जग होते. आणि ते एका स्थानावर स्थिर होऊन जातील. इसाई, यहुदी यांच्याव्यतिरिक्त हिंदू धर्मामध्ये पण या प्राणी वर्गाची (मखलूक) प्रचिती आहे. हिंदू यांना शक्ती, इंद्रिय आणि मुसलमान यांना लताईफ म्हणतात. हृदय कंवल (कल्ब) हृदयाच्या डाव्या बाजूला दोन इंच लांब असतो. या प्राणी वर्गाचा (मखलूक) रंग पिवळा आहे. याच्या जागृतेने मनुष्य पिवळया रंगाचा प्रकाश आपल्या डोळयांमध्ये अनुभूत करतो. जेव्हा की बरेच तांत्रिक महाशय या इंद्रियांच्या रंगाने लोकांचे उपचार सुद्धा करतात. बऱ्याचदा लोक हृदयाच्या म्हणण्याला सत्य मानतात. जर वास्तविकतेत हृदय सत्य आहेत तर सर्व हृदय वाले एक का नाहीत? साधारण मनुष्याचे हृदय सनोबरी असते ज्यामध्ये कुठलीही सुधबुध नसते, नाभी आत्मा आणि दैत्याचा (खन्नास) अधिकार किंवा आपल्या सरळपणाच्या कारणाने चुकीचा निर्णय देऊ शकतो. सनोबरी हृदयावर विश्वास ठेवणे मूर्खता आहे. जेव्हा या हृदयामध्ये ईश्वराचा जप आरंभ होऊन जातो मग यामध्ये चांगल्या वाईटाची समज येते. याला शिष्ट हृदय (कल्ब ए सलीम) म्हणतात, मग जपाच्या अधिकतेने याचा झुकाव ईश्वराकडे वळून जातो याला उन्मुख हृदय (कल्ब ए मुनीब) म्हणतात. हे हृदय वाईटापासून रोखू शकते परंतु हे योग्य निर्णय करू शकत नाही, मग जेव्हा ईश्वरी तेज (तजल्लीयात) या हृदयावर पडण्यास सुरवात होते तेव्हा त्याला साक्षीदार हृदय (कल्ब ए शहीद) म्हणतात. हदीस : तुटलेले हृदय आणि तुटलेल्या कबरीवर ईश्वराची कृपा होते, त्या वेळी हृदय जे काही म्हणेल ते मूकपणे स्वीकारा कारण की ईश्वरी तेज (तजल्ली) ने नाभी आत्मा पण संतुष्टीत (मुतमइन्ना) होऊन जाते आणि ईश्वर रजूबद्ध (हबलूल वरीद) होऊन जातो त्यानंतर ईश्वर म्हणतो की मी त्याची जीभ बनून जातो ज्याने तो बोलतो, त्याचे हाथ बनून जातो ज्याने तो पकडतो.

मानवात्मा (इंसानी रूह)

(याचे अवतारत्व (नबुवत) आणि ज्ञान इब्राहिम यांना मिळाले होते)

ही छातीच्या उजव्या बाजूच्या जवळ असते. जाप च्या टकरावाने आणि अनुध्यानाने याला पण जागृत केले जाऊ शकते. मग इथे पण एक ठोके (धडकन) जाणवतात. याच्या बरोबर (जप) या अल्लाह मिळवला जातो. मग मनुष्याच्या आत मध्ये दोन जण जाप (जिकर) करण्यास सुरुवात करतात आणि त्याचे पद हृद्यकंवल (कल्ब) वाल्यापेक्षा अधिक होते. आत्मा (रूह) चा रंग लाल सारखा असतो आणि याच्या जागरूकतेने जबरुत (जे जिब्राइल चे स्थान आहे) पर्यंत पोहचू शकतो. क्रोध आणि प्रकोप याचे निकटवर्तीय असतात जे जळून ईश्वराच्या उष्णतेने वैभवामध्ये रूपांतरित होतात.

सिर्री इंद्रिय / चक्र (लतिफा ए सिर्री)

(याचे अवतारत्व (नबुवत) आणि ज्ञान मुसा यांना मिळाले होते)

हा प्राणिवर्ग (मखलूक) छातीच्या मध्यापासून डाव्या बाजूला स्थित असतो. याला पण या हय्यो या कय्युम च्या नावाच्या टकरावाने आणि अनुध्यानाने जागृत केले जाते. याचा रंग पांढरा असतो. स्वप्न किंवा ध्यानमग्नतेमध्ये लाहूत पर्यंत पोहोच ठेवतो, आता तीन प्राणिवर्ग (मखलूक) जाप (जिकर) करत आहेत आणि याचे स्थान त्या दोन पेक्षा अधिक आहे.

खफी इंद्रिय / चक्र (लतिफा ए खफी)

(याचे अवतारत्व (नबुवत) आणि ज्ञान ईसा यांना मिळाले होते)

हा छातीच्या मध्य स्थानापासून उजव्या बाजूला स्थित असतो याला पण नावाच्या टकरावाने या वाहीद शिकवले जाते. याचा रंग हिरवा आहे आणि याची पोहोच वहदत स्थानाशी आहे, आणि आता चार जणांच्या आराधनेमुळे याचे स्थान आणखी अधिक झाले आहे.

अखफा इंद्रिय / चक्र (लतिफा ए अखफा)

(याचे अवतारत्व (नबुवत) आणि ज्ञान मुहम्मद स. यांना मिळाले होते.)

हा प्राणिवर्ग (मखलूक) छातीच्या मध्यस्थानी स्थित आहे. या अहद चा जप याचे माध्यम आहे याचा रंग जांभळा आहे याचा संबंध पण वहदत स्थानाच्या त्या पडद्याशी आहे ज्याच्या पाठीमागे ईश्वराचे सिंहासन आहे.

पाच इंद्रिय / चक्रांचे अंतारात्मिक ज्ञान पण पाच अवतारांना क्रमाप्रमाणे प्राप्त झाले आणि प्रत्येक इंद्रिय (लाताईफ़) चे अर्धे ज्ञान अवतारांपासून संतापर्यंत पोहोचले. अशाच प्रकारे याचे पण दहा भाग बनले मग संतांद्वारे विशेष (लोक) या ज्ञानाने लाभार्थी झाले. जेव्हा की, बाह्य ज्ञान, बाह्य शरीर, बाह्य भाषा, नासूत आणि नाभीआत्माशी संबंध ठेवतो. हे साधारण लोकांसाठी आहे आणि याचे ज्ञान (शिकवण) बाह्य पुस्तकामध्ये आहे ज्याचे (३०) भाग आहेत. आंतरिक ज्ञान पण अवतारावरती वही (ईश्वरी संदेश जो अवतारावर अवतरले) च्या माध्यमाने उतरले, या कारणाने पण याला आंतरिक कुराण (बातीनी कुराण) म्हणतात. कुराण मधील बरेच श्लोक (आयते) नंतर रद्द केले गेले, याचे कारण हे होते की, कधी कधी हे आंतरिक ज्ञान पण मुहम्मद यांच्या तोंडी साधारण (लोकांमध्ये) निघत असे, जे विशेष (लोकांसाठी) होते, नंतर हे ज्ञान हृदयातून हृदयापर्यंत संतांमध्ये चालत राहिले आणि आता पुस्तकाद्वारे सर्व साधारण करण्यात आले.

अना इंद्रिय / चक्र (लतिफा ए अना)

हा प्राणिवर्ग (मखलूक) मस्तिष्कामध्ये असतो. बेरंग (रंगहीन) आहे. "या हू" चा जप (जिकर) याची मेराज (कळस) आहे आणि हा प्राणिवर्ग (मखलूक) शक्तिशाली होऊन ईश्वरासमोर पडद्याविना वार्तालापीत होऊन जातो. हे स्थान आशिकासाठी (दैवी प्रेमीसाठी) आहे, याच्या व्यतिरिक्त काही विशेषांना ईश्वराकडून आणखी अन्य प्राणिवर्ग (मखलूक) पण प्रदान केले जातात. जसे "तिफल -ए-नुरी" किंवा "जुस्सा तौफिक-ए-इलाही" मग अशांचे पद समजणे बुद्धीच्या पलीकडे आहे.

अना इंद्रिय द्वारे ईश्वराचे दर्शन स्वप्नामध्ये होते.

जुस्सा तौफिक-ए-इलाही द्वारे ईश्वराचे दर्शन ध्यानमग्नते मध्ये होते.

आणि तिफल ए नुरी वाल्याना दर्शन पूर्ण शुद्धीमध्ये होते.

हेच मग जगामध्ये ईश्वरीय शक्ती (कुद्रतुल्लाह) म्हणवले जातात, मग ज्यांना हवं त्यांना आराधना किंवा तपस्या, आणि हवे त्यांना फक्त दृष्टीनेच महमूदस्थानी पोहोचवतात, यांच्या दृष्टी मध्ये काय मुस्लिम काय काफिर......काय जिवंत काय मृत, सगळे बरोबर असतात, जसे कि गौस पाक यांच्या एका नजरेने चोर कुतुब बनला होता. अथवा अबू बकर हवारी किंवा मंगा डाकू पण या लोकांच्या नजरेने संत (पीर) बनले होते.

पाच श्रेष्ठ अवतारांना क्रमवारप्रमाणे वेग वेगळ्या इंद्रिय (लताईफ) चे ज्ञान दिले गेले ज्याच्या कारणाने आध्यात्मवाद मध्ये प्रगती होत गेली. ज्या ज्या इंद्रियांचा (चक्र / लताईफ) जप करेल त्याला संबंधित श्रेष्ठ अवताराशी संबंध आणि आध्यात्मिक लाभ प्राप्त होत राहील. आणि ज्या इंद्रियांवर (चक्र / लताईफ) ईश्वरीय तेज (तजल्ली) पडेल त्याचे संतत्व (विलायत) त्या अवताराच्या पदचिन्ह वर असेल. सात आकाशामध्ये पोहोच आणि सात स्वर्गामध्ये स्थानांची प्राप्ती पण या इंद्रियानेच (लताईफ) होते.

मानवीय शरीरामध्ये या इंद्रिय (लताईफ) चे कार्य (ड्युटी)

अखफा इंद्रिय:

याच्या द्वारे मनुष्य बोलतो, नाहीतर जीभ चांगली असली तरी तो मुका आहे. मनुष्य आणि पशु मध्ये फरक याच इंद्रियांचा (लताईफ) आहे. जन्माच्या वेळी जर अखफा काही कारणाने शरीरामध्ये प्रवेश न केल्यास तर याला शरीरामध्ये टाकण्यासाठी संबंधित अवतार ची ड्यूटी होती, मग मुके बोलणे आरंभ करत.

सिर्री इंद्रिय:

यांच्या द्वारे मनुष्य पाहू शकतो. याच्या शरीरामध्ये न येण्याने जन्मजात आंधळा आहे, याला परत आणणे पण कोणत्या तरी संबंधित अवतार ची ड्यूटी होती ज्यामुळे आंधळेही पाहण्यास आरंभ करत.

हृदयकंवल (कल्ब):

हा शरीरामध्ये नसल्यामुळे मनुष्य पूर्ण पशु सारखा ईश्वरापासून अपरिचित आणि लांब, रूचिहीन, आनंदहीन होऊन जातो, याला परत मिळवून देणे पण अवतारांचे काम होते. आणि त्या अवतारांचे प्रत्यक्ष चमत्कार (मोजजात) परोक्ष (करामत) च्या रूपात संतांना पण प्रदान झाले, ज्याच्या द्वारे व्याभिचारी आणि दुराचारी पण ईश्वरापर्यंत पोहोचले. कोणत्याही संत किंवा अवतार च्या माध्यमातून जेव्हा कोणत्याही संबंधित इंद्रिय (लताईफ) यांना परत केले जाते तर मुके बहिरे आणि आंधळेही बरे (स्वस्थ) होऊन जातात.

अना इंद्रिय:

याच्या शरीरात न येण्याने मनुष्य वेडा म्हणवला जातो, निसंकोच मस्तिष्क मधील सर्व नसे काम करत असतील.

खफी इंद्रिय:

याच्या न येण्याने मनुष्य बहिरा आहे, मग कानाचे छिद्र उघडले तरी. शारीरिक कमी ने पण ही परिस्थिती उदभवू शकते जी चिकित्सायोग्य आहे, परंतु प्राणिवर्ग (मखलूक) नसल्यास काहीही उपचार नाही जोपर्यंत अवतार किंवा संता कडून मदत प्राप्त होत नाही.

नाभी इंद्रिय (नफ्स):

याच्या द्वारे मनुष्याचे हृद्य (मन) जगामध्ये, आणि हृद्यकंवल (कल्ब) द्वारे मनुष्याचा कल ईश्वराकडे वळतो.

सुरयानी भाषा जी आकाशामध्ये बोलली जाते, फरिश्ते आणि ईश्वर (अल्लाह) याच भाषेमध्ये संवाद साधतात. स्वर्गामध्ये शंकरजी (आदम अलै.) पण हीच भाषा बोलत होते. मग जेव्हा शंकरजी (आदम अलै.) आणि पार्वती (माई हव्वा) जगामध्ये आल्यानंतर अरबस्थानात वास्तव्य केले. त्यांची संतान पण हीच भाषा बोलत होती, मग त्यांच्या संतान ने जगामध्ये विस्तार केल्यामुळे ही भाषा अरबी, फारसी, लातिनी पासून निघून इंग्रजी पर्यंत पोहोचली, आणि ईश्वराला विभिन्न भाषांमध्ये वेगवेगळ्या नावाने पुकारले जाऊ लागले. शंकरजी (आदम अलै.) अरब मध्ये राहिल्यामुळे सूर्याणीचे बरेचशे शब्द आता सुद्धा अरबी भाषेमध्ये उपस्थित आहेत, जसे की शंकरजी यांना आदम सफीउल्लाह या नावाने पुकारले होते. कुणाला नुह नबीउल्लाह, कुणाला इब्राहिम खलीलुल्लाह, मग मुसा कलिमुल्लाह, इसा रुहुल्लाह आणि मुहम्मद रसूलुल्लाह पुकारले गेले. हे सर्व धर्ममंत्र (कलमा) सुरयानी भाषेमध्ये ग्रंथमातेवर (लोहे महफूज) या अवतार येण्याअगोदर पूर्वीपासून लिहलेले होते, तेव्हाच मुहम्मद स. यांनी म्हंटले होते की मी या जगात येण्या अगोदरपासून अवतार (नबी) होतो.

काही लोकांचा विचार आहे की शब्द अल्लाह मुसलमानांचे ठेवलेले नाव आहे, परंतु असे नाहीये.

ह. मुहम्मद रसूलुल्लाह यांच्या वडिलांचे नाव अब्दुल्लाह होते जेव्हाकी, त्या काळात इस्लाम नव्हता आणि इस्लामच्या अगोदर पण प्रत्येक अवतार यांच्या धर्ममंत्रा (कलिमा) सोबत अल्लाह पुकारण्यात आले. जेव्हा आत्मे (रुहे) बनवण्यात आले तर त्यांच्या तोंडी प्रथम शब्द "अल्लाह" हाच होता आणि जेव्हा आत्मा (रूह) शंकरजी (आदम अलै.) यांच्या शरीरात प्रविष्ठ झाला तेव्हा या अल्लाह म्हणूनच दाखल झाला होता. बरेचशे धर्म या रहस्यला परम सत्य समजून अल्लाहच्या नावाचा जाप करतात आणि बरेचशे संदेहामुळे यापासून वंचित आहेत. जे पण नाव ईश्वराकडे संकेत करते ते आदरणीय आहे, अर्थात ईश्वराकडे मुख करून देतो. तथापि, ही नावे परिणामकारकतेमध्ये भिन्न आहेत. अंकशास्त्र आणि अक्षरांचे नियमामुळे प्रत्येक शब्दाला स्वतंत्र संख्यात्मक मूल्य असते. ही पण एक आकाशीय विद्या आहे आणि या संख्याचा संबंध समस्त प्राणिवर्ग (मखलूक) यांच्याशी आहे, कधी कधी या संख्या नक्षत्राप्रमाणे (राशी) आपसात अनुकूलता ठेवत नाही ज्याच्या मुळे मनुष्य व्याकुळ राहतो. बरेचसे लोक या विद्येच्या तज्ञाकडून नक्षत्राच्या हिशोबाने जन्म कुंडली बनवून नामकरण करतात, जसे कि अबजद (अ ब ज द) (१२३४) यांची संख्या दहा (१०) बनते. याच प्रकारे प्रत्येक नावाची संख्या भिन्न (वेगवेगळी) असते. जेव्हा ईश्वराचे नाव विभिन्न ठेवले गेले तर अबजद च्या प्रमाणे परस्पर टकरावाचे कारण बनले. जर सगळयांनी एकाच नावाने ईश्वराला पुकारले असते तर धर्म वेगवेगळे असूनही आतून ते सर्व एकच झाले असते. मग नानक साहिब आणि बाबा फरीद प्रमाणे हेच म्हंटले असते:

सर्व आत्मे (रुहे) ईश्वराच्या प्रकाशाने (नूर) बनले आहेत, तथापि, त्यांचे वातावरण आणि त्यांचे परिसर वेगळे आहेत.

ज्या फरिश्त्यांची या जगात ड्युटी लावली जाते, त्यांना या जगातील भाषा पण शिकवली जाते. अनुयायी (उम्मती) यांच्यासाठी आवश्यक आहे की, आपल्या अवतारांचा (नबी) धर्ममंत्र (कलिमा) जो अवतारांच्या काळात अनुयायी (उम्मती) यांची ओळख म्हणून, आध्यात्मिक लाभ आणि पवित्रतेसाठी ईश्वराकडून प्रदान करण्यात आला होता, त्याच प्रमाणे त्याच भाषेमध्ये धर्ममंत्र (कलिमा) चे उच्चारण (जप) करावा. कुणालाही कोणत्याही धर्मामध्ये येण्यासाठी हा धर्ममंत्र (कलिमा) अट आहे. ज्या प्रकारे विवाहावेळी (लग्नाच्या वेळी) तोंडी स्वीकृती अट आहे, स्वर्गामध्ये प्रवेशासाठी सुद्धा हे धर्ममंत्र (कलिमा) अट करून देण्यात आले. परंतु, पश्चिमी देशामध्ये अधिकतर मुस्लिम आणि ईसाई आपल्या धर्माच्या धर्ममंत्र (कलिमा) इथपर्यंत की आपल्या अवतारांचे (नबीचे) खऱ्या नावापासून अभिनज्ञ (दुर्लक्षित) आहेत. तोंडी धर्ममंत्र (कलिमा) म्हणणारे सदकृत्यावर (अमल ए सॉलेह) अवलंबून, धर्ममंत्र न म्हणणारे स्वर्गातून बाहेर, आणि ज्यांच्या ही हृदयात धर्ममंत्र (कलिमा) उतरला तेच फक्त विना हिशोब स्वर्गामध्ये जातील. आकाशीय पुस्तके जी ज्या भाषेत आहेत असली आहेत, ते ईश्वरापर्यंत पोहचण्याचे माध्यम आहे, परंतु जेव्हा यांच्या पंक्ती मध्ये आणि अनुवादामध्ये भेसळ करण्यात आली, ज्या प्रकारे भेसळयुक्त पीठ पोटासाठी नुकसानदायक आहे त्याच प्रकारे भेसळयुक्त पुस्तके धर्मामध्ये नुकसान बनली, आणि एकच धर्म, अवतार (नबी) वाले कितीतरी वर्गामध्ये विखुरले गेले. सत्य आणि सरळ मार्गासाठी उत्तम आहे कि तुम्ही नूर (प्रकाश / सकारात्मक ऊर्जा) ने पण अनुदेश (मार्गदर्शन) प्राप्त करा.

दिव्य प्रकाश (नूर) बनवण्याची पद्धत

प्राचीनकाळी दगड एकमेकांवर घासून अग्नी प्राप्त केला जात होता जेव्हाकी लोखंड घर्षणाने ही ठिणगी निघते. पाण्याचा पाण्याशी टकराव झाला असता वीज बनली. याच प्रमाणे मनुष्याच्या आत रक्ताचे टकराव म्हणजेच हृदयाच्या ठोक्याने सुद्धा वीज निर्माण होते. प्रत्येक मनुष्याच्या शरीरात अंदाजे दिढ वॉल्ट वीज उपस्थित असते. ज्यामुळे त्याच्यामध्ये चपळाई असते. वृद्धावस्थेत ठोक्यांची गती मंदावल्याने वीज आणि चपळाईमध्ये कमी येते. सर्व प्रथम हृदयाच्या ठोक्यांना वाढवावे लागते. कोणी नृत्याद्वारे, कोणी कबड्डी किंवा व्यायामाद्वारे, आणि कोणी अल्लाह अल्लाह च्या उच्चाराने हे कार्य करतात. जेव्हा हृदयाच्या ठोक्यांमध्ये गती येते मग प्रत्येक ठोक्यासोबत अल्लाह अल्लाह, किंवा एका ठोक्यासोबत अल्लाह आणि दुसऱ्यासोबत "हू " जोडा. कधी कधी हृदयावर हाथ ठेवा, ठोके जाणवले असता त्यासोबत अल्लाह जोडा. कधी कधी नाडीच्या गती सोबत अल्लाह जोडा. कल्पना करा की अल्लाह हृदयात जात आहे. अल्लाह हू चा जाप उत्तम आणि तीव्र प्रभावी आहे. जर कोणास "हू" वर आक्षेप अथवा भय वाटल्यास ते वंचित न राहता ठोक्यांसोबत अल्लाह अल्लाह ही जोडत राहा. नित्यक्रम जाप आणि भजन क्रिया (विर्द वजाईफ आणि जकुरीयत) वाली लोकं जेवढे स्वच्छ राहतील तेवढे उत्तम आहे, की

बे अदब .... बे मुराद .... बा अदब .... बा मुराद

पहिली पद्धत :

कागदावर काळ्या पेंसिलीने { الله } लिहा, जितका वेळ मन साथ देईल दररोज सराव करा. एक दिवस शब्द अल्लाह कागदातुन डोळ्यांमध्ये तरंगण्यास सुरवात होईल नंतर डोळ्यांमधून कल्पनेद्वारे हृदयात उतरवण्याचा प्रयत्न करा.

दुसरी पद्धत :

झिरोच्या पांढऱ्या बल्ब वर पिवळ्या रंगाने { الله } लिहा, त्यास झोपण्यापूर्वी जागे असताना डोळ्यांमध्ये समावण्याचा प्रयत्न करा. जेव्हा डोळ्यांमध्ये येईल मग त्या शब्दास हृदयावर उतरवा.

तिसरी पद्धत :

ही विधी / पद्धत त्या लोकांसाठी आहे ज्याचे मार्गदर्शक पूर्ण दक्ष (कामिल) आहेत आणि संबंध, लगावामुळे आध्यत्मिक सहायता करतात. एकांत मध्ये बसून तजर्नीला (इंडेक्स फिंगर / शहादत चे बोट) लेखणी ध्यान करा आणि अनुध्यानाने हृदयावर 'अल्लाह' लिहण्याचा प्रयत्न करा. मार्गदर्शक (रहबर) ला पुकारा, तो सुद्धा तुमचे बोट धरून तुमच्या हृदयावर 'अल्लाह' लिहीत आहे. हा अभ्यास दररोज करा, जेव्हापर्यंत हृदयावर 'अल्लाह' लिहलेले दृष्टीस येत नाही. पहिल्या पद्धतीमध्ये अल्लाह तसेच अंकित होते जसे बाहेर लिहिले जाते किंवा पाहिले जाते. मग जेव्हा हृदयाच्या ठोक्यांसोबत अल्लाह मिळण्यास सुरुवात होईल तर मग हळूहळू चमकण्यास सुरुवात होईल. कारण या विधी / पद्धतीमध्ये दक्ष मार्गदर्शक (कामिल रहबर) चा साथ असतो, यामुळे सुरुवातीपासूनच सुंदर अक्षर चमकत असलेला हृदयावर "अल्लाह' लिहलेले दृष्टीस येते. जगामध्ये बरेच अवतार (नबी), संत (वली) आले, मोठ्याने जप करताना, अजमावण्यासाठी पाळी पाळीने तुम्हाला ठीक वाटले तर, सगळ्यांना ध्यानमग्नतेमध्ये (तसव्वूर) आणा. ज्याची ध्यानमग्नता (तसव्वूर) केल्याने जाप (जिकर) मध्ये तीव्रता आणि यश दिसून आल्यास, तुमचे भाग्य त्याच्याकडेच आहे. मग ध्यानमग्नतेसाठी (तसव्वूर) त्यालाच निवडा कारण प्रत्येक संताचे (वली) पाऊल कोणत्या न कोणत्या अवताराच्या (नबी) पाऊलावर असते, जरी जिवंत अवतार (नबी) ही अट नाही. प्रत्येक श्रद्धावान (मोमीन) चे भाग्य कोणत्या न कोणत्या संताकडे (वलीकडे) असते. आध्यात्मिक मार्गदर्शक शारीरिकदृष्ट्या जिवंत असणे आवश्यक आहे. परंतु कधी कधी, काही भाग्यवान इच्छुक कोणी दैवी सिद्धी (ममात वाले) कामिल जात (पूर्ण अस्तित्व) कडून सुद्धा मलकुती लाभ होऊन जातो. तथापि, ते दुर्मिळ आहे. खरंच! संतांच्या समाधीतुन सांसारिक परोपकार (दुनियावी लाभ) प्रदान करू शकतात. याला अवैसी फैज (लाभ) म्हणतात आणि हे लोक अनेकदा कशफ (आध्यात्मिक अनावरण) आणि स्वप्न यामध्ये काय पाहतात याने गोंधळून जातात, कारण त्यांचा मार्गदर्शक (मुर्शिद) बातीनमध्ये (आंतरिकमध्ये) आणि इब्लिस सुद्धा बातीनमध्ये (आंतरिकमध्ये), दोघांची ओळख करणे अवघड होऊन जाते. आध्यात्मिक कृपा (फैज) सोबत ज्ञान (इल्म) सुद्धा असणे आवश्यक असते, ज्यासाठी जिवंत आध्यात्मिक मार्गदर्शक (मुर्शिद) अधिक योग्य आहे. जर आध्यात्मिक कृपा (फैज) आहे पण ज्ञान (इल्म) नाही, तर त्याला मज्जूब (एक ज्ञानी ईश्वराच्या प्रेमात बुद्धी गमावलेली व्यक्ती) म्हणतात. आध्यात्मिक कृपा (फैज) आहे, ज्ञान (इल्म) सुद्धा आहे त्याला मेहबूब (ईश्वराचा प्रिय) म्हणतात. मेहबूब (ईश्वराचा प्रिय) ज्ञानाने (इल्मने) लोकांना दुनियावी फैज (सांसारिक परोपकार / लाभ) आणि रुहानी लाभ सुद्धा पोहोचवतात. जेव्हाकी, मज्जूब दंडे आणि शिवीगाळ ने लोकांना दुनियावी फैज पोहोचवतो.

धर्माची शर्थ नाही! परंतु सृष्टिकालीन (अजली) अभागी नसावा. बरेचशे लोकांना चंद्राकडून नामदान (जिकर) प्रदान होऊन जाते. त्याची विधी ही आहे: जेव्हा पूर्ण चंद्र पूर्व दिशेला असेल, लक्षपूर्वक पाहा, जेव्हा गोहर शाही यांचा चेहरा (प्रतिमा) नजरेस पडेल तर तीन वेळा 'अल्लाह' 'अल्लाह' 'अल्लाह' म्हणावे, अनुमती होऊन जाईल. मग न घाबरता आणि निडर होऊन लिखित विधी द्वारे अभ्यास आरंभ करावा. विश्वास ठेवा! चंद्रावरील प्रतिमेने / चेहऱ्याने बऱ्याच लोकांशी प्रत्येक भाषेमध्ये वार्तालाप (संवाद) सुद्धा साधला आहे. आपण पण पाहून वार्तालाप (संवाद) करण्याचा प्रयत्न करावा.

ध्यान मग्नेतेच्या संबंधी (मुराकबा संबंधी)

बरेचसे लोक आत्मा (लताईफ/इंद्रिय) ची जागरूकता आणि आध्यात्मिकतेची शक्ती शिकल्या शिवाय ध्यानमग्नता करण्याचा प्रयत्न करतात. यांचा एक तर ध्यानमग्नता (मुराकबा) लागत नाही किंवा सैतानी घटना यांच्यासोबत सुरु होते. ध्यानमग्नता केवळ प्रगत स्तराच्या साधकासाठीच आहे, ज्यांचे नाभी आत्मे पवित्र आणि हृदयकंवल (कल्ब) स्वच्छ झालेले आहेत. मुराकबा स्थापन करण्याचा प्रयत्न करणे हे नवशिक्यांसाठी मूर्खपणाचे कृत्य आहे, मग ते कोणत्याही बाह्य आराधनाने का असेना! आत्म्यांच्या (रूह) शक्तीला प्रकाशाने (नूर) एकत्र करून कोणत्याही स्थानावर पोहचण्याचे नाव ध्यानमग्नता (मुराकबा) आहे.

संतत्व (विलायत) अवतारत्व (नबुवत) चा चाळिसावा भाग आहे: अवतार (नबी) यांचे प्रत्येक स्वप्न, ध्यानमग्नता (मुराकबा) किंवा देववाणी (ईलहाम), वही (ईश्वरी संदेश जो अवतारावर उतरतो) सर्व बरोबर / अचूक असते, याला पुष्टी करण्याची आवश्यकयता नसते. परंतु, संतांचे शंभर (१००) मधून चाळीस (४०) स्वप्न ध्यानमग्नता किंवा देववाणी बरोबर असतात आणि बाकीचे चुकीचे असतात आणि यांच्या पुष्टीसाठी अंतरात्मिक विद्या ची आवश्यकयता असते की:

बे इल्म नतवां खुदारा शनाख्त (विद्या विना ईश्वराची ओळख होत नाही)

सर्वात कमी दर्जाची ध्यानमग्नता (मुराकबा) हृद्यकंवल (कल्ब) च्या जागृती नंतर लागते जी हृदयभजनाशिवाय (जिकर ए कल्ब) असंभव आहे. एका झटक्यात मनुष्य पूर्ण शुद्धीत येतो. दैवी मदत (इस्तखारा) याचा पण संबंध हृद्यकंवल शी आहे. याच्यापुढे आत्म्याद्वारे (रूह) ध्यानमग्नता (मुराकबा) लागते. तीन झटक्यात परत येणे होते. तिसरी ध्यानमग्नता (मुराकबा) अना इंद्रिय आणि आत्मा (रूह) यासोबत एकत्र लागते. आत्मा (रूह) पण जबरुत पर्यंत सोबत जातो जसे की जिब्राइल मुहम्मद स. यांच्या सोबत जबरुत पर्यंत गेले होते. अशा लोकांना कबर मध्ये ही दफन करण्यात येते पण त्यांना माहीत पडत नाही अशी ध्यानमग्नता (मुराकबा) असहाब-ए-कहफ (कहफ नावाने गुहा मध्ये झोपलेले सज्जन पुरुष) यांना लागली होती जे तीनशे (३००) वर्षांपासून अधिक वेळ गुहेत झोपत राहिले. अशी ध्यानमग्नता (मुराकबा) जेव्हा गौस पाक यांना जंगलामध्ये लागत असे तर तेथील निवासीत डाकू, आपल्याला मृत समजून कबर मध्ये दफनवण्यासाठी घेऊन जात परंतु दफनवण्यापूर्वी ती ध्यानमग्नता (मुराकबा) तुटत असे.

ईश्वराकडून विशेष देववाणी (ईलहाम) आणि वही (ईश्वरी संदेश) यांची ओळख:

जेव्हा मनुष्य छातीमधील प्राणिवर्ग (मखलूक) यांना जागृत आणि प्रकाशमान (मुनव्वर) करून ईश्वरी तेज (तजल्ली) योग्य होऊन जातो तर त्या वेळेस ईश्वर त्याच्याशी वार्तालापीत होतो. असा तर तो नितांत शक्तिमान आहे, कोणत्याही माध्यमाने मनुष्याशी संवाद साधू शकतो, परंतु त्याने आपल्या ओळखीसाठी एक विशेष पद्धत बनवली आहे, कारण की त्याचे मित्र सैतानाच्या धोक्यापासून वाचू शकतील. सर्वात अगोदर सुरयानी भाषेतील लेख ईश्वर प्राप्तिकरता (सालिक) च्या हृदयावर येतो आणि त्याचा अनुवाद पण त्याच भाषेमध्ये दिसून येतो ज्याचा तो ज्ञानी आहे. तो लेख पांढरा आणि चमकदार असतो आणि डोळे स्वतःहून बंद होऊन त्याला पाहत असतात. मग तो लेख हृदय कंवल (कल्ब) पासून होऊन सिर्री इंद्रियकडे येतो. ज्याच्यामुळे तो अधिक चमकदार होऊ लागतो. मग तो लेख अखफा इंद्रिय (लतीफा) कडे येतो, अखफा कडून अजून चमक प्राप्त करून तो जीभेवर जातो आणि जीभ निसंकोचपणे तो लेख वाचण्यास आरंभ करते. जर ही देववाणी (ईलहाम) सैतानाकडून आहे तर प्रकाशमान (मुनव्वर) हृदय त्या लेखाला अंधुक करते, जर लेख बलवान आहे तर सिर्री इंद्रिय अथवा अखफा त्या लेखाला समाप्त करते. समजा जर इंद्रिय (लताएफ) च्या कमजोरीमुळे तो लेख जीभेपर्यंत पोहोचला तरी जीभ त्याला बोलण्यापासून रोखून ठेवते. हा ईलहाम विशेष संतासाठी असतो, जेव्हाकी, सामान्य संतांना ईश्वर फरिश्ते किंवा आत्म्याच्या (रूह) माध्यमाने संदेश पोहोचवतो. आणि जेव्हा विशेष देववाणी (ईलहाम) च्या लेखासोबत जिब्राइल पण आला तर त्याला वही (ईश्वरी संदेश) म्हणतात जो फक्त अवतार (नबीसाठी) राखीव आहे.

स्वर्ग कोणत्या लोकांसाठी आहे

काही सृष्टिकालीन नरकीय (जहन्नुमी) पण कर्म आणि आराधने द्वारे स्वर्गीय बनण्याचा प्रयत्न करतात परंतु शेवटी सैतानासारखे बहिष्कृत (मरदुद) होऊन जातात, कारण की, कंजूषपणा, अहंकार, ईर्षा (मत्सर) यांचे उत्तराधिकारी (वारस) असतात.

हदीस: ज्याच्यामध्ये कणभर पण कंजुषी आणि मत्सर अहंकार आहे तो स्वर्गात जाऊ शकत नाही.

स्वर्गीय लोक जर आराधने मध्ये नसले तरी ओळखले जातात, हे लोक हृदयाने नरम आणि स्वच्छ, आणि लोभ आणि मत्सरापासून पवित्र आणि दानशील असतात, जर आराधने मध्ये लागले तर अतिउच्च स्थान प्राप्त करतात. आणि ईश्वर यांचेच मुक्ती साठी बहाणे बनवतो आणि काही मध्य वाले लोक असतात ईश्वर त्यांच्या उद्धारासाठी सवलती (नेकी बदी) निर्माण करतो. आणि काही ईश्वराचे खास (विशेष) असतात. याच आत्म्यांनी (रुह) सृष्टिकाळात (अजल मध्ये) ईश्वरावर प्रेम केले होते. यांचे उद्दिष्ट स्वर्ग किंवा नरक नाही, त्याऐवजी ईश्वराच्या प्रेमामध्ये तन मन धन लुटवतात. ईश्वराच्या नावाच्या जपाने आणि कृपेने आपली आत्मा (रूह) यांना चमकवतात, ईश्वर दर्शनही प्राप्त करतात, सर्वात श्रेष्ठ स्वर्ग (जन्नातूल फिरदोस) फक्त याच आत्मा (रूह) यांच्यासाठी राखीव आहे. आणि यांच्याच साठी हदीस आहे की: काही लोक विना हिशोब स्वर्गात जातील.

"स्पष्टीकरण (तशरीह)"

ज्यांना जगाचे दृष्य दाखवले "जग यांच्या" भाग्यात लिहण्यात आले. यांनी खाली या जगात येऊन सांसारिक सुख प्राप्त करण्यासाठी प्राण पणाला लावले. चोरी, दरोडा, लाच, व्याज सारख्या अपराधांना पण दुर्लक्षित केले, इथपर्यंत की ईश्वराची एकता (वहदानियत) यालापण नाकारले. यांच्यामधून काही आत्मे (रुहे) होते ज्यांनी स्वर्ग प्राप्त करण्यासाठी धर्म किंवा आराधना पण स्वीकारली परंतु सैतान सारखे व्यर्थ प्रमाणित झाले कारण की कोणी दुष्ट अथवा ईश्वराचा अप्रिय धर्म किंवा वर्ग (फिरका) यांच्या मार्गात अडथळा बनला. दुसरे आत्मे (रुहे) ज्यांनी स्वर्गाची इच्छा केली होती, त्यांनी सांसारिक कामांसह आराधना आणि कठीण तपस्या याला सर्व प्रथम प्राधान्य दिले, अप्सरा आणि महाले (हुरोकसूर) यांच्या लोभापायी पूजास्थळाकडे धावले, आणि स्वर्ग प्राप्त करण्यामध्ये यशस्वी झाले, परंतु यांच्यामधून काही लोक आराधना करण्यामध्ये आळशी ठरले, तथापि स्वर्ग यांच्या भाग्यामध्ये होता यासाठी कोणतातरी बहाणा यांच्यासाठी कामी आला, परंतु ते स्वर्गाचे ते स्थान प्राप्त करू शकले नाही जे सदाचारी (नेकुकार) यांनी प्राप्त केले. यांच्याच साठी ईश्वराने सांगितले: "काय या लोकांनी समजून ठेवले आहे, आम्ही यांना सादचाऱ्यांबरोबर करू!" कारण की स्वर्गाचे सात (७) दर्जे आहेत. सामान्य लोकांना अनुदेश (हिदायत) अवतार, ग्रंथ, गुरु (संत), वली यांच्याद्वारे होते. यांना त्या धर्मामध्ये प्रवेश आणि धर्ममंत्र (कलिमा) आवश्यक आहे. आणि विशेष (लोक) धर्माशिवाय किंवा ग्रंथाशिवाय पण ईश्वराच्या कृपादृष्टीत (नजरे रहमत) येऊन जातात. म्हणजेच यांना अनुदेश (हिदायत) नूर द्वारे होते.

अल्लाह जिन्हें चाहता है नूर से हिदायत देता है (अलकुराण)

(ईश्वर ज्यांना पसंद करतो त्यांना प्रकाश (नूर) ने मार्गदर्शन (हिदायत) करतो - अलकुराण)

म्हणतात की, स्वर्गामध्ये दाखल्या (प्रवेश) साठी धर्ममंत्र (कलिमा) आवश्यक आहे. स्वर्गामध्ये या शरीरांना नाही तर आत्म्यांना (रूहे) जाणे आहे, आणि जर प्रवेशावेळी पठण करायचे आहे तर, ही आत्मे (रुहे) दर्शनस्थळ (मुकाम-ए-दिद) मध्ये जाऊन कोणत्याही वेळी धर्ममंत्र (कलिमा) चे पठण करू शकतील. मृत्यूनंतर का असेना, जसे मुहम्मद स. याचे माता पिता आणि काका (चचा) यांच्या आत्म्यांनी मृत्यूपरांतच धर्ममंत्र (कलिमा) चे पठण करवले गेले होते. एवढेच नव्हे तर अत्यंत खास (विशेष) आत्मे (रुहे) वरूनच धर्ममंत्र (कलिमा) चे पठण करून अर्थात - स्वीकार आणि पुष्टी करूनच येतात. ह. मुहम्मद स. यांनी सांगितले होते की, "मी या जगात येण्यापूर्वीपासून अवतार (नबी) होतो." हे शब्द आत्मा चे (रूहचे) आत्म्यासाठीच (रूहसाठीच) असू शकतात, शरीर तर या जगात मिळाले, वंश (कौम) असतात तेव्हाच सरदार असतात. अनुयायी (उम्मती) असतात तेव्हाच अवतार (नबी) असतात, नाहीतर यांचे काय काम? मग याच लोकांना वेगवेगळया धर्मामध्ये पाठवले जाते, कोणी बाबा फरीदच्या रूपात, आणि कोणी गुरु नानक च्या रूपात प्रकट होतात. ईश्वराला प्राप्त करणारे आत्मे (रुहे) धर्म पाहत नाही तर, ज्यांची ईश्वरापर्यंत पोहोच आहे हे पाहतात मग त्याच्या सोबत लागतात. गौस अली शाह जे एक महासंत (वली) झाले, तजकरा-ए-गौसिया मध्ये लिहिले आहे की, मी हिंदू योगींकडून पण आध्यात्मिक लाभ (फैज) प्राप्त केला. हे रहस्य (रम्ज) न समजल्यामुळे मुस्लिम उलेमांनी गौस अली शाह यांच्यावर वधयोग्य धर्मआज्ञा पण (वाजिबुल कत्ल चे फतवे) लावले आणि मुसलमानांना सांगितले की, ज्याच्या पण घरी हे पुस्तक आहे तर त्याला जाळून टाकावे, परंतु विशेष म्हणजे हे पुस्तक आजही हिंदुस्थान, पाकिस्तान मध्ये उपलब्ध आणि लोकप्रिय आहे.

काही मानव जाती (कौम) यांनी अवतारांचा (नबींचा) स्वीकार केला आणि काहींनी अवतारांना (नबींना) खोटे ठरवले, खोटे ठरवणाऱ्या मानव जातींमध्ये पण ईश्वराने त्यांच्याच धर्मानुसार त्या लोकांना पाठवले आणि त्यांनी यांना पापापासून (गुनाहपासून) वाचण्याची शिकवण दिली, यांचीच आराधनेनुसार (इबादत) रीती आणि रिवाजाच्या माध्यमांतून यांचे मुख ईश्वराकडे वळवण्याचा प्रयत्न केला. शांती आणि ईश्वरीप्रेमाचा पाठ दिला. जर हे लोक नसते तर आज प्रत्येक धर्म एकमेकांच्या रक्ताचे तहानलेले बनले असते, अशा आत्म्यांना (रुह) जगामध्ये विष्णु महाराज (खिजर) यांच्यापासूनपण मार्गदर्शन (रहनुमायी) मिळते जे प्रत्येक धर्माचा भेद जाणतात.

धर्मनिष्ठा (तकवा) कोणत्या लोकांसाठी आहे ?

ज्ञानाद्वारे विश्वास (इल्मुलयकीन) :- हे लोक सांसारिक (दुनियादार) असतात. श्रवणस्थान (मुकाम-ए-शुनिद) असतो. ज्ञानाद्वारे विश्वास ठेवतात. यांचा इमान (श्रद्धा) ऐकलेल्या गोष्टींवर असतो. दिशाहीन (चुकीच्या मार्गावर) पण होऊन जातात. यांना तकव्याने नाही तर परिश्रमातून प्राप्त होते. मग भक्ष्यजीविका (हलाल) मार्गाने असो किंवा निषिद्ध (हराम) ने.

डोळ्याद्वारे विश्वास (ऐनुलयकीन) :- हे लोक संसारमुक्त (तारिकूददुनिया) म्हणवले गेले तरी, सांसारिक लोकांसोबतच राहतात, परंतु यांचे मुख आणि हृदय ईश्वराकडे असते. यांना अनेकदा दिव्यदृश्ये (रहमानी नजारे) पण दाखवले जात राहतात. यांचे स्थान ईश्वरी दर्शन (मुकाम-ए-दीद) असते. यांना पण योग्य परिश्रमाने प्राप्त होते, अनुचित (निषिद्ध) मार्गाचा अवलंब केला असता यांना नुकसान होते.

परम सत्यावर आधारित विश्वास (हक्कुलयकीन) :- यांचे स्थान समर्पितता (मुकाम-ए-रसीद) असते. अर्थात - ईश्वराकडून काही पद प्राप्त होते आणि ईश्वराच्या कृपादृष्टीमध्ये येतात. यांना संसारातून निवृत्त (फारिगूददुनिया) म्हणतात. संसारात राहून पण योग्य किंवा अयोग्य धंद्यापासून लांब राहतात. हे जर जंगलामध्ये बसले तर ईश्वर यांना तिथे पण उदरनिर्वाह (रिज़्क़) पोहोचवतो. हे तकवा चे स्थान आहे. प्राथमिक लोक तकवा चे बोलणे अवश्य करतात, पण यामध्ये यशस्वी होत नाहीत.

भाग्य (तकदीर)

भाग्य (तकदीर) दोन प्रकारचे असते

१- अजल (सृष्टीकालीन) आणि २- मुअल्लक (अनिर्णयीत भाग्य)

काही लोक म्हणतात की, जेव्हा भाग्यात उदरनिर्वाह (रिज़्क़) लिहलेले आहे तर त्यासाठी प्रयत्न करण्याची काय गरज आहे? मखदूम जहानीया यांनी म्हंटले की, उदरनिर्वाह (रिज़्क़) प्राप्त करण्यासाठी प्रयत्न करणे भाग्यात लिहलेले आहे.

उदाहरणार्थ, जसे की आपल्यासाठी फुलांचा गुलदस्ता छतावर ठेवण्यात आलेला आहे. "हे सृष्टीकालीन भाग्य आहे". याला प्राप्त करण्यासाठी आपल्याला शिडी द्वारे छतावर पोहोचणे आहे. "हे मुअल्लक (अनिर्णयीत भाग्य) आहे" जे आपल्या वशात / आवाक्यात आहे आणि याच मुअल्लक (अनिर्णयीत भाग्य) चा हिशोब कितोब होईल, ना की सृष्टीकालीन (अजल) भाग्यचा. आपण जेव्हा छतावर पोहोचणार आणि तेव्हा आपले भाग्य प्राप्त करणार. जर आपण सुस्ती (आळस) केली आणि छतापर्यंत नाही पोहोचलो तर मग त्यापासून वंचित राहणार. दुसरा व्यक्ती ज्याच्या भाग्यात छतावर गुलदस्ता नाहीये, तो जरी शिडी द्वारे किंवा कठोर परिश्रमाने छतावर पोहोचला तरी तो वंचित राहणार.

तृतीय आत्मे :- ज्यांनी न जगाची इच्छा केली आणि नाही स्वर्गाचे इच्छुक राहिले. फक्त ईश्वरी दृश्ये (नजारे) पाहत राहिली. त्यांनी या जगात (संसारात) येऊन ईश्वराच्या शोधामध्ये आपले सर्वकाहीचा त्याग केला. अनेक राजे आपल्या साम्राज्यांना सोडून त्याला प्राप्त करण्यासाठी भूक तहान सोडून जंगलामध्ये राहिले इथपर्यंत की, काहींनी नदीकाठी बसून कित्येक वर्ष व्यतीत केले, यशस्वी झाल्यानंतर हेच साधू, संत (वलीअल्लाह) म्हणवले गेले आणि ईश्वराकडून वेगवेगळ्या पदांवर आणि वेगवेगळ्या ड्युटी वर नियुक्त केले गेले आणि नरकीयांसाठी पण औषध आणि प्रार्थना (दवा और दुआ) बनले की, -

या साठी जीवात्मा (अरजी अरवाह) च्या प्रत्येक जन्मावेळी गुरु (मुर्शिद) याला पाहणे (चशमदीद) असणे अनिवार्य (गरजेचे) आहे. पूर्वजन्म किंवा वंशकाळातील आध्यात्मिक गुरु वर्तमान शरीरातून निर्लिप्त (मुबर्रा) होऊन जातो. जसे की, अवतारत्व (नबुवत) पण भव्य संदेशवाहक (उलूलअज्म मूर्सल) यांच्या आगमनानंतर निर्लिप्त (मुबर्रा) होतो. जसे की, मुसा कलिमुल्लाह उलूलअज्म (भव्य संदेशवाहक) होते. मुसा कलिमुल्लाह नंतर "जितके पण अवतार (नबी) आले" ईसा रूहल्लाह (येशू मसिह) आल्यानंतर त्यांचा धर्म पण विलीन (कलअदम) करण्यात आला. आणि ईसा रूहल्लाह पासून मुहम्मद स पर्यंत जेवढे पण अवतार (नबी) अरब भूखंडाच्या व्यतिरिक्त आले ते ह. मुहम्मद स. यांच्या आगमनानंतर सर्व विलीन झाले. परंतु उलूलअज्म (भव्य संदेशवाहक) यांच्या धर्मांची परंपरा (सिलसिला) चालू राहिली आणि ती आजपर्यंत चालू आहे. ज्यामध्ये आदम सफीउल्लाह (शंकरजी), इब्राहिम खलीलुल्लाह, मुसा कलिमुल्लाह, ईसा रूहल्लाह आणि मुहम्मद रसुलुल्लाह आहेत आणि प्रत्येक वली (संत) यांच्या पदचिन्हांवर आहे. कारण की, मनुष्याच्या आत छातीमध्ये पाच इंद्रिय (लताईफ) यांचा संबंध पाच श्रेष्ठ अवतार यांच्याशी आहे, या कारणाने त्यांचे अवतारत्व (नबुवत) आणि आध्यात्मिक लाभ प्रलय (कयामत) पर्यंत राहील. हे जे म्हणतात की, धर्ममंत्र (कलिमा) चे पठण केल्याशिवाय कोणीपण स्वर्गामध्ये जाऊ शकत नाही. याचे तात्पर्य कोणत्याही एक अवतार (नबी) यांच्या धर्ममंत्र (कलिमा) शी संबंधित नाहीये. तर कोणत्याही उलूलअज्म (भव्य संदेशवाहक) यांचे धर्म आणि धर्ममंत्र (कलिमा) यांच्याकडे संकेत करतो. तेव्हाच मुहम्मद स. यांनी पण सांगितले होते की, मी त्या उलूलअज्म (भव्य संदेशवाहक) यांचे ग्रंथ किंवा धर्मांना खोटे ठरवण्यासाठी आलेलो नाही तर सुधारणा (इस्लाह) करण्यासाठी आलेलो आहे. अर्थात ग्रंथामध्ये जे परिवर्तन (बदल) झाले होते.

आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांची परंपरा (सिलसिला) आतासुद्धा चालू आहे जे लोक फक्त हृदयभजन कल्बी जिकर करतात, ईश्वराच्या नावाने रडू कोसळते आणि विनम्रता ठेवतात, तौबा करतात आणि पापापासून (गुनाह) वाचण्याचा प्रयत्न करतात, हाच प्रारंभिक धर्म, प्रारंभिक अवतारत्व आणि प्रारंभिक आराधना होती. गौस किंवा प्रत्येक वली (संत) यांचे पाऊल कोणत्याही अवतारांच्या पावलावर असते आणि यांचे पाऊल आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांच्या पावलावर आहे. मुजद्दीद अल्फ़ सानी यांनी सांगितले की माझे पाऊल (कदम) मुसवी आहे. जेव्हाकी कलंदरांचा एक सिलसिला (परंपरा) ईसवी आहे. शेख अब्दुल कादिर जिलानी मुहम्मदी मशरब (पंथ)शी संबंध ठेवतात.

विचार तर कर की तू कोणत्या आदम यांच्या संतानमधून आहे ?

काही ईश्वरीयवाणी (ईलहामी) पुस्तकामध्ये लिहिले आहे की, या संसारामध्ये चौदा (१४) हजार आदम आलेले आहेत आणि कोणी तरी म्हंटले आहे की आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) चौदावे आणि अंतिम आदम आहेत. या संसारात वास्तविकतेत अनेक आदम आले. जेव्हा आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांना मातीपासून बनवले जात होते तेव्हा फरिश्त्यांनी सांगितले होते की, हा पण जगात जाऊन दंगा फसाद करणार. अर्थात - फरिश्ते पहिले जे आदम आले होते त्यांच्या परिस्थितीशी अवगत होते नाहीतर त्यांना काय माहीत ईश्वर काय बनवत आहे आणि हा जाऊन काय करणार आहे? ग्रंथमाता (लौहे महफूज) मध्ये विभिन्न भाषा, विभिन्न धर्ममंत्र (कलिमा), विभिन्न जंतर मंतर, विभिन्न ईश्वराची नावे, विभिन्न पवित्र पंक्ती (आयते) इथपर्यंत की, जादूचे अमल (विधी) पण लिखित आहेत जी हारुत मारुत दोन फरिश्त्यांनी लोकांना शिकवले होते आणि शिक्षा स्वरूपात ते दोन्ही फरिश्ते मिस्र मधील एक शहर बाबुल मध्ये एका विहिरीत उलटे लटकले आहेत.

प्रत्येक आदम ला एक भाषा शिकवली मग त्यांच्या कौम मध्ये अवतारांना अनुदेश (हिदायत) साठी पाठिवले. तेव्हाच म्हणतात या संसारात सव्वा लाख अवतार (नबी) आले, जेव्हाकी, आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांना येऊन सहा (६) हजार वर्ष झाले. जर प्रति वर्ष एक अवतार आला तर सहा हजारच झाले असते. काही काळानंतर या कौम ना यांनी केलेल्या अवज्ञा (नफार्मानी) मुळे नष्ट करण्यात आले. जसे की पुरातत्व उत्खननानंतर शहरांचे मिळणे आणि तेथील लिखित भाषा कोणालाही न कळणे. आणि काही कौम ला पाण्यामध्ये बुडवून नष्ट केले. आणि यांच्यामधून नुह चक्रीवादळाप्रमाणे काही जण त्या भागात जीवित राहिले, शेवटी आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांना त्या सर्वापेक्षा श्रेष्ठ बनवून अरब मध्ये पाठवले आणि मोठमोठे अवतार पण याच आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांच्या संतानांमधून जन्मले. विभिन्न आदम यांची विभिन्न भाषा त्यांच्या उरलेल्या कौम मध्ये राहिली, जेव्हा अंतिम आदम (शंकरजी) आले तर त्यांना सुरयानी भाषा शिकवली गेली. जेव्हा आदम सफीउल्लाह यांच्या संतानांनी लांब लांब पर्यंत यात्रा केली तर पहिली आलेली कौम यांच्याशी पण भेट झाली, आणि कोणी चांगली जागा पाहून, हिरवळ पाहून त्यांच्या सोबत राहण्यास सुरुवात केली. अरब मध्ये सुरयानी बोलली जात होती. मग ही कौम आपसात मिसळल्याने अरबी, फारसी, लातिनी, संस्कृत, इत्यादी ने होत इंग्रजी ला जाऊन मिळाली. विभिन्न द्वीप (समुद्री बेट) मध्ये विभिन्न आदम ची संतान निवासीत होती. यांच्यामध्ये एक भटकंती (खानाबदोश) पण आदम होता ज्याची संतान आज पण उपस्थित आहे आणि ज्याच्या द्वारे विभिन्न कौमे शोधल्यानंतर सापडली. समुद्रापार चे द्वीप (समुद्री बेट) वाले कौम परस्पर एकमेकांना ओळखत नव्हती. इतकी लांब समुद्र यात्रा ना घोड्याने केली जाऊ शकत होती न चप्पू वाली होडी (बोट) ने पोहोचू शकत होते. कोलंबस मशीनी जहाज बनवण्यात सफल झाला ज्याच्या द्वारे तो प्रथम व्यक्ती होता जो अमेरिकाच्या क्षेत्रामध्ये पोहोचला. किनाऱ्यावरती लोकांना पाहिले जे लाल वर्णाचे होते त्याने समजले आणि म्हंटले संभवत: इंडिया आले आणि हे इंडियन आहेत. तेव्हापासून त्या कौमला रेड इंडियन Red Indian म्हंटले जाते, जो उत्तरी डकोटा (North Dakota) च्या सत्तेमध्ये आता पण उपस्थित आहेत.

रेड इंडियन च्या एका कबीलाच्या सरदार ला विचारले कि, आपला आदम (शंकर) कोण आहे? त्याने उत्तर दिले आमच्या धर्मानुसार आमचा आदम आशिया मध्ये आहे ज्याच्या पत्नीचे नाव हव्वा आहे परंतु आमच्या इतिहासानुसार आमचा आदम दक्षिणी डकोटा (South Dakota) च्या डोंगरातून आला होता. त्या डोंगरांचे चिन्ह (निशाणी) आतासुद्धा उपस्थित आहेत. लोक म्हणतात की, इंग्रज आणि अमेरिकन थंड तापमानामुळे गोरे असतात, परंतु हे असे नाहीये. कोणत्यातरी काळ्या आदम (शंकर) चा वंश (नस्ल) पण या क्षेत्रामध्ये प्राचीन काळापासून उपस्थित आहे, ते आजपर्यंत गोरे होऊ शकले नाही, हेच कारण आहे की, मनुष्याचा वर्ण, वेष-भुषा, स्वभाव, बुद्धी, भाषा, भोजन (खुराक) एकमेकांशी वेगवेगळे आहेत. आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांच्या संतानांचा सिलसिला (परंपरा) मध्य आशिया पर्यंतच राहिला. हेच कारण आहे की, मध्य आशिया वाल्यांची वैशिष्ट्ये एकमेकांशी मिळतात. म्हणतात की, आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) श्रीलंका मध्ये अवतरले, मग तेथून अरब येथे पोहोचले, आणि या नंतर आपण अरब मध्येच राहिले आणि अरब च्या धर्तीवरच आपली समाधी उपास्थित आहे, तर मग श्रीलंका मध्ये आपले अवतरणे आणि पदचिन्हांना कोणी अधोरेखित केले? जे आज पण सुरक्षित आहेत. याचे तात्पर्य आपल्या अगोदरपासून तिथे कोणतातरी कबिला अस्तित्वात होता. जी कौमे समाप्त करण्यात आली, त्यांच्यावर अवतारत्व (नबुवत) आणि संतत्व (विलायत) पण समाप्त झाली आणि उरलेले लोक महापुरुषांशी वंचित होऊन काही काळानंतर दिशाभूल झाले (भरकटत गेले). जसे जसे हे क्षेत्र भेटत गेले आशिया मधून वली (साधू-संत, ऋषिगण) पोहोचत गेले आणि आपापल्या धर्माची शिकवण देत राहिले आणि आज सगळ्या क्षेत्रामध्ये आशियायी धर्माचा प्रसार झाला. ईसा (येशू मसिह) येरुशलेम, मुसा बैतुल मुक्कदस, हुजूर पाक मुहम्मद स. मक्का, जेव्हा की, नुह आणि इब्राहिम यांचा संबंध सुद्धा अरबशीच होता.

काही जाती (अजाब) प्रकोपामुळे नष्ट झाल्या, काहींचे चेहरे अस्वल, वानरासारखे झाले. काही उरलेले लोक भयभीत होऊन ईश्वराकडे झुकले आणि काहींनी ईश्वराचा प्रकोप समजून त्याचा तिरस्कार केला आणि त्याच्या कोणत्याही प्रकारच्या आज्ञाची अवहेलना केली आणि म्हणू लागले की, "ईश्वर वगैरे काही नाही, मनुष्य एक किडा आहे, नरक आणि स्वर्ग फक्त बनवलेल्या गोष्टी आहेत." मुसा यांच्या काळात सुद्धा जी कौम वानर बनली होती त्यांनी युरोप चा मार्ग धरला होता. त्या काळाच्या गर्भवती मातांनी वानररूपात असूनदेखील मनुष्यरूपी बाळाला जन्म दिला होता. ती कौम आज सुद्धा उपस्थित आहे, ते स्वतःला म्हणतात की, आम्ही वानरांच्या संतानमधून आहोत. जी कौम अस्वल रूपात परिवर्तित झाली होती त्यांनी आफ्रिका च्या जंगलाकडे प्रस्थान केले होते. त्याकाळीं गर्भवती मातांच्या पोटामध्ये तर मानवशिशु होते, ज्यांच्या द्वारे वंश (नस्ल) पुढे चालली त्याला **(मम)** म्हणतात. शरीरावर लांबच लांब केस असतात. मादा अधिक प्रमाणात असतात. मनुष्याना उचलूनपण घेऊन जातात. यांच्यावर धर्माचा रंग चढत नाही, पण मानवी प्रवृत्तीच्या कारणाने गुप्तांगांना झाडांच्या पानांनी लपवलेले असतात.

दुसऱ्या कुठल्यातरी आदम ला काही कारणाने एक हजार वर्षांची शिक्षा मिळाली होती, त्याला सापाच्या रूपात परावर्तित करण्यात आले होते. आता त्याची उरलेली कौम जी एक विशेष प्रकारच्या सापाच्या रूपात आहे. जन्माच्या हजार वर्षानंतर मनुष्य पण बनून जातात. याला **रोहा** म्हणतात. इतिहासामध्ये आहे की, एक दिवस सम्राट सिकंदर शिकारीसाठी कोणत्या तरी जंगलात गेला, तो जात असताना त्याने पाहिले एक सुंदर स्त्री रडत आहे. विचारल्यावर तिने सांगितले की, मी चीनची राजकुमारी आहे, आपल्या पतीसोबत शिकारीसाठी निघाले होते, परंतु माझ्या पतीला सिंहाने खाऊन टाकले, मी आता एकटी राहिले. सिकंदर म्हणाला "माझ्यासोबत ये! मी तुला पुन्हा चीनला पाठवून देईन". त्या स्त्री ने सांगितले "माझा पती तर मृत्यू पावला, मी आता परत जाऊन काय तोंड दाखवणार"! सिकंदर ने तिला घरी आणले आणि तिच्यासोबत लग्न केले. काही महिन्यानंतर सिकंदराच्या पोटामध्ये त्रास सुरु झाला. प्रत्येक प्रकारचे उपचार केले पण काही उपयोग झाला नाही. त्रास वाढत गेला. इलाज करणारे वैद्य थकून गेले. एक गारुडी (सपेरा) पण सिकंदराच्या उपचारासाठी आला. त्याने सिकंदरला एकांतात बोलावले आणि सांगितले, "मी आपला उपचार करू शकतो, परंतु माझ्या काही अटी आहेत, जर थोड्या दिवसात माझ्या उपचाराने स्वस्थ न झाल्यास निसंदेहपणे मला मारून टाका, आजच्या रात्री खिचडी बनवा, मीठ थोडे जास्त असावे, पती आणि पत्नी दोघांनी पोटभर जेवुन खोलीला आतमधून कुलूप लावा, की दोघांपैकी बाहेर कोणी जाऊ शकणार नाही, तुम्ही झोपू नका, परंतु तुमच्या पत्नीला असे वाटले पाहिजे तुम्ही झोपत आहात, पाण्याचा एक हि थेंब आतमध्ये नसावा. सिकंदर ने असेच केले. रात्री कोणत्यातरी वेळी पत्नी ला तहान लागली, बघितले पाण्याचे भांडे रिकामे आहे, मग दरवाजा उघडण्याचा प्रयत्न केला, बघितले कुलूप आहे, नंतर पतीला बघितले, खात्री झाली की तो गाढ झोपेत आहे, मग ती सर्पणी बनून नालीच्या छिद्रातून बाहेर निघून गेली. पाणी पिल्यानंतर सर्पणी च्या रूपात पुन्हा खोलीमध्ये दाखल झाली आणि स्त्री बनली. सम्राट सिकंदर हे सर्व समस्त दृश्य पाहत होता. सकाळी गारुड्यास सर्वकाही सांगितले, त्याने सांगितले, "तुझी पत्नी नागीण आहे जी हजार वर्षानंतर रूप बदलत असते, त्याचे विष पोटाच्या त्रासाचे कारण बनले"! मग त्या स्त्रीला फिरवण्याचा बहाणा करून समुद्राकडे घेऊन गेले आणि ज्या स्थानी फेकून दिले त्याचे चिन्ह (निशाणी) आता सुद्धा पर्याप्त (उपलब्ध) आहे. याला सिकंदरी भिंत (सद्दे सिकंदरी) म्हणतात.

यांचे वंश (नस्ल) सुद्धा या संसारात उपस्थित आहेत. सर्वसाधारण सापांचे कान नसतात परंतु या वंशाच्या सापांचे कान असतात. अनोळखी आदमचा कबिला चीनच्या डोंगरामध्ये बंद आहे. त्यांच्या या क्षेत्रामध्ये प्रवेश रोखण्यासाठी जुलकरनैन ने दगडांची भिंत बांधली होती. यांचे लांबच लांब कान आहेत, एकाला अंथरून बनवतात आणि दुसऱ्याला पांघरून घेतात, यांना याजुज माजुज म्हणतात. वैज्ञानिकांनी अधिकतर भूभाग शोधला आहे परंतु आता सुद्धा अधिकतर क्षेत्राचा शोध लागणे बाकी आहे. हिमालयाच्या पाठीमागे सुद्धा बर्फाचे मानव (हिम मानव) उपस्थित आहेत. बरेचशे मनुष्य जंगलामध्ये सुद्धा उपस्थित आहेत, त्यांची भाषा त्यांच्या व्यतिरिक्त कोणाला अवगत नाही. ते सुद्धा आपल्या आदमच्या पद्धतीने आराधना करतात, शिस्त आणि जीवनाच्या तत्वासाठी त्यांच्याकडे पण आदिवासी व्यवस्था आहे. पृथ्वीच्या या खंडांव्यतिरिक्त आणखी बरेच ग्रह आहेत, जसे की चंद्र, सूर्य, गुरु आणि मंगळ, इत्यादी, तेथे पण आदम आले परंतु, तेथे प्रलय (कयामत) आलेले आहेत. कुठे ऑक्सिजन रोखून आणि कुठे धरतीला नष्ट भ्रष्ट करण्यात आले.

मंगळ ग्रह (Mars) मध्ये मानव जाती आता सुद्धा उपस्थित आहे, जेव्हाकी सूर्यावर अग्नीचे बनलेले प्राणिवर्ग (मखलूक) राहतात

म्हणतात कि, एक अंतरिक्ष यात्री जेव्हा चंद्रावर उतरला, त्याने वरच्या ग्रहांचा शोध घेण्याचा प्रयत्न केला तर त्याला अजानचा आवाज ऐकू आला, ज्याने तो प्रभावित होऊन मुसलमान झाला. ते मंगलग्रहाचे जग होते, जेथे सर्व धर्माचे लोक राहतात. आपले वैज्ञानिक अजून मंगळ ग्रहावर पोहोचू शकले नाही, जेव्हाकी ते लोक अनेक वेळा या पृथ्वीवर आलेले आहेत. आणि परीक्षणाकरता येथील मनुष्यांना देखील आपल्यासोबत घेऊन गेले आहेत. त्यांचे विज्ञान आणि अविष्कार आमच्यापेक्षा खूप पुढे आहे. आमचे उपग्रह किंवा वैज्ञानिक जर तिथे पोहोचले तरी त्यांच्या तावडीतून सुटू शकत नाही.

एका आदम ला ईश्वराने बरेच ज्ञान दिले होते आणि त्यांची संतान ज्ञानाद्वारे बैतुलमामूर पर्यंत जाऊन पोहोचली होती. अर्थात - जो आदेश ईश्वर फरिश्त्यांना देतो, खाली ते ऐकत असत. एक दिवस फरिश्त्यांनी म्हंटले " हे ईश्वर ही कौम आमच्या कार्यात हस्तक्षेप बनली आहे. आम्ही जेव्हा काही कार्य करण्यासाठी जगामध्ये जातो तर हे पहिल्यापासून त्याचा तोडगा तयार ठेवतात." ईश्वराने जिब्राइल ला सांगितले, "जा त्यांची परीक्षा घ्या"! एक बारा वर्षाचा मुलगा शेळी चरवत होता. जिब्राइल ने त्याला विचारले: काय तुझ्याकडे सुद्धा काही ज्ञान आहे? त्या मुलाने म्हंटले विचारा! जिब्राइल ने विचारले: सांग या वेळी जिब्राइल कोठे आहे? त्याने डोळे बंद केले आणि म्हणाला: आकाशावर नाही. मग कोठे आहे? त्याने उत्तर दिले: धरतीवर सुद्धा नाही. जिब्राइल ने विचारले मग कोठे आहे? त्याने डोळे उघडले आणि उत्तरला: मी चौदा लोक (तबक) मध्ये पाहिले, तो कोठेच नाही, तर मी जिब्राइल आहे किंवा तू जिब्राइल आहे. नंतर ईश्वराने फरिश्त्यांना सांगितले: या कौम ला पुराद्वारे बुडवून टाका. त्यांनी हा आदेश ऐकला. लोखंडाची आणि काचेची घरे बनवण्यास सुरुवात केली, मग भूकंपाद्वारे त्या कौमला नष्ट केले गेले. त्याकाळी त्या क्षेत्राला "कालदा" आणि आता "युनान" बोलले जाते.

त्यांनी आध्यात्मिक ज्ञानाद्वारे आणि आता आपले वैज्ञानिक, विज्ञान विद्याद्वारे ईश्वराच्या कार्यात हस्तक्षेप करत आहेत. यांना घाबरवण्यासाठी लहान मोठा नाश (तबाही) आणि संपूर्ण विनाशासाठी एक ग्रहाला धरती (पृथ्वी) च्या दिशेने पाठवले आहे. ज्याचे या पृथ्वीवर पडणे २०-२५ वर्षांमध्ये संभावित आहे आणि तो या जगाचा शेवटचा दिवस असेल. त्याचा एक तुकडा मागच्या दोन वर्षांमध्ये गुरु या ग्रहावर पडला आहे. वैज्ञानिकांना पण हे माहीत झाले आहे, आणि तो इथे पडण्याअगोदर हे लोक चंद्रावर किंवा इतर कोणत्याही ग्रहावर स्थायिक होऊ इच्छित आहेत. जेव्हाकी, चंद्रावर प्लॉट ची बुकिंग सुद्धा सुरु झाली आहे. हे त्यांना माहित असूनसुद्धा चंद्रावर मानवी जीवनाची लक्षणे अर्थात - हवा, पाणी आणि हिरवळ नाहीये. मग हा प्रयत्न कशासाठी आहे? राहिला प्रश्न शोधाचा! चंद्र, गुरु ग्रहावर पोहोचून मानवतेसाठी काय फायदा झाला? काय अशी कोणती औषधी किंवा दीर्घायु चा उपाय किंवा मृत्यू पासून सुटकारा सापडला? जरी मंगळ ग्रहावरील प्राणिवर्ग (मखलूक) पर्यंत पोहोचले तरी तेथील ऑक्सिजन आणि येथील ऑक्सिजन च्या कारणामुळे एक-दुसऱ्या जागी राहणे कठीण आहे. फक्त निरर्थक प्रयत्नावर पैसा वाया घालवला जात आहे, जर हाच पैसा रुस (रशिया) आणि अमेरिकाने गरिबांवर खर्च केला तर सर्वजण समृद्ध होतील. भिन्न आदम असल्याच्या कारणामुळे एक दुसऱ्याला नष्ट करण्यासाठी अटॉम बॉम्ब बनवले जात आहेत, जेव्हाकी बॉम्बच्या शिवायसुद्धा या जगाचा सर्वनाश होणारच आहे.

आकाशात आत्मा (रूह) मर्यादेपेक्षा अधिक बनली होती

अतिप्रिय (मुक्करींब) आत्मे (रूह) पहिल्या रांगेमध्ये होते. सामान्य आत्म्यांना या जगामध्ये बनवलेल्या आदम च्या कौम मध्ये पाठवण्यात आले. जे कोणी काळी, कोणी पांढरी, कोणी पिवळी आणि कोणी लाल मातीपासून बनवले गेले होते. यांना जिब्राइल आणि हारुत मारुत द्वारे विद्या (इल्म) शिकवली गेली. जेव्हा धरतीवर मातीपासून आदम बनवले जात, खबीस जिन्न सुद्धा संधी मिळताच त्यांच्या आणि त्यांच्या संतानांच्या शरीरात प्रविष्ट होऊन जात आणि त्यांना आपल्या सैतानी पकड मध्ये घेण्याचा प्रयत्न करत. मग त्यांच्या कौम मधील अवतार, संत आणि त्यांनी शिकवलेली विद्या मुक्तीचे कारण बनत. अगणित आदम जोड्यांच्या रूपात बनवले गेले ज्याने संतानांचा क्रम सुरु झाला. परंतु अनेकदा फक्त एकट्या स्त्रीला बनवले गेले. आणि ईश्वरआज्ञाने (अमर-ए-कुन) ने त्यांची संतान झाली. ती कौमे सुद्धा या जगात उपस्थित आहेत. या कबिल्यामध्ये फक्त स्त्रियाच प्रमुख (सरदार) असतात आणि ते स्त्रीच्या संतती मधून असल्यामुळे ईश्वराला ते स्त्री समजतात आणि स्वतःला फरिश्ते यांची संतती मानतात कारण की, स्त्री आदम चे लग्न 'किंवा पुरुषा' शिवायच संतान जन्मास आली होती. हीच प्रथा त्यांच्यामध्ये अजूनसुद्धा चालू आहे. या कबिल्यामधील स्त्रीयांना अगोदर कोणाकडूनही संतान होऊन जाते आणि नंतर कोणाबरोबरही लग्न होऊन जाते आणि ते याला अशोभनीय समजत नाही. आत्मांची स्वीकृती, भाग्य आणि श्रेणी या कारणामुळे त्यांच्यासारखे आदम बनवून त्यांच्यासारख्या आत्म्यांना खाली पाठवले गेले. हेच कारण आहे की, त्यांच्यासाठी कोणताही विशेष धर्म तयार केला गेला नाही. जर यांच्यामध्ये अवतार (नबी) आले तरी, खूपच कमी लोकांनी त्यांना स्वीकार केले, एवढेच नाही तर, अवतारांच्या शिकवणीच्या उलट केले, ईश्वराऐवजी त्यांनी चंद्र, तारे, सूर्य, झाड, अग्नी अगदी सापांना सुद्धा पुजण्यास सुरुवात केली. शेवटी आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांना स्वर्गाच्या मातीपासून स्वर्गातच बनवले गेले जेणेकरून त्यांना सर्वांपेक्षा श्रेष्ठत्व आणि विद्वांता प्राप्त होईल, आणि खबीस यापासूनपण सुरक्षित राहतील, कारण की, स्वर्गामध्ये खबीस पोहोचू शकत नाही, अजाजील (इब्लिस) आपल्या ज्ञानामुळे (इल्म) ओळखला गेला होता, जो आराधनामुळे सर्व फरिश्त्यांचा सरदार (प्रमुख) बनला होता आणि तो जिन्नातच्या कौम मधून होता, आदमच्या शरीरावर इर्षेने (मत्सराने) थुंकला होता आणि थुंकी द्वारे खबीसा सारखा किटाणू त्यांच्या शरीरामध्ये प्रविष्ट झाला ज्याला नफ्स (नाभी आत्मा) म्हणतात आणि ती पण आदम च्या संतानांना वारसामध्ये मिळाली. त्यासाठी मुहम्मद स. यांनी सांगितले: "जेव्हा मनुष्य जन्म घेतो तेव्हा एक सैतान जिन्न सुद्धा त्यासोबत जन्मतो."

फरिश्ते आणि मलाईका मध्ये फरक आहे. मलकुत मध्ये फरिश्ते असतात ज्यांची उत्पत्ती आत्म्यासोबत झाली होती. मलकुत च्या वर जबरुत च्या प्राणिवर्गाला (मखलूक) मलाईका म्हणतात. जे आत्म्याच्या (रूह) ईश्वरआज्ञेच्या (अमर-ए-कुन) अगोदरपासून आहेत, ईश्वराकडून आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांना नतमस्तक (सिजदा) चा हुकूम झाला. जेव्हाकी, याच्याअगोदर कोणत्याही आदमला स्वर्गात बनवले नव्हते आणि कोणत्याही आदमला फरिश्ते नतमस्तक (सिजदा) झाले नव्हते. अजाजील ने हुज्जत केली, नतमस्तक (सिजदा) होण्यास नाकारले त्यामुळे तो श्रापित (लानत) बनला, आणि त्याने आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) यांच्या संतानांशी शत्रुत्व सुरु केले. जेव्हा की, अगोदरच्या आदम ची कौम याच्या शत्रूतेने सुरक्षित होती. त्यांची दिशाभूल करण्यासाठी (भटकवण्यासाठी) खबीस जिन्नच पुरेसे होते. कारण सैतान सगळ्या खबीसापेक्षा जास्त शक्तिशाली होता, त्याने आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) च्या संतानांना अशा प्रकारे त्यांच्यावर नियंत्रण केले आणि असे अपराध (जराईम) शिकवले ज्याच्या कारणाने दुसरी कौमे या आशियायीशी घृणा करू लागले आणि आदम (शंकरजी) यांच्या श्रेष्ठते च्या कारणाने ज्या लोकांना ईश्वराकडून अनुदेश (हिदायत) प्राप्त झाली ते इतके ईश्वरभक्त (खुदारसिदा) आणि श्रेष्ठता वाले झाले की, दुसरी कौमे आश्चर्य व्यक्त करू लागले. सर्वात मोठे आकाशीय ग्रंथ तौरेत, जबूर, इंन्जील, आणि कुराण यांच्यावरच अवतरले, ज्यांचे शिक्षण, आध्यात्मिक लाभ आणि भरभराटीने आशियायी धर्म संपूर्ण जगाच्या कौम मध्ये पसरला. आदम (शंकरजी) यांची आत्मा सुद्धा अजून प्रविष्ट करण्यात आली नव्हती तरी फरिश्ते समजून गेले की, याला पण जगासाठी बनवण्यात येत आहे. कारण की, माती चे मनुष्य धरतीवरच असतात. मग काहीतरी बहाण्याने धरतीवर पाठवण्यात आले. सृष्टीकालीन कार्य (अजली काम) ईश्वराकडून होत असतात, परंतु आरोप मनुष्यावर लागतो. जर आदम (शंकरजी) यांना विनाआरोप जगामध्ये पाठवले असते, तर ते जगामध्ये येऊन तक्रारच करत राहिले असते, क्षमायाचना आणि पश्चाताप का केला असता?

१) सृष्टीकालीन नरकीय आत्मा वेगळ्या धर्मात (गैरमजहब) घरात जन्मले. त्याला काफिर (सत्य नाकारणारे) आणि काजिब (जे सत्याला असत्य म्हणून घोषित करतात) म्हणतात. हेच लोक नास्तिक, अवतारांचे शत्रू, आणि साधू-संतांचे शत्रू असतात. गर्विष्ठ, कठोर हृदय आणि ईश्वराच्या प्राणिवर्गाला (मखलूक) त्रास देऊन आनंदित होतात. दुसरी श्रेणी - धर्मामध्ये येऊन सुद्धा धर्मापासून लांब असतात. जर हाच आत्मा कोणत्याही धार्मिक प्रवृत्तीच्या घराण्यात जन्मला तर त्याला ढोंगी (मुनाफिक) म्हणतात.

२) हेच लोक अवतारांची निंदा (गुस्ताखी) करणारे, संत (अवलिया) यांच्याशी ईर्षा (मत्सर) करणारे आणि धर्मामध्ये कलह निर्माण करणारे असतात. यांची आराधना पण इब्लिस सारखी व्यर्थ असते. यांना धर्म स्वर्गामध्ये घेऊन जाण्याचा प्रयत्न करतो, परंतु भाग्य नरकाकडे ओढते. कारण अवतार, संतांच्या मदतीपासून वंचित असतात, यासाठी सैतान आणि नाभी आत्मा (नफ्स) यांना भडकवतात, की तू इतकी विद्या (ज्ञान) जाणून आहे आणि इतकी तपस्या करतो, तुझ्यामध्ये आणि अवतारामध्ये काय अंतर आहे? मग तो आपली अंतरात्मा (बातीन) बघितल्याशिवाय स्वतःला अवतारासारखे समजण्यास प्रारंभ करतो, आणि (वली) साधू संतांना आपली गरज (मोहताज) आहे असे समजतात. मग आध्यात्मवाद आणि चमत्कारांना हे स्वीकारत नाही, तर त्या कार्याचा स्वीकार करतात ज्यामध्ये त्यांच्या स्वतःच्या कार्याची कामगिरी सक्षम असते, इतकेच नाही तर चमत्कारांना (मुअजज्जा) पण जादू म्हणून खोटे ठरवतात. इब्लिसच्या शक्तीला मानतात परंतु, अवतार आणि संतांच्या (औलिया) च्या शक्तीला मानणे यांच्यासाठी कठीण असते.

३) सृष्टीकालीन (अजली) स्वर्गीय आत्मे जरी अन्यधर्मामध्ये (गैरमजहब) किंवा अशुद्ध वातावरणात आले तर त्याला लाचार (माअजुर) म्हणतात. लाचार साठी क्षमा आणि मुक्तीची संभावना असते. हेच आत्मे सरळ आणि सत्यमार्गाच्या शोधात, आणि दलदलीतून निघण्यासाठी साधू संतांचा (वलियांचा) सहारा शोधत असतात. कोमल हृदय, नम्र, उदार असतात.

४) जर स्वर्गीय आत्मे कोणत्याही आकाशीय धर्म आणि धार्मिक वंशामध्ये जन्मले तर त्याला सादिक (नैसर्गिक आस्तिक) आणि मोमीन (ज्ञानी आस्तिक) म्हणतात. हेच लोक आराधना आणि कठीण तपस्याने ईश्वराची निकटता (कुर्ब) प्राप्त करून त्याच्या वारसाचे हकदार होऊन जातात.

आध्यात्मवाद (तसव्वुफ) मध्ये महत्त्व हृदयकंवल (कल्ब) ला आहे

कोणी हृदयाच्या ठोक्यासोबत, कोणी कब्बडीने, कोणी नृत्याद्वारे, कोणी भिंती बांधल्या आणि तोडल्या आणि कोणी व्यायामाद्वारे हृदयाच्या ठोक्यांना उभारले आणि त्यासोबत अल्लाह-अल्लाह (नामदान) चा जाप मिळवण्यामध्ये सहजता झाली आणि हळू-हळू नामदान (जिकर) सर्व इंद्रिय / चक्रांपर्यंत (लताईफ) स्वतः पोहोचला. आणि काही लोकांनी प्रगल्भ ज्ञान आणि जागरूकता नसताना त्याचे अनुकरण करण्यास सुरुवात केली. त्यांनी पण अल्लाह-अल्लाह सोबत नृत्य प्रारंभ केले. हृदयाच्या ठोक्यासोबत अल्लाह-अल्लाह न समजू शकले आणि नाही त्यासोबत संक्रमण करू शकले, अर्थातच त्यांची पाश्वात्मा (हैवानी रूह) ज्याचा संबंध शारीरिक क्रियेशी आहे, अल्लाह (ईश्वराच्या) नावाशी परिचित झाली. याच प्रकारे संगीत सोबत अल्लाह अल्लाह (नामदान) उच्चारण केल्याने वनस्पतीकात्मा (रुहे नबाती) मजबूत होते आणि अल्लाह या नावाशी परिचित होते. संगीत वनस्पतीकात्मा (रुहे नबाती) चे खाद्य (गिजा) आहे. अमेरिका मध्ये काही पिकांवर संगीताद्वारे प्रयोग केले गेले. एकसारखे पीक एक सारख्या जमिनीवर उगवले गेले. एकामध्ये दिवसरात्र संगीत आणि दुसऱ्यामध्ये शांतता ठेवण्यात आली. जेव्हाकी संगीत वाले पीक दुसऱ्या पीकापेक्षा चांगले विकसित झाले.

नाभी आत्मा (नफ्स) एक कठोर पीडा आहे. पवित्र झाल्यानंतरही बहानेखोर आहे. जेव्हाकी, त्याची रुची वाद्य आणि संगीत आहे. काही लोकांनी वाद्याद्वारे नाभी आत्मा (नफ्स) ला आपल्याकडे आकर्षित करून त्याचे मुख ईश्वराकडे वळवण्याचा प्रयत्न केला. काही लोकांनी गिटार सोबत अल्लाह अल्लाह चे संक्रमण मिळवून आणि न बरोबर कमीत कमी कानाच्या आराधने पर्यंत पोहोचले. मला गिटार वाल्याने कथा ऐकवली होती की, मी छंदामुळे मोकळ्यावेळात गिटार च्या तारांसोबत अल्लाह अल्लाह चे संक्रमण मिळवत राहतो. कधी कधी जेव्हा झोपेतून उठतो तर माझ्या आतमध्ये त्याचप्रमाणे अल्लाह अल्लाह चा ध्वनी येत असतो. असे लोक दुसऱ्यापेक्षा अर्थात गायक, संगीतकार आणि श्रोते यांच्यापेक्षा उत्तम झाले. परंतु कोणत्याही संतत्व (विलायत) च्या पदापर्यंत पोहोचू शकले नाही. हे उत्साही, आवेशी आणि शोध घेणारे लोक असतात आणि कोणत्याही पूर्णदक्ष गुरु (मुर्शिद ए कामिल) द्वारे कोणत्याही गंतव्यस्थानापर्यंत (मंझील) पोहोचून जातात. इस्लाममधील आणि दुसऱ्या धर्मामधील संतांनी सुद्धा कोणत्या न कोणत्याप्रकारे ईश्वराच्या नावाला आपल्या आतमध्ये आत्मसात करण्याचा प्रयत्न केला. जे कर्म ईश्वराकडे वळवेल आणि त्याच्या प्रेमात वाढ करेल ते बेकायदेशीर नाही.

हदीस: - "ईश्वर कर्मांना नाही तर हेतू (नियत) पाहतो".

धार्मिक कायदा (शरियत) वाले याला दोष देणारे (माअयुब) आणि चुकीचे समजतात कारण ते धार्मिक कायद्याने (शरियतने) समाधानी आणि तृप्त आहेत. परंतु ते लोक जे धर्मकायद्यापुढे (शरीयतपुढे) प्रेमाकडे (ईश्क) वळू इच्छितात, किंवा ते लोक जे शरियत मध्ये नाहीत यांना आणखी काही पर्याय शोधण्यापासून का रोखले जाते?

ईश्वरधर्म (दीन ए इलाही)

समस्त धर्म या जगामध्ये अवताराद्वारे (नबीद्वारे) बनवले गेले. जेव्हाकी याच्या अगोदर स्वतः ईश्क (प्रेम) स्वतः आशिक (प्रियकर) स्वतः माशूक (प्रिय) होता. आणि ते आत्मे जे त्याच्या जवळीक (कुर्ब), दैवी प्रकटीकरण (जलवा) आणि प्रेमामध्ये (मुहब्बत) होते, तोच इश्के इलाही (ईश्वराचे प्रेम) दीन ए इलाही (ईश्वराचा धर्म) आणि दीन ए हनीफ होता. मग त्या आत्म्यानी या जगामध्ये येऊन त्याला प्राप्त करण्यासाठी आपले तन, मन (कुर्बान) त्यागले. हे आधी विशेष (खास) पर्यंत मर्यादित होते, आता आध्यात्मिकतेद्वारे सामान्यापर्यंतपण पोहोचले.

हदीस: हजरत अबू हुरैरा: मला मुहम्मद स. यांच्याकडून दोन प्रकारचे ज्ञान प्राप्त झाले, तुम्हाला एक सांगितले, दुसरे सांगितले तर तुम्ही मला मारून टाकाल.

जेव्हा तलावातून शुष्क (कोरडी) पुस्तके निघाली, तेव्हा मौलाना रोम ने म्हंटले: ई चीस्त (ही कसली विद्या आहे?) शाह शम्स ने सांगितले "ई ऑ इल्म अस्त कि तू नमी दानी (ही ती विद्या आहे जी तुला माहीत नाही.)"

जेव्हा मुसा ने विचारले की, काय आणखी काही ज्ञान पण आहे? तर ईश्वराने सांगितले की, विष्णू महाराज (खिजर) यांच्याकडे जा.

प्रत्येक नमाजीची प्रार्थना (दुआ):

"ए अल्लाह मला त्या लोकांचा सरळ मार्ग दाखव ज्यांच्यावर तुझा पुरस्कार (इनाम) आहे.

अल्लामा इकबाल रह. :- उसको क्या जाने बेचारे दो रकात के इमाम. (भोळ्या धर्मगुरूंना काय माहिती ईश्वराचा धर्म काय आहे.)

ते आत्मे जे सृष्टीकाळापासून (अजल) पदधारी (बामरतबा) आहेत. ईश्वर ज्यांच्यावर प्रेम करतो आणि जे ईश्वरावर प्रेम करतात, जगामध्ये येऊनपण ते ईश्वराचे नाव घेणारे बनले, जसे येशू मसिह (ईसा) यांनी प्रसुती अवस्थेमध्ये सांगितले होते की मी अवतार (नबी) आहे, जेव्हाकी हजरत मरियम यांना जिब्राइल ने आनंदाची बातमी ईसा यांच्या जन्मा अगोदर दिली होती. मुसा यांच्याबाबत फिरौन ला भाकीत होते की, एका टोळी (कबिला) मध्ये एक मुलगा जन्म घेईल जो तुझ्या नाशाचे कारण बनेल, आणि तो ईश्वराचा विशेष (खास) बंदा असेल. हुजूर पाक यांनी पण सांगितले होते "मी या जगामध्ये येण्याअगोदर पण नबी (अवतार) होतो." अनेक प्रेमळ आणि अजली अरवाह (सृष्टीकालीन आत्मे) विभिन्न धर्मामध्ये आणि शरीरामध्ये उपस्थित आहेत.

अंतिम काळामध्ये ईश्वर कोणा एक आत्म्याला या जगामध्ये पाठवेल, जो या आत्म्यांना शोधून एकत्र करेल आणि यांना आठवण करून देईल की, तुम्ही सर्वांनी देखील कधी ईश्वरावर प्रेम केले होते. असे सगळी आत्मे मग कोणत्याही धर्मीय अथवा अधर्मीय शरीरात असतील त्याच्या हाकेला साथ देऊन, त्यांच्या अवतीभोवती जमा होतील. तो ईश्वराचे एक विशेष नाव या आत्म्यांना प्रदान करेल, जे हृदयापासून होत आत्मा पर्यंत पोहोचेल आणि मग आत्मा त्या नावाचा जाप करणारी बनून जाईल. ते नाव आत्म्याला एक नवीन उत्साह, नवीन शक्ती आणि नवीन प्रेमाची व्याख्या बहाल करेल. सकारात्मक ऊर्जा (नूर) ने आत्म्याचा संबंध पुन्हा एकदा ईश्वराशी जोडला जाईल.

जिकर ए कल्ब (हृदयभजन) हे जिकर ए रूह (आत्म्याचा जाप) मिळवण्यासाठी मध्यस्त (शिडीसारखे) काम करते. जसे की, आराधना अर्थात - नमाज, उपवास (रोजा) हे हृदयभजन (जिकर ए कल्ब) प्राप्त करण्याचे माध्यम आहे. जर कोणाचा आत्मा ईश्वराच्या जपामध्ये लागला, तर तो त्या लोकांमधून आहे ज्यांना तराजू, यौम ए मेहशर (हिशोब कितोबाचा दिवस) याचे पण भय राहत नाही. आत्म्याच्या पुढचे जिकर (जाप) आणि इबादत (आराधना) त्याच्या उच्च पदाचे साक्षीदार आहेत. ज्या लोकांचे गंतव्यस्थान (मंझिल), हृद्यकंवल (कल्ब) पासून आत्मा (रूह) च्या दिशेने प्रगती करत आहेत तेच ईश्वरधर्म (दीन ए इलाही) मध्ये पोहोचले आहेत किंवा पोहोचणार आहेत. यांना धर्मग्रंथाने नाही तर नूरने (सकारात्मक ऊर्जेद्वारे) अनुदेश (हिदायत) मिळतो, आणि सकारात्मक ऊर्जेद्वारेच (नूरद्वारेच) पापापासून लांब होतात. आणि जे ऐकून किंवा परिश्रम, प्रयत्न करून सुद्धा या स्थानापासून वंचित आहेत, ते या शृंखला (सिलसिला) मध्ये शामिल नाहीत. जर हृदयभजन (जिकर ए कल्ब) आणि आत्माजाप (जिकर ए रूह) च्या शिवाय स्वतःला या शृंखला (सिलसिला) मध्ये समजले किंवा त्यांची नकल केली तर ते पाखंडी (जिंदिक) आहेत. जेव्हाकी, साधारण लोकांच्या मुक्तीचे माध्यम आराधना (इबादत) आणि धर्म आहे. अनुदेश (हिदायत) चे माध्यम आकाशीय ग्रंथ आहेत. मुक्ती (शफाअत) चे माध्यम अवतारत्व (नबुवत) आणि संतत्व (विलायत) आहे. बरेचशे मुस्लिम, संतांची (वलीची) शफाअत (मुक्ती)ला मानत नाहीत. तथापि, हुजूर मुहम्मद स. यांनी आपल्या साथीदारांना (सहाबांना) ताकीद करून सांगितले, ओवैस करनी रजि. यांच्याकडून उम्मतच्या मुक्तीसाठी (बखशीश) प्रार्थना (दुआ) करून घ्या.

आत्म्यांचा धर्म (रूहो का दीन)

ईश्क ए इलाही (ईश्वरी ईश्क) आणि दिन ए इलाही (ईश्वरधर्म) यांची ओळख

ज्यामध्ये सर्व नद्या विलीन होऊन जातात तो समुद्र म्हणवला जातो, आणि ज्यामध्ये सर्व धर्म विलीन (जम) होऊन एक होऊन जातात तोच ईश्क ए इलाही (ईश्वरीईश्क) आणि दिन ए इलाही (ईश्वरधर्म) आहे.

जित्थे चार मजहब आ मिलदे हू (सुलतान हक बाहू)

प्राथमिक ओळख:

जेव्हा हृदयकंवल (कल्ब) आणि आत्मा चा जाप (जिकर) प्रारंभ होऊन जाईल, मग तो आराधनाद्वारे किंवा कोणत्याही पूर्ण दक्ष (कामिल) च्या कृपा दृष्टीने, दोन्ही ही अवस्थांमध्ये तो सृष्टीकालीन (अजली) आहे. पापापासून घृणा होण्यास सुरुवात होईल, जर पाप झाले तरी त्यावर त्याला स्वतःला दोषी वाटते आणि भविष्यामध्ये ते टाळण्यासाठी प्रयत्न करा.

"मला अशा व्यक्तीही आवडतात,
जे स्वतःला पापांपासून टाळण्याचा प्रयत्न करतात". (कुराण)

सांसारिक प्रेम (जगाचे प्रेम) हृदयामधून निघून जाऊ लागते आणि ईश्वरी प्रेमाचा विजय मिळवण्यास सुरुवात होते. लोभ, मत्सर, कंजूसी आणि अहंकारापासून सुटकारा अनुभूत व्हायला लागतो. चहाडखोरी (चुगली) करणे सुटते. विनम्रता (आजीजी) वाटते. कंजूसपणाची जागा उदारता घेते आणि खोटे बोलणे सोडले जाते. निषिद्ध (हराम) संपत्ती, हराम खाद्य, हराम कामांशी घृणा होईल.

अंतिम ओळख:

चरस, अफू, हेरॉईन, तंबाखू, आणि मद्य इत्यादी पासून पूर्णपणे सुटकारा होउन जाईल. उच्च आध्यात्मिक मान्यवरांशी स्वप्नामध्ये किंवा ध्यानमग्नता (मुराकबा) किंवा आध्यात्मिक अंतर्दृष्टी (मुकाशफा) द्वारे भेट होऊन जाईल. अपवित्र नाभीआत्मा (नफ्स अम्मारा) पासून पवित्र नाभीआत्मा (मुतमईन्ना) बनून जाईल. मस्तिष्ककंवल (लतिफा ए अना) ईश्वरासमोर, ईश्वर आणि मनुष्यामधील सर्व पडदे उठवले जातात. पाप मुक्त, ईश्वरीप्रेम, ईश्वरीमिलन, मनुष्यपासून ईश्वर (बंदा पासून बंदा नवाज) आणि गरीब पासून धनाढ्य (गरीब पासून गरीब नवाज) बनून जातो.

कारण की, या शृंखला (सिलसिला) मध्ये विभिन्न धर्मातून येऊन विशेष आत्मे सामील होतील, ज्यांनी सृष्टीकाळामध्येच ईश्वरासमक्ष धर्ममंत्र (कलिमा) चे पठण केले होते. यासाठी कोणत्याही धर्माचे बंधन त्यांच्यावर नसेल. प्रत्येक व्यक्ती आपल्या धर्मानुसार आराधना करू शकेल, परंतु जिकर ए कल्ब (हृदयभजन) सर्वांचे एकच असेल अर्थात - वेगवेगळया धर्मामध्ये असून सुद्धा हृदयातून सर्व एक होऊन जातील. मग जेव्हा हृदयामध्ये ईश्वर आल्यानंतर सर्वजण ईश्वरवाले होऊन जातील. यानंतर ईश्वराची इच्छा आहे, यांना आपल्याकडे ठेवेल, किंवा कोणत्याही धर्मामध्ये अनुदेशसाठी (हिदायतसाठी) पाठवेल. अर्थात कोणी मुफीद (मार्गदर्शनासाठी उपयुक्त) असेल, कोणी मुनफरीद (स्वतःसाठी चांगले) असेल, कोणी सैनिक आणि कोणी सेनापती असेल. यांची सहायता आणि साथ देणारे पापी सुद्धा कोणत्या न कोणत्या पदापर्यंत (मरतबा) वर पोहोचून जातील. जे लोक या टोळीमध्ये सामील होऊ शकले नाहीत त्यामधून अधिकतर सैतान (दज्जाल) सोबत मिळून जातील. मग ते मुस्लिम असो अथवा वेगळया धर्मामधील असो. शेवटी या दोन्ही टोळयांमध्ये घमासान युद्ध होईल. येशू (ईसा) मसिह, मेहदी, कल्की अवतार वाले एकत्र मिळून यांना पराजित करतील. बरेचशे दज्जाली मारले जातील. जे वाचतील ते भय आणि असहायता च्या कारणाने शांत राहतील. मेहदी (कल्की अवतार, मसीहा) आणि ईसा हे लोकांच्या हृदयावर राज्य करतील. संपूर्ण जगतामध्ये शांती प्रस्थापित होऊन जाईल. वेगवेगळे धर्म समाप्त होऊन एकाच धर्मात परिवर्तित होतील. तो धर्म ईश्वराचा आवडता, सर्व अवतारांनी (पैगंबरांनी) स्थापित केलेल्या धर्मांचा सारांश आणि ग्रंथांचा सारांश, संपूर्ण मानवजातीसाठी स्वीकार्य, सर्व आराधनेपेक्षा श्रेष्ठ इथपर्यंत की, ईश्वरप्रेमापेक्षा (अल्लाह की मोहब्बत) श्रेष्ठ, ईश्वरीईश्क (इश्क ए इलाही) असेल.

"जित्थे ईश्क पहुंचावे ईमान नु वी खबर नही" (सुलतान बाहू)

अल्लामा इकबाल यांनी याच काळाचे चित्रण केले होते:

दुनिया को है उस मेहदी-ए-बरहक की जरुरत
हो जिसकी नजर जलजला-ए-आलम-ए-अफकार

खुले जाते है असरार-ए-निहानी, गया दौर-ए-हदीस-लन्तरानी
हुई जिसकी खुदी पहले नमुदार, वही मेहदी वही आखिर जमानी

खोलकर आँख मेरी आईना-ए-अदराक मे,आने वाले दौर की धुंदली सी एक तस्वीर देख
लौलाक लमा देख जमी देख फिजा देख,मशरिक से उभरते हुए सुरज को जरा देख

गुजर गया अब वह दौर साकी की छुपके पीते थे पीने वाले
बनेगा सारा जहाँ मयखाना हर एक ही बाद ख्वार होगा
जमाना आय है बे हिजाबी का आम दीदार-ए-यार होगा
सकुत था परदादार जिसका वह राज अब आशकार होगा
निकल के सहरा से जिसने रोमा की सल्तनत को पलट दिया था
सुना है कुदसियो से मैने वह शेर फिर होशियार होगा

समस्त आकाशीय ग्रंथ आणि वेद (सहिफे) ईश्वराचा धर्म नाहीयेत. या पुस्तकामध्ये नमाज, रोजा (उपवास) आणि दाढी आहेत, जेव्हाकी, ईश्वर अशा प्रतिबंधनापासून बेफिकीर आहे. हा धर्म अवतार (नबी) यांच्या उम्मतींना (अनुयायी) प्रकाशमय (मुनव्वर) आणि पवित्र करण्यासाठी बनवला गेला. जेव्हाकी, ईश्वर स्वतः पवित्र प्रकाश (पाकिजा नूर) आहे. आणि जेव्हा कोणी मनुष्य ईश्वरमिलन (वस्ल) नंतर नूर (प्रकाश) बनून जातो, तेव्हा तो सुद्धा ईश्वरधर्मात जातो. ईश्वराचा धर्म प्रेम (प्यार आणि मोहब्बत) आहे. ९९ नावांचा भाषांतर (तर्जुमा) आहे. आपल्या मित्रांचा उल्लेख करणारा आहे. ईश्वर स्वतः प्रेम (ईश्क), स्वतः प्रियकर (आशिक) आणि स्वतः प्रिय (माशूक) आहे. जर कोणत्याही ईश्वरभक्त (बंदा ए खुदा) यांनापण यातील काही भाग प्रदान झाला तर तो ईश्वरधर्मात पोहोचून जातो. मग त्याची नमाज ईश्वरीयदर्शन (दीदार ए इलाही) आणि ईश्वराचे स्मरण हि त्याची तळमळ आहे, इथपर्यंत की त्याच्या जीवनातील सर्व सुन्नते (गैर-अनिवार्य), फर्ज (अनिवार्य) यांचे प्रायश्चित्त सुद्धा ईश्वराचे दर्शन आहे. जिन्न, फरिश्ते आणि मनुष्याची सामूहिक आराधना सुद्धा त्या स्तरावर पोहोचू शकत नाही.

अशाच व्यक्ती साठी शेख अब्दुल कादिर जिलानी यांनी सांगितले की, " ज्याने ईश्वरमिलन (विसाल) वर पोहोचून सुद्धा आराधना केली किंवा हेतू ठेवला, तर त्याने अपमान (कुफराने निअमत) केला."

बुल्ले शाह यांनी म्हंटले:- "असा ईश्क नमाज जदो नियती ए ...... भूल गये मंदिर मसिती ए".

अल्लामा इकबाल यांनी म्हंटले: - "इसको क्या जाने बेचारे दो रकात के इमाम".

या विद्या / ज्ञान संबंधित अबू हूरैरा यांनी म्हंटले होते: - " की मला हुजूर स. यांच्याकडून दोन प्रकारचे ज्ञान प्रदान झाले, एक तुम्हाला सांगितले, जर दुसरे सांगितले तर तुम्ही मला मारून टाकाल ".

इतिहास साक्षी आहे की, ज्यांनी पण ते ज्ञान (इल्म) उघडले, शाह मंसूर आणि सरमद प्रमाणे मारून टाकण्यात आले आणि आज गोहर शाही यांनी सुद्धा हेच ज्ञान प्रकट केल्यामुळे हीच धमकी देण्यात येत आहे.

अवतारांच्या (नबी) धर्मशास्त्राचे (शरियत) पालन अनुयायी (उम्मत) साठी असते, नाही तर त्यांना कोणत्याही प्रकारच्या आराधनेची आवशक्यता नसते, ते धर्मशास्त्र (शरियत) च्या अगोदरपासून जेव्हाकी सृष्टिकाळापासून (अजल) पासूनच अवतार (नबी) असतात. कारण की यांनी धर्माला नमुना म्हणून परिपूर्ण करायचे असल्याने, जर अवतारांनी (पैगंबरांनी) कोणतेही विधी सोडून दिली किंवा त्यांनी एखादी कृती स्वीकारली तर त्याचे अनुकरण उम्मत करते, त्यामुळे त्यांना सावध आणि शांत राहावे लागते. काय कोणी व्यक्ती हे सांगू शकते की, कोणी नबी (अवतार) आराधना मध्ये नाही तर तो काय नरकात जाऊ शकतो? अजिबात नाही. काय कोणी व्यक्ती सांगू शकते की, आराधना शिवाय नबी (अवतार) बनू शकत नाही? काय कोणी सांगू शकतो की, ज्ञान (इल्म) शिकल्याशिवाय नबुवत (अवतारत्व) मिळत नाही? मग संतांवर (वली) आक्षेप का घेतला जातो? जेव्हाकी, संतत्व (विलायत) हे नबुवत (अवतारत्व) चा पर्याय आहे. लक्षात ठेवा, ज्यांनी ईश्वरीदर्शनाशिवाय ईश्वर मिलन (विसाल) चा दावा केला अथवा स्वतःला या स्थानासाठी पात्र असल्याचे भासवले, ते पाखंडी (जिन्दीक) आणि सत्य नाकारणारे (काजिब) आहेत. आणि कुराणाने अश्याच खोट्यांवर शाप पाठवला आहे, ज्याच्या कारणाने हजारोंचा वेळ आणि ईमान नष्ट होतात.

हे पुस्तक प्रत्येक धर्म, प्रत्येक पंथ (फिरका) आणि प्रत्येक व्यक्तीसाठी अखंड एकाग्रता, लक्ष, चिंतनयोग्य आणि संशोधनयोग्य आहे आणि आध्यात्माचे खंडन करणाऱ्यांसाठी थेट आव्हान आहे.

गोहर शाही यांचा उपदेश (फरमुदाते गोहर शाही)

"तीन भाग बाह्य ज्ञानाचे (इल्म जाहीर) चे आहेत, आणि एक भाग आंतरिक ज्ञान (बातीन) चा आहे.
बाह्य ज्ञान प्राप्त करण्यासाठी कोणी मुसा आणि आंतरिक ज्ञानासाठी कोणी विष्णू महाराज / खिजरला शोधावे लागते."

....

"जिब्राइलखेरीज ऐकू येणारा प्रेरणादायी आवाज इल्हाम म्हणून ओळखला जातो आणि जे ज्ञान आले त्याला वेद आणि ईश्वरकथन (सहिफे आणि हदीस कुदसी) म्हणतात.
आणि जिब्राइलसोबत जे ज्ञान आले त्याला कुराण म्हणतात. मग ते बाह्य ज्ञान (जाहिरी इल्म) अथवा आंतरिक ज्ञान (बातिनी इल्म) असो त्याला तौरेत म्हणा, जबुर म्हणा किंवा इंन्जील म्हणा."

....

"धर्मविद्वानाकडून (उलेमा) काही चूक झाली तर त्याला राजनीती म्हणून त्याकडे दुर्लक्ष करतात,
औलियाकडून (संतांकडून) काही चूक झाली तर हिकमत समजून नजरअंदाज करतात.
जेव्हाकी, नबीने (अवतार) केलेल्या चुकीबद्दल दोष मानला जात नाही."

....

"जो ज्या आध्यात्मिक साधनेमध्ये (शुग्ल) आहे, आतून त्यांची संबंधित आत्मे शक्तिशाली आहेत. आणि जो कोणी आध्यात्मिक साधनेमध्ये (शुग्ल) नाही, त्यांचे आत्मे सुप्त आणि संवेदनाहीन आहेत. आणि ज्यांनी कोणत्याही विधिद्वारे ईश्वराचे नाव या आत्म्यामध्ये आत्मसात केले, मग त्यांची साधना (शुग्ल) प्रत्येक वेळी सात इंद्रिय (लताईफ) चा जप (जिकर सुलतानी) आणि ईश्वरीयइश्क आहे."

....

तेव्हाच अल्लामा इकबाल यांनी सांगितले: - "अगर हो इश्क तो कुफ्र भी है मुसलमानी"
सच्चल साईनी सांगितले: - "बिन इश्क-ए-दिलबर के सच्चल, क्या कुफ्र है क्या इस्लाम है"
सुलतान बाहू यांनी सांगितले: - " जित्थे ईश्क पहुंचावे ईमान नु वी खबर न काई”

अशे लोक जेव्हा कोणत्याही धर्मात असतात किंवा जातात तर त्यांच्या आशीर्वादाने त्या क्षेत्रावर ईश्वराच्या दयेचा वर्षाव (बाराने रेहमत) सुरु होतो. मग ते बाबा फरीद असले तर हिंदू, शीख सुद्धा त्यांच्या चौकटीवर. जर बाबा गुरु नानक असतील तर मुस्लिम, ईसाई सुद्धा त्यांच्या चौकटीवर जातात."

कल्की अवतार (इमाम मेहदी) सगळ्या धर्मांचे नूतनीकरण करतील

ज्या प्रकारे हुजूर पाक मुहम्मद स. यांच्या नबुवत (अवतारत्व) च्या समाप्तीनंतर मुस्लिमांमध्ये मुजद्दीद (पुनरुज्जीवन करणारे) येत राहिले आणि त्यांनी स्थितीनुसार त्यांनी धर्माचे पुनरुज्जीवन केले. याचप्रकारे कल्की अवतार (इमाम मेहदी) यांच्या आगमनानंतर त्या मुजद्दीदांची (पुनरुज्जीवन करणारे) दुरुस्ती अप्रभावी ठरेल. आणि कल्की अवतार (इमाम मेहदी) त्यांच्या स्वत: च्या मार्गाने सर्व धर्मांचे पुनरुज्जीवन करतील. काही पुस्तकांमध्ये आहे ते एक नवीन धर्म (दीन) बनवतील.

गोहर शाही यांचा उपदेश (फरमुदाते गोहर शाही)

"जर कोणी आयुष्यभर आराधना (इबादत) करत राहिला, परंतु शेवटी कल्की अवतार (इमाम मेहदी, मसीहा) आणि येशू मसिह यांचा विरोध करून बसला ज्यांनी या जगात पुन्हा येणं आहे (येशू मसिह हे सशरीर आणि कल्की अवतार जीवात्मा (अरजी अरवाह) द्वारे येणे आहे) तर तो बिलिअम बाऊर सारखा नरकीय आणि इब्लिस सारखा बहिष्कृत (मरदुद) आहे. जर कोणी आयुष्य कुत्र्यासारखे व्यतीत करत राहिला परंतु शेवटी त्यांची साथ आणि त्यांच्यावर प्रेम केले तर तो कुत्र्यांपासून श्री कतमीर बनून स्वर्गात जाईल."

"काही पंथ (फिरके) आणि धर्म म्हणतात कि, येशू (ईसा) मरण पावले, अफगानिस्थान मध्ये त्यांची समाधी आहे. हा चुकीचा प्रोपोगंडा आहे. अफगानिस्थान मध्ये कोणी ईसा नामक संत यांची समाधी आहे. त्या पदयात्रा काळामध्ये महिन्यांची यात्रा करून तेथे दफनवणे काय उद्देश ठेवतो?" मग ते म्हणतात "आकाशात कसे उठवले गेले"? आम्ही म्हणतो आदम सफीउल्लाह (शंकरजी) आकाशातून कसे आणले गेले? जेव्हाकी, इद्रिस अ. स. सुद्धा सशरीर (जाहिरी जिस्म) सोबत स्वर्गामध्ये आतापर्यंत उपस्थतीत आहेत, खिजर (विष्णू) आणि इलियास जे या जगामध्ये आहेत, त्यांना सुद्धा अजून मृत्यू आलेला नाही. गौस पाक यांचे नातू हयातुल अमीर ६०० वर्षांपासून जिवंत आहेत. गौस पाक यांनी सांगितले होते "तो पर्यंत मरू नकोस जोपर्यंत माझा सलाम मेहदी अ. स. यांना न पोहोचवशील". शाह लतीफ यांना बरी इमाम ची उपाधी यांनीच दिली होती. मरी च्या दिशेने बारह कोह मध्ये त्यांच्या बैठकीचे चिन्ह (निशाण) आतापर्यंत सुरक्षित आहेत.

"जाहिरी (बाह्य) पापाची शिक्षा जेल, दंड किंवा एका दिवसाची फाशी आहे. जर कोणी ईश्वरप्राप्तीच्या मार्गावर (राह-ए-फकर) वर आहे त्याची शिक्षा दोषारोपण (मलामत) आहे. जेव्हाकी, आंतरिक (बातीनी) पापांची शिक्षा अधिक जास्त आहे. चुगली करणाऱ्यांकडून दंड म्हणून काही सदगुण (पुण्य) पीडित झालेल्यांच्या खात्यात हस्तांतरित केले जातात. लोभ, मत्सर (ईर्षा), कंजूसी आणि अहंकार त्याच्या लिहलेल्या पुण्याला मिटवून टाकतो. जर त्याच्यामध्ये काही नूर असेल तर, अवतार (अंबिया) आणि साधुसंत (औलिया) यांची निंदा आणि द्वेष करण्याने हिरावला जातो. जसे की, शेख सनआन चा शेख अब्दुल कादिर जिलानी यांच्या विरोधात निंदा केल्याने अंतदृष्टी आणि चमत्कार (कश्फ आणि करामत) जप्त केले जाणे."

वर्णन आहे की, जेव्हा बायजीद बुस्तामी यांना माहित झाले की, एक व्यक्ती त्यांच्या बद्दल वाईट बोलतो, तर यांनी या कार्यसाठी त्याला पैसे देऊ लागले. तो पैसे घेत राहिला आणि त्यांच्याबद्दल वाईट पण बोलत राहिला एक दिवस त्याच्या पत्नीने त्याला सांगितले: "नमक हरामी सोड, एकतर पैसे स्वीकारणे सोड किंवा बायजीदबद्दल वाईट बोलणे सोड." मग त्याने बायजीद यांची प्रशंसा करण्यास सुरुवात केली. जेव्हा बायजीद यांना प्रशंसे बद्दल माहीत झाले तर त्याला पैसे देणे बंद केले. मग तो बायजीद यांच्याकडे आला आणि म्हणाला, जेव्हा मी आपल्याबद्दल वाईट बोलत होतो तेव्हा त्याचे पैसे मिळत होते, आता प्रशंसा करत आहे तर पैसे देणे बंद केले? बायजीद यांनी उत्तर दिले "तू त्या वेळेस माझा कामगार होता, तुझ्या वाईट बोलण्याने माझे पाप (गुनाह) जळत होते, मी त्याचा मोबदला तुला देत होतो, आता कशाचा मोबदला तुला देऊ?" वर लिहलेल्या वाईट दुर्गुणांचा संबंध नफ्स ए अम्मारा शी आहे, ज्याचा सहायक इब्लिस आहे. जेव्हाकी, तकवा (धर्मनिष्ठा), उदारता, क्षमा, संयम, कृतज्ञता, नम्रता आणि ईश्वराच्या दिव्यप्रकाशाचा संबंध कल्ब ए शहीद सोबत आहे, ज्याचा सहायक सदगुरु (वली मुर्शिद) आहे.

....

जेव्हापर्यंत नाभी आत्मा अपवित्र (नफ्स ए अम्मारा) आहे, कोणत्याही पवित्र वाणीचा प्रकाश हृदयात थांबू शकत नाही, जरी त्याने श्लोक (आयते) पाठ करून हाफिज बनला तरी तो पोपटच राहणार. जेव्हा तुझा नाभी आत्मा पवित्र (नफ्स ए मुतमइन्ना) होईल तेव्हा कोणत्याही प्रकारची अपवित्रता तुझ्या आतमध्ये थांबू शकणार नाही, मग तू मुर्ग ए बिस्मिल (शुद्ध) झालेला आहे. नाभी आत्म्याला शुद्धीकरणासाठी कोणत्याही नफ्स शिकन (नाभी आत्मा पवित्र करणारा) चा शोध घे, जो प्रत्येक वेळी ईश्वराकडून ड्युटी वर नियुक्त आहे. बाह्य शरीराची स्वच्छता / शुद्धी (तहारत) पाण्याने होते, जेव्हाकी शरीराच्या आतील शुद्धीकरण नूर (प्रकाश) ने होतो. (तहारत) शुद्धीकरणाशिवाय अशुद्ध आणि अपवित्र आहे. स्वच्छ / शुद्ध शरीर आराधनायोग्य असते, जेव्हा की, शुद्ध / स्वच्छ हृदय ईश्वरी तेज (तज्जलीयाते इलाही) योग्य असते. मगच आकाशीय ग्रंथ मार्गदर्शन (हिदायत) करतात पवित्रांना (हुदल्लील मुत्तकीन) नाहीतर ग्रंथवालेच ग्रंथवाल्यांचे शत्रू बनून जातात. *मुजद्दीद अल्फ सानी* पुस्तकामध्ये लिहितात, "कुराण त्या लोकांच्या वाचण्यासाठी नाही ज्यांची नाभी आत्मा अपवित्र (नफ्स ए अम्मारा) आहे, आध्यात्मितेमधील नवशिके यांना पाहिजे की त्यांनी अगोदर ईश्वराचा जाप (जिकर ए अल्लाह) करावा म्हणजेच, आंतरिक पवित्र / शुद्ध करावा आणि त्या नंतर त्यांनी कुराण वाचावे."

हदीस: काही लोक कुराण वाचतात आणि कुराण त्यांच्यावर शाप (लानत) पाठवतो.

बुल्ले शाह: खाके सारा मुकर गये जिन्हा दे बगल विच कुराण.

उपासकाला (आबिद) भ्रम आहे की तो ईश्वरासाठी आराधना आणि रात्री जागरण करतो, म्हणून तो ईश्वराच्या जवळ/समीप आहे. आराधनेनंतर तुझी प्रार्थना स्वास्थ्य, दीर्घायुष्य, संपत्ती आणि अप्सरा महाले (हुरोकसूर) आहे. विचार कर! काय तू कधी ही प्रार्थना केली होतीस का, की हे ईश्वरा मला काही नको फक्त तू पाहिजे?

आलिम ला भ्रम आहे की, मी ईश्वराच्या निकट आधीच मोक्ष प्राप्त झालेला (बक्शा बखशाया) आहे. कारण माझ्या आतमध्ये ज्ञान आणि कुराण आहे. मग तू दुसर्यांना नरकीय का म्हणतो? जेव्हाकी प्रत्येक मुस्लिम ला काही ना काही ज्ञान आणि कुराणचे बरेच श्लोक (आयते) पाठ आहेत. विचार कर! ज्ञान कोण विकतो? स्वतःला कोण विकतो? साधुसंत (वली) यांच्यापाठीमागे वाईट अपशब्द कोण वापरतो? मत्सर (ईर्षा), अहंकारी, कंजूस कोण असतो? हृदयात एक आणि जिभेवर काही वेगळे, सकाळी एक म्हणतो आणि संध्याकाळी ते कोण नाकारतो, असा कुणाचा व्यवहार आहे? सत्याला खोटं आणि खोट्याला सत्य बनवून कोण मांडतो? जर तू यासर्वांपासुन लांब आहे तर खलिफा ए रसूल (प्रेषितांचा प्रतिनिधी) आहे. तुझ्याकडे पाठ करणे पण अपमान आहे.

अर्थात: कारी नजर आता है, हकीकत मे है कुराण.

(दिसायला वक्ता आणि प्रत्येक्षात कुराण)

जर तुम्ही अशा सैतानी लक्षणांमध्ये (खसलत) मध्ये ग्रासलेले आहात तर तू तोच आहे, ज्याच्या साठी लांडगा म्हणाला होता की, 'जर मी युसूफ ला खाल्ले असेल तर ईश्वर मला चौदाव्या शतकामधील उलेमा (धर्मविद्वान) यांच्यामध्ये गणले जावे.'

सत्य आणि सरळ मार्ग (सिराते मुस्तकीम)

१) ज्यांचे बाह्य (जाहिर) चांगले आणि आंतरिक (बातीन) काळे आहे, धर्मामध्ये दुष्प्रवृत्ती आहे, सैतानाचे प्रतिनिधी आहेत.

हदीस: - जाहिल आलिम से डरो और बचो, (अज्ञानी विद्वानांचे भय बाळगा आणि अंतर ठेवा),

ज्याची जीभ विद्वान (आलिम) आहे पण अंतःकरण (हृदय) अज्ञानी आहे म्हणजेच काळे (अंधार) आहे.

२) आंतरिक (बातीन) चांगले परंतु बाह्य (जाहिरी) अशुद्ध यांना मज्जूब (आध्यात्मिकदृष्ट्या अक्षम), मअजुर (असहाय्य), सुकर (आध्यात्मिक नशा) आणि मुनफरीद (अद्वितीय) म्हणतात.

ईश्क मे अकल ही न रही तो हिसाब-ए-हश्र क्या? (तर्याक ए कल्ब)

धर्मासाठी चिंतेची बाब, पण ईश्वराच्या निकट (कुर्ब) असतात. परंतु आणखी अधिक पद प्राप्त करू शकत नाही, बामरतबा तसदीक नक्कालीये जिंदिक (पदावर नियुक्त केलेल्यांची पडताळणी केली जाते तर खोटे बोलणारे पाखंडी बनतात.) या नेमलेल्यांनीच राष्ट्रपती अय्युब, बेनजीर आणि नवाझ शरीफ सारख्या व्यक्तींना त्यांच्या सत्ताकाळामध्येच दंडे मारले आणि शिवीगाळ केली. तुम्ही कोणत्याही सत्ताधारकाला दंडे मारून दाखवा, अर्थात - हे फक्त त्यांच्यापुरते मर्यादित आहे, दुसऱ्यांसाठी नाही.

३) बाह्य (जाहिर) चांगले आणि आंतरिक (बातीन) सुद्धा चांगले, बाह्य आराधना व्यतिरिक्त हृदयी आराधना (कल्बी इबादत) मध्ये सुद्धा असतात. यांना आलिम रब्बानी (दैवी विद्वान) म्हणतात. हेच अवताराचे सिंहासन (मिम्बर-ए-रसूल) आणि धर्माचे वारस असतात, आणि जेव्हा कोणाचे बाह्य आणि आंतरिक एक होऊन जाते तर त्याला ईश्वराचे प्रतिनिधी (नायब-ए-अल्लाह) म्हणतात. जर स्वप्नात किंवा आध्यात्मिक रूपात हज (तीर्थयात्रा) केला तर बाह्य मध्ये सुद्धा त्याला स्थान /दर्जा प्राप्त होते, जे जाहिरी हज पेक्षा अधिक जास्त आहे. आत्म्यांद्वारे नमाज जाहिरी नमाज ची समतुल्य स्थिती ठेवतो, तर त्याहूनही अधिक जास्त. जर बाह्य (जाहिर) मध्ये नमाज पडत आहे तर बातीन (आंतरिक) मध्ये त्याची नमाज मेअराज (ईश्वर प्राप्ती) होऊन जाते. हेच लोक आहेत ज्यांचे शरीर इथे, आत्मा तिथे, फकर च्या क्षेत्रात यांना मुआरिफ (ज्यांचा आत्मा संत आहे) पण म्हणतात. जेव्हाकी, आशिक (ईश्वराचा प्रियकर) याच्यासाठी ईश्वराचे दर्शन (रब का दीदार) च पुरेसे आहे.

काही लोक म्हणतात की, ईश्वराचे दर्शन होऊ शकत नाही, पण या ईश्वराच्या दर्शनाची शिकवण (ज्ञान) हुजूर स. अ. यांच्यापासून सुरु झाली आहे. *इमाम अबू हनीफा* यांच्या नुसार: "मी नव्यान्नव (९९) वेळा ईश्वराला पहिले आहे." *बायजीद बुस्तामी* म्हणतात, "मी सत्तर (७०) वेळा ईश्वराचे दर्शन केले आहे." ईश्वरीय दर्शन (इंद्रिय मस्तिष्कात्मा) लतिफा ए अना द्वारे होतो, तथापि, आपण अना च्या संबंधित ज्ञानाबद्दल उदासीन आणि अनभिज्ञ आहात.

ईश्वराचे मित्र (अल्लाहचे दोस्त)

जर लोक एखाद्याला त्याच्या आध्यात्मिक अंतर्ज्ञानाच्या चमत्कार (कशफो करामत) आणि आध्यात्मिक लाभाच्या आधारे संत मानतात, पण त्याचे कोणतेही कृत्य किंवा धर्माच्या कारणास्तव तुझे मन त्याच्याबद्दल घृणास्पद आहे. त्याच्याबद्दल वाईट टिप्पणी करण्यापेक्षा तू तिथे जाणे / भेटणे सोड. काय माहीत! तो ईश्वरीयदृष्टीगत (मंजुर ए खुदा) असेल. शेख बका असेल, किंवा कोणी लाल शहबाझ असेल, कोणी खिजर असेल, किंवा साई बाबा असेल, किंवा गुरु नानक असेल, कोणी बुल्ले शाह असेल, आणि कोणी सदा सुहागन सुद्धा असू शकतो.

गोहर शाही यांचा मानवजगतासाठी क्रांतिकारी संदेश

मुस्लिम म्हणतो की "मी सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ आहे", जेव्हाकी, यहुदी म्हणतो, "माझे स्थान मुस्लिम पेक्षा श्रेष्ठ आहे", आणि ख्रिस्ती (ईसाई) म्हणतो, "मी या दोघांपेक्षा काय तर सर्व धर्मापेक्षा श्रेष्ठ आहे, कारण मी ईश्वराच्या पुत्राचा अनुयायी (उम्मती) आहे, परंतु गोहर शाही सांगतात, "सर्वात उच्च आणि श्रेष्ठ तोच आहे ज्याच्या हृदयात ईश्वरप्रेम आहे, मग तो कोणत्या धर्मामध्ये असेल, किंवा कोणत्या धर्मामध्ये नसेल. शाब्दिक जप आणि आराधना त्याच्या आज्ञापालनाचे (फरमाबरदारी) प्रमाण आहे, जेव्हाकी कल्बी जिकर (हृदयभजन), ईश्वरप्रेम आणि त्याच्याशी संपर्काचे माध्यम आहे.

पदधारी पुष्टी अनुकरणकर्ता मिथ्यावादी (बामरतबा तसदीक नक्कालिया जिंदिक) खोट्या नबुवत (अवतारत्व) चा दावेदार काफिर आहे. जेव्हाकी, खोट्या संतत्व (विलायत) चा दावेदार कुफ्र (सत्याला नाकारणारे) च्या जवळ आहे. वली मित्राला म्हणतात आणि मित्राचे एक दुसऱ्याला पाहणे, त्याच्याशी बोलणे आवश्यक आहे. हुजूर यांनी पण एक वेळेस सहाबानां सांगितले होते की, काही काम फक्त माझ्या करण्यासाठी आहेत, तुमच्यासाठी नाहीत. प्रत्येक नमाजीची ही प्रार्थना असते की, " हे ईश्वरा / अल्लाह मला त्या लोकांचा सरळ मार्ग दाखव ज्यांच्यावर तुझा पुरस्कार आहे." जोपर्यंत त्याचा आत्मा (रूह) बैतुल मामूर मध्ये जाऊन नमाज चे पठण करत नाही, ज्याला खरी नमाज (हकिकी नमाज) म्हणतात, कारण की मृत्यूनंतर सुद्धा त्या नमाज चे पठण करत राहते. जसे की, शब ए मेअराजला (स्वर्गरोहणाची रात्र) बैतुल मुकद्दस मध्ये सर्व नबींच्या अरवाहने (आत्म्यानी) नमाज चे पठण केले होते, आणि जेव्हापर्यंत ईश्वराचे दर्शन होत नाही, तोपर्यंत शरियत चे पालन करणे गरजेचे आहे. तरीसुद्धा ईश्वराने आळशी आणि पापी लोकांसाठी पर्याय ठेवलेला आहे. ईश्वराच्या नावाचे हृदयभजन (कल्बी जिकर) पण बाह्य आराधना आणि पापांचे प्रायश्चित्त करत राहते आणि कधी न कधी त्याला पण ईश्वराचा प्रिय आणि प्रबुद्ध सदविवेकबुद्धी (रोशन जमीर) बनवते.

"जेव्हा तुमची नमाजे सुटली (कजा झाली) तर, अल्लाह च्या (ईश्वराच्या) नावाचा जाप / जिकर करा.
उठता, बसता इथपर्यंत की, झोपेमध्ये बाजू (करवट) बदलताना सुद्धा" (कुराण)

साधुसंतांची जवळीक (कुर्ब), संबंध, दृष्टी, आणि आशीर्वाद पण पापी लोकांचे भाग्य चमकवते आणि नरकापासून वाचवते. जसे की, हुजूर स. अ. उम्मतच्या पापी लोकांच्या मुक्तीसाठी (बखशीश) साठी हजरत अवैस करनी यांच्याकडून दुआ (प्रार्थना) साठी सहाबानां पाठवलं होत. दानशीलता (सखावत), कठीण तपस्या (रियाजत) आणि हौतात्म्य (शहादत) ने देखील पापांचे प्रायश्चित आणि मुक्ती होऊ शकते. विनम्रता, पश्चाताप आणि अश्रू सुद्धा ईश्वराला आवडतात. ज्याच्या कारणाने नसूह सारखा कफ़नचोर आणि मृत स्त्रियांशी अभद्र व्यवहार (बेहुरमती) करणारा मुक्ती मिळवून गेला. (कुराण)

एक दिवस येशू मसिह (ईसा) यांनी सैतानाला विचारले की, तुझा सर्वात चांगला मित्र कोण आहे? त्याने सांगितले: एक कंजूष उपासक. तर ते कसे, त्याची कंजुषी त्याची आराधना व्यर्थ करते. मग विचारले तुझा मोठा शत्रू कोण आहे? त्याने सांगितले: पापी दानवीर (उदार पापी). मग ते कसे, त्याची दानशीलता त्याच्या पापांना जाळून टाकते. जे ईश्वराच्या अभिजात वर्गावर आणि प्राणिवर्गावर (मखलूक) प्रेम करणारे, काळजी घेणारे, हक (सत्य) चा साथ, न्यायप्रिय लोक सुद्धा ईश्वराच्या कृपादृष्टी (नजर ए करम) च्या पात्र होऊन जातात.

अल्लामा इकबाल तिसरी चौथी चे विद्यार्थी शाळेतून परत आले तर, एक कुत्री त्यांच्या पाठीमागे चालू लागली, आपण शिडीवर चढले आणि ती कुत्री त्यांना टक लावून पाहत राहिली. यांस वाटले कदाचित तिला भूक लागली असेल. त्यांच्या वडिलांनी त्यांच्यासाठी एक भाकरी (पराठा) ठेवली होती, त्यांनी अर्धी कुत्रीला दिली, तिने लगेच खाऊन टाकली, परत टक लावून पाहत राहिली. नंतर त्यांनी उर्वरित अर्धी भाकरी सुद्धा तिला देऊन टाकली आणि स्वतः संपूर्ण दिवस उपाशी राहिले. रात्री त्यांच्या वडिलांना आनंदाची बातमी (बशारत) प्राप्त झाली की, तुमच्या पुत्राचे कौतुकास्पद कार्य मला आवडले आणि ते ईश्वराचे दृष्टीगत (मंजुर ए नजर) बनले आहेत.

जेव्हा सुबुक्तगीन हरिणीचे पिल्लू जंगलातून घेऊन जाऊ लागला तर त्याने पाहिले की घोड्याच्या पाठीमागे हरीण पण पळत आहे. सुबुक्तगीन थांबला, पाहिले तर हरीण सुद्धा थांबले, आणि हरिणीने आपले तोंड आकाशाकडे उंचावले, सुबुक्तगीन ने पाहिले त्यावेळी तिच्या डोळयांमधून अश्रू येत होते आणि सुबुक्तगीन ने त्या पिल्लाला सोडून दिले. या घटनेनंतर सुबुक्तगीन वर ईश्वराची इतकी कृपा झाली की, ईश्वराच्या नावाने तो नेहमी रडत असे.
मौलाना रोम म्हणतात की:

"यक जमाना सोहबत ए बा औलिया .... बेहतर अस्त सद सालह ताअत ए बे रिया"

(वली / संत यांची एक क्षणमात्र ची संगती (सोबत) शंभर वर्षाची दिखाव्याची आराधने पेक्षा श्रेष्ठ आहे.)

हदीस कुदसी: "मी त्याची जीभ बनून जातो, ज्याने तो बोलतो,
त्याचे हात बनून जातो, ज्याने तो पकडतो."

अबुजर गफ्फारी: यौमे मेहशर (हिशोब कितोब चा दिवस) मध्ये लोक वलीला ओळखून म्हणतील, "ए अल्लाह मी यांना वूजु करवले होते." उत्तर येईल त्याला मोक्ष (बख्श) द्या. दुसरा म्हणेल "या अल्लाह मी यांना कपडे घातले किंवा जेवण करवले होते, उत्तर येईल याला पण मोक्ष (बख्श) द्या." याप्रमाणे अगणित लोक यांच्याद्वारे मोक्ष प्राप्त करतील.

हदीस कुदसी: "जो कोणी माझ्या वली (साधू, संत) सोबत शत्रुता करतील,
तर मी त्याच्या विरुद्ध युद्धाची घोषणा करतो."

ईश्वराचे युद्ध एका दिवसाचे डोके कलम करणे नाही तर, त्यांचा इमान कापला जातो. ज्याचा पुढचे संपूर्ण जीवन नरकामध्ये दररोज त्रासाने डोके कलम होत राहील. जसे की, बिलिअम बाऊर जो मोठा विद्वान आणि आराधक (आलिम आणि आबिद) होता, पण मुसा यांच्याशी केलेल्या शत्रुतेमुळे नरकामध्ये टाकण्यात आले. लोक म्हणतात की, "ईश्वर आराधनेमुळे प्राप्त होतो." आम्ही म्हणतो, "ईश्वर हृदयाद्वारे मिळतो." आराधना हृदयाला स्वच्छ करण्याचे साधन आहे, जर आराधनेने हृदय स्वच्छ झाले नाही तर, ईश्वरापासून फार लांब आहोत.

हदीस: "ना मी तुमची कृती (अमल) पाहतो, ना चेहऱ्यांना पाहतो, तर मी हेतू (नियत) आणि हृदय (कुलुब) यांना पाहतो."

असे असले तरी, आराधना द्वारे स्वर्ग प्राप्त होऊ शकतो, पण स्वर्ग सुद्धा ईश्वरापासून फार लांब आहे.

"हे आंतरिक ज्ञान फक्त त्या लोकांसाठी आहे, जे अप्सरा (हुरे) आणि स्वर्गाची
चिंता केल्याशिवाय ईश्वराशी प्रेम, जवळीक आणि ईश्वराशी एकता (विसाल) शोधतात."

मग सुरह कहफ मध्ये कथन केल्याप्रमाणे: "ईश्वर त्यांना कोणत्याही वली मुर्शिद (सद्गुरू) शी भेट घडवून देतो."

जेव्हा ईश्वर आपल्या भक्ताच्या (बंदा) कोणत्याही प्रशंसनीय कृतीने प्रसन्न होतो, तेव्हा त्याला मोठ्या प्रेमाने पाहतो. ईश्वराचे प्रेमाने पाहणेच भक्ताचे पाप जाळून टाकते. त्याच्या शेजारी बसणारे सुद्धा कृपादृष्टीमध्ये येऊन जातात. ईश्वराचे मित्र असहाबे कहफ (कहफ नामी गुहा त्यामध्ये झोपी गेलेले) झोपत राहिले किंवा ध्यानमग्नता करत राहिले, ईश्वर त्यांना प्रेमाने पाहत राहतो, ज्या कारणाने त्यांच्यासोबत असलेला कुत्रा सुद्धा हजरत कतमीर बनून स्वर्गामध्ये जाईल. जेव्हा शेख फरीद रह. ईश्वराच्या कृपादृष्टीमध्ये आले तेव्हा त्यांच्यासोबत बसलेला मेंढपाळ सुद्धा कृपादृष्टीमध्ये आला. जेव्हा ईश्वर अबुलहसनच्या कोणत्यातरी कृतीने प्रसन्न झाला, तेव्हा ईश्वराने त्यांच्याशी वार्तालाप करणे सुरु केले. एके दिवशी त्याला सांगितले: ए अबुलहसन! जर तुझ्याबाबत लोकांना सांगितले, तर लोक तुला दगडाने ठेचून मारतील. त्यांनी उत्तर दिले: जर मी लोकांना तुझ्याबाबत सांगितले की, तू किती दयाळू आहे तर तुला कोणीही नतमस्तक (सजदा) करणार नाही. ईश्वराने सांगितले: असं कर तू कोणाला काही सांगू नकोस आणि ना ही मी सांगेन.

जेव्हा तिसऱ्या वेळेस जैद ला दारू पिण्याच्या अपराधामध्ये आणले गेले, तर सहाबानी सांगितले, याला शाप द्या, तो याच गुन्ह्याची पुनरावृत्ती करतो. तेव्हा मुहम्मद स. अ. यांनी सांगितले: शाप देऊ नका हा ईश्वर आणि त्याचे प्रियतम (हबीब) यांच्यावर प्रेम करतो, जे ईश्वर आणि अवतार (नबी) यांच्यावर प्रेम करतात, ते नरकामध्ये जाऊ शकत नाही.

नक्कीच! ईश्वर त्याच्या सर्व निर्मितीवर प्रेम करतो आणि त्याची काळजी घेतो. ईश्वर दगडांमध्ये राहणार्या असहाय कीटकांसाठी देखील खाद्य प्रदान करतो. पण ज्या प्रकारे अवज्ञाकारी संतानाला (नाफरमान औलाद) ला शिक्षा आणि वंचित केले जाते, याचप्रकारे अवज्ञाकारी (नाफरमान) आणि निंदा (गुस्ताखी) यासाठी दंडकर्ता बनतो.

विश्वास करा! तुम्हाला पण ईश्वर पाहू इच्छितो, पण तुम्ही एकतर भोळे, निष्काळजी किंवा दुर्दैवी आहात. ज्या कडे लोक पाहतात, त्याला दररोज तुम्ही साबणाने धुता, रोज क्रीम लावता आणि दाढी बनवता आणि ज्याला ईश्वराने पाहणे आहे, तुम्ही कधी त्याला धुतले आहे काय?

हदीस: प्रत्येक वस्तूला धुण्यासाठी काहीनाकाही आला (cleanser) आहे,
जेव्हाकी, हृदयाला धुण्यासाठी अल्लाह / ईश्वराचे नावाचे जिकर आणि नामदान आहे.

पवित्र प्रेमाचा संबंध सुद्धा हृदयाशी आहे, जिभेद्वारे I Love You म्हणणारे फसवणूक करणारे असतात. प्रेम केले जात नाही...... होऊन जाते, जो पण हृदयामध्ये येईल. ईश्वराला हृदयामध्ये आणण्यासाठी अनुध्यान (तसव्वूर), हृदयभजन (कल्बी जिकर) आणि साधुसंत (वलीअल्लाह) असतात.
फक्त गाडीचे इंजिन गंतव्यस्थान (मंझिल) पर्यंत पोहोचू शकत नाही जेव्हापर्यंत बाकीच्या वस्तू जसे स्टेरिंग, टायर इत्यादी नसले तर. याच प्रकारे नमाज सुद्धा नाभीआत्मा पवित्रीकरण (तजकिया ए नफ्स) आणि हृदयाचे शुद्धीकरण (तसफिया ए कल्ब) यांच्याशिवाय अपुर्ण आहे. जर या गरजांशिवाय नमाजच सर्व काही .... आणि स्वर्ग आहे, मग तुम्ही एकदुसऱ्याला काफिर, मुर्तिद (धर्म भ्रष्ट), आणि नरकीय का म्हणता? जेव्हाकी, ते पण नमाज पठण करतात. फरक एवढाच आहे की, कोणी ईसा च्या गाढवावर स्वार आहे आणि कोणी दज्जाल च्या गाढवावर स्वार आहे. अर्थात: आतून (हृदयातून) दोन्हीही काळे (अंधारलेले) आहेत. ते फक्त वेगवेगळ्या पंथांचे पालन करतात, पंथ इथेच राहतील, आतमधील रूह (आत्मा) पुढे जाणार.
नमाज फक्त जिभेवरती पण हृदयात दूषित, लोभ आणि मत्सर ही नमाज सुरत (फक्त शरीराची नमाज) म्हणवली जाते. सामान्य लोक याच चुकीच्या आनंदात गुंतून राहतात आणि पंथांचे (फिरकाबंदी) चे शिकार होत राहतात. त्यांचा धर्मप्रसार धर्मातील दुष्प्रवृत्ती निर्माण होतो. समजा, तुम्ही १०-१५ वर्षांपासून कोणत्यातरी पंथामध्ये (फिरकामध्ये) राहून आराधना करत राहिले, मग तुम्ही दुसऱ्या पंथाला (फिरक्याला) बरोबर समजून त्यामध्ये सामील झाले. याचा अर्थ तुमचा पहिला पंथ (फिरका) खोटा होता, खोट्याची आराधना मान्य होत नाही, याचा अर्थ, तुम्ही १०-१५ वर्ष नमाजला खोटे ठरवले. असे पण होऊ शकते की, नवीन पंथ (फिरका) पण खोटा असेल. मग मागची पण गेली आणि पुढची पण गेली. डोळ्यावरून पट्टी काढल्यावर कोल्हूच्या बैलाप्रमाणे तिथेच उपस्थित पाहिले. वय व्यर्थ जाण्यापेक्षा चांगले होते की, तू कोणी सद्गुरू (कामिल) ला शोधले असते.

गोहर शाही यांचा सिद्धांत (गोहर शाही का अकीदा)

सर्व धर्मातील पुण्यकरणारे (नेकुकार) आणि उपासक (आबिद) यांना एका रांगेत उभे केले असता, ईश्वराला सांगा: कुणाला पाहशील?

ज्या प्रकारे तुझी नजर (दृष्टी) चमकणाऱ्या ताऱ्यांवर पडते.
तो मंगळ असो, किंवा बुध असो, किंवा अज्ञात तारा,
याच प्रकारे ईश्वर चमकणाऱ्या हृदयांना पाहतो, ते धर्माचे पालन करणारे असो किंवा नसो.
बिन ईश्क दिलबर के सच्चल, क्या कुफ्र है क्या इस्लाम है!

तुम्ही ईश्वराच्या शोधात मंदिर, चर्च, मशिदी इत्यादीकडे धाव घेता. काय इतिहासात कोणता पुरावा आहे की, ईश्वराला कोणी कोणत्याही प्रार्थनास्थाळामध्ये बसलेला पाहिला असेल? अरे मूर्खांनो! ईश्वराचा वास तुमच्या हृदयात आहे, त्याला हृदयामध्ये विराजमान कर, मग पहा ही प्रार्थनास्थळे आणि यामध्ये आराधना करणारे तुझ्याकडे धाव घेतील. बायजीद बुस्तामी रह. सांगतात, "एक दीर्घ काळ मी काबा ची प्रदक्षिणा करत राहिलो, जेव्हा ईश्वर माझ्या आतमध्ये आला, तर एका काळापासून काबा माझी प्रदिक्षणा करत आहे." ही प्रार्थनास्थळे, पुण्यस्थळ आहेत, जेव्हाकी हे हृदय ईश्वराचे निवासस्थान आहे. प्रार्थनास्थळावर तू ईश्वराला पुकारले आणि ईश्वर हृदयामध्ये पुकारेल.

अक्ल वालो के नसीबे मे कहा जौक-ए-जुनूँ
(बुद्धिजीवींच्या नशिबात उत्कटतेची चव सापडत नाही)
ईश्क वाले है जो हर चीज लुटा देते है
(जे सर्वस्वाचा त्याग करतात ते इश्कचे वाहक आहेत (उत्साही प्रेमी)
अल्लाह अल्लाह किये जाने से अल्लाह न मिले
(फक्त ईश्वराचे नाव घेण्याने ईश्वर सापडत नाही)
अल्लाह वाले है जो अल्लाह मिला देते है
(सद्गुरू / मुर्शिद ए कामिल / मार्गदर्शक शोधला पाहिजे, कारण केवळ तेच ईश्वराशी भेट घडवू शकतात)

प्रत्येक धर्माचा असा ठाम विश्वास आहे की, त्यांचा नबी (अवतार) सर्वात प्रतिष्ठित आहेत आणि हाच त्यांचा विश्वास अहले किताब (धर्म ग्रंथवाले) यांच्यासाठी युद्धाचे कारण बनले, हे उत्तम नाही का, की तुम्ही आध्यात्मिकतेच्या माध्यमाने नबींच्या मेहफिल (अवतारांची सभा) मध्ये पोहचून जा, मग माहीत होईल की कोण कोणत्या स्थानावर आहे आणि काय दर्जा आहे.

महत्वाची टीप

प्रत्येक अवताराला (नबीला) ईश्वराने विशेष नावांनी संबोधित केले, जे त्यांच्या उम्मतची ओळख आणि धर्ममंत्र (कलिमा) बनले. हे नाव ईश्वराची स्वतःची भाषा 'सुरयानी' मध्ये होते. यांच्या स्वीकृती ने त्या अवतारांच्या उम्मत मध्ये प्रवेश होतो. तीन वेळा स्वीकार करणे अट आहे, उम्मत मध्ये प्रवेशानंतर या शब्दांचे जितकेपण उच्चारण कराल, तेवढे पवित्र होत जाईल. संकटांमध्ये या शब्दांचे उच्चारण केल्याने संकटातून सुटका होते. कबरीमध्ये सुद्धा हेच शब्द हिशोब कितोब मध्ये कमीचे कारण बनते. इथपर्यंत कि, स्वर्गामध्ये प्रवेशासाठी सुद्धा या शब्दांची स्वीकृती (अदायगी) अट आहे. प्रत्येक उम्मत ला पाहिजे की, आपल्या अवताराच्या धर्ममंत्राला पाठ करावे आणि सकाळी संध्यकाळी जेवढे होऊ शकेल तेवढे त्याचे वाचन करावे. मार्गदर्शन (हिदायत) साठी आकाशीय ग्रंथ आपल्या भाषेमध्ये वाचू शकता, पण आराधना साठी मूळ ग्रंथांची मूळ पंक्ती अधिक आध्यात्मिक लाभ पोहचवते.

श्रेष्ठ अवतारांचे धर्ममंत्र हे आहेत. (रसुलो के कलमे यह है)

ईसाई चा धर्ममंत्र (कलिमा)

ला इलाहा इल्लल्लाह ईसा रुहुल्लाह

अनुवाद : ईश्वराच्या व्यतिरिक्त कोणीही पूजनीय नाही, ईसा ईश्वराची आत्मा आहे.

यहुदींचा धर्ममंत्र (कलिमा)

ला इलाहा इल्लल्लाह मुसा कलिमुल्लाह

अनुवाद : ईश्वराच्या व्यतिरिक्त कोणीही पूजनीय नाही, मुसा ईश्वराशी संवाद (बोलणे) साधतात.

इब्राहिम यांचा धर्ममंत्र (कलिमा)

ला इलाहा इल्लल्लाह इब्राहिम खलीलुल्लाह

अनुवाद :ईश्वराच्या व्यतिरिक्त कोणीही पूजनीय नाही, इब्राहिम ईश्वराचे मित्र आहेत.

मुसलमानांचा धर्ममंत्र (कलिमा)

ला इलाहा इल्लल्लाह मुहम्मदूर रसूलल्लाह

अनुवाद : ईश्वराच्या व्यतिरिक्त कोणीही पूजनीय नाही, मुहम्मद ईश्वराचे रसूल आहेत.

जेव्हाकी, हिंदू आणि शीख शंकर (आदम अ. स.) आणि नूह अ. स. यांच्या धर्मांशी जोडलेले आहेत. शंकरजी (आदम अ. स.) यांनी शिवलिंग (हज्र अस्वद) दगडाचा आदर केल्याने यांच्यामध्ये सुद्धा दगडाला पुजण्याची परंपरा चालू झाली. नूह ची होडी (कश्ती-ए-नुह) मध्ये सुखरूप वाचलेल्या लोकांनी सुद्धा हिंदुस्थानात जाऊन धर्माचा प्रसार केला होता आणि विष्णू महाराज (खिजर) यांच्याकडून सुद्धा यांच्या गुरूंना आध्यत्मिक लाभ मिळाला होता, आणि यांच्या प्रार्थनामध्ये शंकरजी (आदम अ.स.) आणि विष्णू महाराज (खिजर) यांची नावे सामील आहेत.

प्रत्येक धर्म मानणारा मग तो कोणतीही भाषा वापरतो, पण हे धर्ममंत्र (कलिमा) ईश्वराच्या सुरयानी भाषेमध्ये त्याची ओळख आणि मोक्ष आहे. सामान्य लोकांसाठी प्रतिदिवस कमीतकमी तेहतीस (३३) वेळा ईश्वराचे आणि अवताराचे नाव सकाळी आणि संध्याकाळी पाठ करणे आवश्यक आहे, सांसारिक समस्या पासून सुरक्षित राहण्यासाठी दररोज नव्यान्नव (९९) वेळा सकाळी आणि संध्याकाळी किंवा जितके होऊ शकेल, आपत्ती टाळण्यासाठी पाच हजार (५,०००), पंचवीस हजार (२५,०००) किंवा बहात्तर हजार (७२,०००) वेळा अनेक व्यक्ती एकाच बैठकीमध्ये पठण करू शकतात. अंतिम सीमा सव्वा लाख (१,२५,०००) आहे.

हृदयाला स्वच्छ करण्यासाठी आणि पापांचे डाग मिटवण्यासाठी श्वासोच्छवासाद्वारे, श्वास घेताना 'ला इलाहा इल्लल्लाह' आणि श्वास सोडताना उर्वरित पुढील भाग वाचावा, श्वास सोडताना लक्ष हृदयाकडे असावे. ईश्वराचे प्रेम आणि जवळीकता (कुर्ब) प्राप्त करण्यासाठी दुसरा विधी आहे, जो ईश्वराच्या इच्छेविना कठीण आहे. पुस्तकामध्ये लिखित विधिद्वारे हृदयाच्या ठोक्यांसोबत जाप माला बनवावी लागते, आणि ठोक्यांसोबत फक्त ईश्वराचे निर्मल (खालीस) शब्दांचे संक्रमण मिळवावे लागते. जितके होऊ शकेल प्रति दिन याचा पण अभ्यास करा. कुणाचा ध्यान द्वारे, कुणाचा ध्यान विना, आणि कुणाचा हृदयकंवल (कल्ब) आणि आत्मा (रूह) च्या जागृकतेनंतर प्रत्येक वेळी स्वतःच जाप (जिकर) सुरु होऊ शकतो.

ईश्वराच्या मित्रांचा जाप (जिकर) बहात्तर हजार (७२,०००) प्रति दिन असतो,

जेव्हाकी आशिक (ईश्वरप्रेमी) यांचा जप (जिकर) सव्वा लाख (१,२५,०००) पर्यंत पोहोचून जातो.
जर इंद्रिये/चक्र (लताईफ) सुद्धा जपामध्ये (जिकर) लागली तर त्यांचे ईश्वरी स्मरण (जकुरीयत) मध्ये त्याची गणना करामन कातिबिन (जे पाप आणि पुण्य कृत्यांची नोंद ठेवणारे देवदूत / फरिश्ते) यांच्या ही आवाक्यात राहत नाही.

कोई फर्श पर कोई अर्श पर

(काही साधक जमिनीवर राहतात तर काही लोक परमेश्वराच्या कार्यक्षेत्रापर्यंत पोहचतात)

कोई काबे मे कोई रुए खुदा

(काही आध्यात्मासाठी काबा ला जातात तर काही जणांच्या आत्म्यामध्ये ईश्वर विराजमान असतो)

(तर्याक कल्ब)

धर्मवाले नाव अल्लाह (ईश्वर) च्या व्यतिरिक्त अवतारांच्या (नबी) नावांना सुद्धा हृदयामध्ये जमवण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे, कारण नाव अल्लाह कंट्रोल मध्ये राहावे. वज्द, जज्ब, किंवा जलाल (आध्यात्मिक आनंद, परमानंद, किंवा भव्य परिणाम) या स्थितीमध्ये अवतारांच्या (नबी) धर्ममंत्राचे (कलिमा) वाचन तो पर्यंत केले पाहिजे, जो पर्यंत ती अवस्था संपत नाही आणि प्रत्यक्षात भेट झालेल्या आध्यात्मिक मार्गदर्शकाला (मुर्शिद) सुद्धा ध्यानमग्नतेमध्ये आणावे कारण, त्यांच्या आध्यात्मिक शक्ती द्वारे हृदयावर 'अल्लाह' रेखांकित करेल. ज्यांचा कोणता धर्म नाही, ईश्वरालाच माहीत त्यांचे भाग्य कोणाकडे आहे अथवा कोणाकडेच नाही. त्यांनी वारंवार साधना करताना पाचही श्रेष्ठ अवतारांच्या (मूर्सलीन) नावांची कल्पना करावी, आणि ज्यापण भेट झालेल्या संतांवर (वली) विश्वास ठेवतात, त्याचे सुद्धा ध्यान करावे. मग ज्यांचे आपण आहात तो आतमध्ये बोलणे प्रारंभ करेल. अर्थात - आपले मुख, प्रेम आणि हृदय त्यांच्याकडेच झुकाव होऊ लागेल.

एके काळी इतिहासात आकाशीय ग्रंथ वाले एका प्लॅटफॉर्म वर एकत्र झाले होते, आपसात एकत्र खाणे पिणे आणि परस्पर विवाहाची अनुमती झाली होती. याच प्रकारे या काळात हृदयभजन वाले (अहले जिकर) सुद्धा एकत्र होऊन जातील. ग्रंथ वाले तात्पुरते एकत्र जमले होते कारण ग्रंथ त्यांच्या फक्त तोंडी होते.....निघून गेला आणि हे कायमचे एकत्र होतील कारण की, ईश्वराचे (अल्लाहचे) नाव आणि त्याचा प्रकाश (नूर) रक्तात आणि हृदयामध्ये असेल. जो आजार रक्तात गेला किंवा ज्याचे प्रेम हृदयात अवतरले त्याचे निघणे कठीण असते.

पाणी हे पाणीच आहे, पण जेव्हा याचे घर्षण होते तर वीज बनते. दुधाचे मंथन (रगडल्याने) केल्याने त्याचे लोणी बनते. याच प्रकारे आकाशीय ग्रंथांच्या मूळ पंक्तींचे (आयत) पुनरउच्चारण (तकरार) करण्याने तो प्रकाश (नूर) बनून जातो. पंक्ती (आयते), सिफाती नावाच्या (दिव्य प्रकाश विशेषता) पुनरउच्चाराने सिफाती नूर बनतो, ज्याची पोहोच मलायका (मुख्य देवदूत) पर्यंत आहे, जो अप्रत्यक्ष (माध्यम आवश्यक) आहे. हा वहदतुल वजुद (अस्तित्वात एकता) चा टप्पा आहे. परंतु, ईश्वराच्या (अल्लाह) वैयक्तिक नावाच्या पुनरउच्चाराने प्रकाश (नूर) ची पोहोच थेट त्याच्या अस्तित्वापर्यंत (जात) आहे ज्याला माध्यमाची आवश्यकता नाही. हे वहदतुल शहूद (साक्षीमध्ये एकता) शी संबंधित आहे.

बरेचशे लोक आपल्या धर्माचे अवतार (नबी) आणि संत (वली) यांचा बराच आदर आणि श्रद्धा, प्रेम करतात परंतु, दुसऱ्या धर्मातील अवतार (नबी) संत यांच्याशी द्वेष आणि शत्रुता करतात. असे लोक ईश्वराकडून कोणतेच स्थान प्राप्त करू शकत नाही कारण की, ज्यांच्याविषयी वाईट बोलले जाते, ते सुद्धा ईश्वराच्या मित्रामधून आहेत आणि ईश्वराच्या इच्छेअनुसार वेगवेगळया धर्मामध्ये आणि कौम मध्ये नियुक्त केले गेले.

एक सृष्टिकालीन आत्म्याची कथा:

मी मध्यरात्री अमेरिकेतील एका जंगला जंगलामधून गेलो, पाहिले एक व्यक्ती एका झाडासमोर नतमस्तक होऊन रडत होता. अंदाजे एका तासानंतर मी परत आलो, आता सुद्धा तो व्यक्ती त्याच स्थिती मध्ये होता, मी जवळ जाऊन थांबलो, त्याने माझी उपस्थिती जाणवून नतमस्तकातून डोके वर केले आणि म्हणाला, मला डिस्टर्ब का केले? मी म्हंटले, मी सुद्धा ईश्वराच्या शोधात आहे, पण झाडापासून ईश्वर कसे काय मिळणार? उत्तम असते की कोणत्याही धर्माद्वारे ईश्वराला प्राप्त केले असते! तो सांगू लागला: बायबल, कुराण आणि जे पण अवकाशीय ग्रंथ आहेत, मला त्यांची मूळ (ओरिजिनल) भाषा माहीत नाही आणि या पुस्तकामध्ये जी भाषांतरे झाली आहेत त्याच्याशी मी संतुष्ठ नाही, कारण यामध्ये एकमेकांचा जोरदार विरोध आहे, ज्याच्यामुळे हा विश्वास होऊ शकत नाही की, हे कोणत्या एकाच ईश्वराकडून पाठवलेले ग्रंथ आहेत. एका पुस्तकामध्ये लिहिलेले आहे, ईसा माझा पुत्र आहे जेव्हाकी, दुसऱ्या पुस्तकामध्ये आहे की, माझा कोणता पुत्र वगैरे नाही. "माझा बहुमूल्य वेळ आणि वय या पुस्तकांच्या अभ्यासामध्ये व्यर्थ घालवला. आता मी दुसरा मार्ग स्वीकारला आहे की हे झाड इतके सुंदर आहे, याचा अर्थ ईश्वर याच्यावर प्रेम करतो, होऊ शकते याच्या माध्यमाने मला ईश्वरप्राप्ती होईल." ही कोणतीतरी सृष्टिकालीन (अजली) आत्मा होती जी आपल्या अकलेद्वारे ईश्वराच्या शोधामध्ये होती. काय अशा लोकांना नरकामध्ये पाठवले जाईल? जे असहाय्य (मअजुर) म्हणवतात आणि हेच कुत्र्यापासून कतमीर बनून जातात, जेव्हाकी हजरत कतमीर यांचा कोणताही धर्म नव्हता.

(Arizona) ॲरिझोना ची मिस कॅथरीन ने गोष्ट ऐकवली की:

"मी अँजीला कडून जिकर कल्ब (नामदान) ची परवानगी घेतली, अँजीला ने सांगितले, "सात दिवसाच्या आतमध्येच जर हृदयामध्ये अल्लाह अल्लाह (ईश्वराचे नामदान) सुरु झाले तर समजून जा की, ईश्वराने तुम्हाला कुबुल (मान्य) केले आहे, नाही तर तुझे जीवन व्यर्थ आहे. जेव्हा सात दिवसांच्या परिश्रमाने सुद्धा माझे नामदान (जिकर) सुरु झाले नाही आणि एके रात्री मला रडू कोसळले. मी खूप रडले त्याच रात्री माझ्या आतमध्ये अल्लाह अल्लाह (ईश्वराचे नामदान) सुरु झाले, जे तीन वर्षांपासून सुरु आहे. कॅथरीन वयाच्या घटकावर विश्वास ठेवत नाही तथापि, तिचा सर्वांगीण आरोग्यावर विश्वास आहे, त्याचप्रमाणे तिचा धर्मामध्ये विश्वास नाही, तर ईश्वरीप्रेमामध्ये विश्वास आहे. तिचे म्हणणे आहे की, या नामदानांमुळे (जिकर) माझ्या हृदयात ईश्वरी प्रेम वाढत गेले, माझ्यासाठी हे पुरेसे आहे."

एका हिंदू गुरूशी भेट:

मी त्या वेळी सिहवन च्या डोंगरामध्ये होतो, कधी कधी लाल शहबाज यांच्या दरबारी जात असे. एक व्यक्ती दरबारच्या बाहेरील अंगणात बसला होता, बरेच हिंदू धर्मातील लोक त्यांच्या आसपास मोठया आदराने जमा झाले होते. विचारले : हे महापुरुष (बुजुर्ग) कोण आहेत? सांगू लागले की हे हिंदूंचे गुरु आहेत, ते एक प्रबुद्ध विवेक (रोशन जमीर) सुद्धा आहेत, यांच्या माध्यमानेच आमची प्रार्थना लाल साई पर्यंत पोहोचते आणि आमची कामे होऊन जातात. बरेच मुसलमान सुद्धा त्याचा आदर करत होते. एक दिवस माझे एका टेकडीपासून जाणे झाले पाहिले तोच व्यक्ती समोर एक मूर्ती ठेऊन नतमस्तकच्या स्थिती मध्ये काहीतरी वाचन करत आहे. दुसऱ्या दिवशी दरबारामध्ये भेटणे झाले, मी म्हंटले : तुझ्यासारखा विवेकबुद्धी असलेला मूर्तीची पूजा करतो हे माझ्या समजच्या पलीकडे आहे. त्याने उत्तर दिले : मी सुद्धा याला ईश्वर समजत नाही, तथापि माझा विश्वास आहे आणि तुमच्या पुस्तकामध्ये सुद्धा लिहलेले आहे की, अल्लाहने (ईश्वराने) मनुष्याला आपल्या स्वतःच्या प्रतिमेत तयार केले आहे. या कारणाने वेगवेगळया आकारांच्या मुर्त्या बनवतो आणि त्याची पूजा करतो, माहीत नाही कोणती प्रतिमा ईश्वराशी मिळून जाईल. तो म्हणाला, 'तुम्हीही प्रबुद्ध विवेक (रोशन जमीर) आहात, तुम्हीच सांगा ईश्वर कसा दिसतो, आणि तो कोणत्या मूर्तीसारखा दिसतो? मग मी त्याला माझ्या हृदयात विराजमान करू शकेल.

माझे वय जवळजवळ सोळा-सतरा वर्ष होते. आपल्या वडिलोपार्जित संत (खानदानी बुजुर्ग) बाबा गोहर अली शाह यांच्या दरबारवर एक दिवस सुरह मुजम्मिल चे पठण करत होतो, इतक्यात एक लांब उंचीचा मनुष्य फकीराच्या वेषामध्ये माझ्यासमोर आला आणि म्हणू लागला: तुम्ही तुमच्या वेळेची नासाडी करत आहात, त्याचा चेहरा साधुसंत होता, म्हणून मी शांत राहिलो पण मनात हेच होते की, नक्की हा सैतान आहे, जो मला पठण करण्यापासून रोखत आहे. काही काळानंतर, जेव्हा जिकर ए कल्ब (नामदान) सुरु झाले तर माझे वय ३५ वर्ष जवळपास होते. सांगितलेल्या पद्धतीने तोंडी सुरह मुजम्मिलच्या आयत चे पठण करत असे, मग असे शांत होत असे की, स्वतः हृदयाने आयत चे पठण करावे नंतर हृदयातून याच आयत चा आवाज येत असे. एके दिवशी याच प्रक्रियेमध्ये मी मग्न आणि व्यस्त होतो, मग तोच व्यक्ती त्याच वेषभूषेमध्ये आला आणि सांगू लागला: आता तू कुराण चे पठण (वाचन) करत आहे. जेव्हापर्यंत औषध पोटात जात नाही तोपर्यंत उपाय कुचकामी आहे, त्याचप्रमाणे जेव्हापर्यंत कलाम ए इलाही (ईश्वराचे शब्द) हृदयामध्ये अवतरत नाही तोपर्यंत काहीही प्राप्त होत नाही त्याने श्लोक (शेअर) ऐकवले:

जुबानी कलमा हर कोई पढदा .... दिल दा पढदा कोई हू

(जिभेने देवाचे स्मरण करणारे पुष्कळ आहेत, तथापि, फार कमी लोकांना माहिती आहे हृदयाने देवाचे स्मरण करण्याची कला)

दिल दा कलिमा आशिक पढदे .... की जानन यार गलोई हू

(आणि हे देवाचे प्रेमी आहेत जे त्याला त्यांच्या अंतःकरणाने लक्षात ठेवतात आणि भाषिकांना अशा बक्षीसाची माहिती नसते)

दाता दरबार च्या मशिदी मध्ये जेव्हा नमाज पठण केली, पाहिले एक वृद्ध व्यक्ती नमाजी लोकांची चप्पले सरळ करत आहे. मला हे पण वाटले की, फक्त चप्पले सरळ केली त्याने नमाज पठण केली नाही, कारण की मी शेवटच्या रांगेत (सफ) मध्ये होतो. जाताना मी म्हणालो, आपण तर नमाज पठण केली नाही, या चप्पलांपासून आपल्याला काय मिळेल? सांगू लागला: नमाज तर जीवनभर पठण केली नाही, आता या वृद्धावस्था मध्ये नमाज ने मोक्ष (बखशीश) ची काय आशा करू. बस एक आशा कायम आहे की, इतक्या लोकांमधून कोणी एक जण तर ईश्वराचा मित्र असेल, कदाचित या कृतीनेच तो किंवा त्याचा ईश्वर खुश होऊन जाईल. मी म्हंटले: नमाज पेक्षा अधिक कोणतेही कृत्य नाही. तो सांगू लागला: ईश्वराच्या मित्रापेक्षा काहीही मोठे नाही जर तू त्याला प्रसन्न केले. तीन वर्षांच्या तपस्येनंतर एक दिवशी महफिले हुजुरी (मुहम्मद स. अ. यांची सभा) मध्ये जाण्याचा संयोग आला, पाहिले तोच व्यक्ती यार (मुहम्मद स. अ.) यांच्या चरणामध्ये बसला होता. मग तो श्लोक (शेअर) आला की,

गुनाहगार पहुचे दरेपाक पर ...... जाहीदो पारसा देखते रह गये

(पापी पोहोचले पवित्र न्यायालयापर्यंत; धार्मिक आणि नीतिमान लोक पाहत राहिले)

२५ नोव्हेंबर १९४१ ला बर्रे सगीर (उपखंड) मध्ये एक छोट्याशा गावात ढोक गोहर शाह, जिल्हा रावलपिंडी मध्ये जन्म झाला. आपल्या मातोश्री या फातिमी आहेत. म्हणजेच सादात खानदान (वंश) सैय्यद गोहर अली शाह यांच्या नातू (पोते) मधून आहेत. जेव्हाकी, पिताश्री सैय्यद गोहर अली शाह यांच्या नवासे (नातू) मधून आहेत आणि दादा यांचा मुगल वंशाशी संबंध आहे. बाल्यावस्था पासूनच आपला झुकाव (रुख) संत (अवलिया) यांच्या दरबारांकडे होता. आपले पिताश्री वर्णन करतात कि, गोहर शाही पाच किंवा सहा वर्षाच्या वयापासून गायब होत आणि आम्ही जेव्हा त्यांना शोधण्यासाठी निघत असे तर यांना निजामुद्दीन अवलिया (नवी दिल्ली) येथील मजार वर बसलेले पाहत असे. मला कित्येक वेळा असे अनुभूत झाले कि, जसे हे निजामुद्दीन अवलिया सोबत बोलत आहेत. हे त्या वेळेचे वर्णन आहे जेव्हा सत्पुरुष हजरत गोहर शाही यांचे पिताश्री नौकरी च्या कारणास्तव दिल्ली मध्ये निवासीत होते. मार्च १९९७ ई. मध्ये जेव्हा परमपूज्य गोहर शाही इंडिया मध्ये आगमन केले तेव्हा निजामुद्दीन अवलिया दरबाराचे सज्जादा नशीन (दरगाह्चे काळजीवाहू) इस्लामुद्दीन निजामी यांनी निजामुद्दीन अवलिया यांच्या संकेतावर यांना सन्मानाची पगडी (सिरहाने पगडी दस्तार) देऊन सन्मानित केले.

बाल्यावस्था पासूनच जे काही सांगत, ते पूर्ण होत असे, या कारणाने मी यांची प्रत्येक योग्य मागणीला पूर्ण करत असे. आपले पिताश्री पुढे वर्णन करतात की, "गोहर शाही त्यांच्या नित्यक्रमाप्रमाणे दररोज सकाळी लॉनमध्ये येत असत, तर मी त्यांच्या आगमनावर सन्मानासाठी उभा होत असे". ही गोष्ट गोहर शाही यांना आवडत नसे आणि म्हणत असत की मी आपला मुलगा आहे, मला लाज वाटते, आपण या प्रकारे उभे राहू नका. पण माझे पुन्हा पुन्हा हेच उत्तर असे की, मी आपल्यासाठी नाही तर जो अल्लाह आपल्यामध्ये निवास करत आहे त्याच्या सन्मानासाठी उभा राहतो. मौढा नुरी प्रायमरी शाळेचे शिक्षक अमीर हुसेन सांगतात की, "माझ्या क्षेत्रामध्ये मी अति कठोर प्राध्यापक म्हणून प्रसिद्ध होतो, मस्ती करण्याऱ्या मुलांना मारत असे आणि यांची खोड ही होती की हे शाळेत उशिराने येत आणि जेव्हा रागाने मी यांना मारण्यासाठी जात असे तर मला असं अनुभूत होत असे की, जसे कोणीतरी माझी छडी पकडलेली आहे आणि या प्रकारे मला हसू येत असे.

हजरत गोहर शाही यांच्या कुटुंबामधील आणि मित्रांचे विचार:

आम्ही कधी यांना कोणाशीही वाद घालताना, भांडताना किंवा मारहाण करताना पाहिले नाही. जर कोणी मित्र रागवत असे किंवा मारण्यासाठी येत असे तर यांना हसू येत.

हजरत गोहर शाही यांची पत्नी म्हणतात:

प्रथमतः तर यांना राग येतच नाही आणि जर कधी रागावले तर ते अधिक तीव्र रागवत असत, आणि ते पण अभद्र गोष्टीवर. हजरत गोहर शाही यांच्या उदारतेबद्दल (सखावत) सांगतायेत, "सकाळी जेव्हा आपल्या खोलीतून लॉन पर्यंत येत तेव्हा त्यांचा खिसा भरलेला असे आणि जेव्हा ते परत येत तेव्हा त्यांचा खिसा रिकामा असे. सर्व पैसे गरजुंना देत आणि जेव्हा मला पैशांची गरज असे तेव्हा ते निष्पाप चेहरा दाखवत, आणि त्यामुळे मला राग येत असे. मग निष्पाप चेहरा पाहून शेअर (काव्य) म्हणत असे:

दिल के बडे सखी है........ बैठे है धन लुटा के

(मनाने खूप उदार आहेत .... पण बसले आहेत सर्व धन लुटवून)

हजरत गोहर शाही यांचे पुत्रांचे यांच्याबाबत विचार:

पिताश्री (अब्बू) आमच्यावर खूप प्रेम करतात आणि काळजी सुद्धा खूप घेतात, पण जेव्हा आम्ही यांच्याकडे पैसे मागितले तर खूप कमी देत आणि म्हणत की, "तुम्ही वायफळ (फुजुल खर्ची) खर्च कराल" तेव्हा आम्ही म्हणत की, एकतर आम्हाला भरपूर पैसे द्या किंवा आम्हाला फकीर बनवा."

हजरत गोहर शाही यांच्या मातोश्री यांचे त्यांच्याबाबत विचार:

लहानपणी कधी शाळेत न गेल्यास किंवा तरुणपणी व्यवसायामध्ये कधी नुकसान झाले तर मी यांना रागवत असे पण त्यांनी कधीही डोके वर करून मला उत्तर दिले नाही. जेव्हाकी, माझे आध्यात्मिक मार्गदर्शक कक्का मिया ढोक शम्स वाले म्हणत असत की, "रियाज ला शिवी देत जाऊ नकोस, जे काही मी यांच्याबाबत समजले आहे, तुम्हाला माहीत नाही." त्यांना मानवतेबद्दल इतकी सहानभूती होती की, जर 'रियाज' यांना माहीत झाले की, आठ - दहा मील लांब कोणती बस खराब झाली आहे तर त्या लोकांसाठी भोजन बनवून सायकल वरून त्यांना देण्यासाठी जात.

हजरत गोहर शाही यांचे घनिष्ट मित्र मुहम्मद इकबाल मुकीम फजूलिया

मु. इकबाल सांगतात की, पावसाळयाच्या ऋतूमध्ये कधी कधी जेव्हा शेतातून पायवाटेवरून जात असू तर असंख्य मुंग्या देखील तेथे रेंगाळत असत. आम्ही पायवाटेवरून चालत असू आणि त्या मुंग्यांचा विचार करत नसू, पण हे पायवाटेपासून लांब होऊन चिखलामध्ये चालत, कारण मुंग्यांना त्रास होऊ नये. जेव्हा यांच्यावर खुनाचा खोटा गुन्हा दाखल करण्यात आला तर क्राईम ब्रांच चे कुद्दुस शेख इन्कवारी (चौकशी) साठी आले, परिसरातील लोकांनी त्यांना सांगितले की आमच्या दृष्टीमध्ये तर गोहर शाही यांनी कधी मच्छर सुद्धा मारला नसेल, कुठे एक मनुष्याचा खून!

हजरत गोहर शाही आणि त्यांच्या मामी:

ही त्या वेळेची गोष्ट आहे, जेव्हा मी इयत्ता आठवी चा विद्यार्थी होतो. एक वेळेस मामी (जी जाहीदो पारसा म्हणजेच दिसण्यामध्ये धार्मिक प्रवृत्तीची आणि आराधना करणारी होती पण लोभ आणि ईर्षा मध्ये लुप्त होती जो बाह्य उपासकांमध्ये सहसा असे दुर्गुण असतात) ने सांगितले की, तुझ्यामध्ये तर सर्वकाही ठीक आहे पण तू नमाज पठण करत नाही. मी उत्तर दिले की, नमाज ईश्वराकडून देणगी (भेट) आहे. मी इच्छित नाही की, नमाज सोबत कंजूसी, अहंकार, मत्सर आणि द्वेष याची मिलावट करून ईश्वराकडे पाठवू, जेव्हा कधी नमाज पठण करेन तर बरोबर नमाज पठण करेन, तुमच्या लोकांसारखी नाही की, नमाज सुद्धा पठण करतात आणि पाठीमागे एकमेकांविषयी वाईट (गिबत) बोलता, चहाडखोरी आणि आरोप (बोहतान) सारखे सर्वात मोठे पाप (गुनाह) सुद्धा करतात.

हजरत गोहर शाही आपल्या बाल्यावस्था चे घटनांचे वर्णन करतात:

दहा बारा वर्षाच्या वयापासूनच स्वप्नामध्ये ईश्वराशी बोलणे होत होते आणि बैतुलमामूर (मलकुत लोकांचा काबा) नजरेस पडत होता पण याच्या वास्तविकतेचे ज्ञान नव्हते. तपस्येनंतर (चिल्लाकशी) जेव्हा त्याच गोष्टी आणि दृश्ये समोर आले तर सत्य कळाले. एका वेळेचे वर्णन आहे की, माझा एक मामा जो सेने च्या सेवेमध्ये कार्यरत होता तो वेश्यागृहात जात असत, घरवाल्यानी परवानगी नाकारल्यामुळे तो मला आपल्यासोबत घेऊन जात असे, कारण त्यामुळे घरवाल्याना शंका येणार नाही. मला चहा आणि बिस्कीट खायला देत आणि स्वतः आतमध्ये जात असे, जेव्हाकी मला वैश्या आणि वेश्यागृहांची समज नव्हती. मामा मला हेच सांगत असे की हे स्त्रियांचे ऑफिस आहे. काही दिवसानंतर माझ्या मनाला त्या स्थानाचा तिरस्कार वाटू लागला. तेव्हा मामा ने सांगितले की या स्त्रिया आहेत आणि ईश्वराने त्यांना याच उद्देशाने बनवले आहे. अर्थात - मामा ने मला तेच करण्यास प्रवृत्त करण्याचा प्रयत्न केला. मामाच्या बोलण्याने मला इतके अस्वस्थ केले की, नाभी आत्म्याच्या (नफ्स) असमंजसपणामुळे रात्रभर झोपू शकलो नाही आणि मग अचानक झोप लागली. पाहतो तर एक मोठा प्लॅटफॉर्म (चबुतरा) आहे आणि मी त्याच्या खाली उभा आहे, वरून कडाकदार आवाज येतो, "आणा त्याला", पाहतो मामाला दोन मनुष्य पकडून आणत आहेत आणि इशारा करत आहे की हाच आहे तो. मग आवाज येतो की, "याला गदेने (गुर्जेने) मारा". त्याला मारतात तेव्हा तो ओरडतो आणि ओरडून ओरडून त्याचा चेहरा डुकरासारखा होतो. मग आवाज येतो की, "तू सुद्धा याच्यासोबत सामील झाला तर तुझे पण हेच हाल होतील". मग मी पश्चात्ताप (तोबा तायेब) केला आणि झोपेतून जाग आली तर जिभेवर हेच होते की, "या रब मेरी तौबा, या रब मेरी तौबा" आणि अनेक वर्ष त्याच स्वप्नाचा परिणाम माझ्यावर राहिला.

त्याच्या दुसऱ्या दिवशी मी गावाकडे जात होतो, बस मध्ये होतो, रस्त्यामध्ये पाहिले काही डाकू एक टॅक्सी मधून टेप रेकॉर्डर काढण्याचा प्रयत्न करत होते. ड्राइवर ने विरोध केला तर त्याच्यावर चाकूने वार करून मारून टाकले. हे दृश्य पाहून आमची बस तेथे थांबली आणि ते डाकू आम्हाला पाहून पळाले आणि ड्राइवर ने तडपून आमच्या समोरच प्राण सोडले, आयुष्य खूप अनिश्चित आहे हे सत्य माझ्या मनात आले, रात्री झोपण्यासाठी गेलो तर हे काव्य गुंजण्यास सुरुवात झाली,

कर सारी खताये माफ मेरी .... तेरे दर पे मै आन गिरा

(माफ कर माझ्या सर्व चुका, मी तुझ्या पवित्र दरबारात येऊन पडलो आहे)

आणि मी रात्रभर रडलो, त्या घटनेच्या काही काळानंतर मी संसाराचा त्याग करून जामदातार रह. यांच्या दरबारवर गेलो, पण तेथे पण मला माझे नशीब सापडले नाही आणि माझ्या दाजींनी (बेहनोई) मला पुन्हा संसारात आणले. वयाच्या ३४ वर्षी बरी इमाम रह. समोर आले आणि सांगितले की, "आता तुमची वेळ आहे जंगलात पुन्हा जाण्याची". तीन वर्षाच्या तपस्येनंतर (चिल्लाकशी) जेव्हा काही प्राप्त झाले तर पुन्हा जामदातार यांच्या दरबारावर गेलो आणि मजारवाले समोर आले, मी म्हंटले, "जर मला आधी स्वीकारले गेले असते, तर माझी दैहिक जीवनशैली टळली असती." त्यांनी उत्तर दिले " तेव्हा योग्य वेळ नव्हती तुमच्यासाठी".

१९ वर्षाच्या वयापासून जुस्सा तौफिक-ए-इलाही (ईश्वराचे आंतरिक अस्तित्व म्हणजेच ईश्वराने त्याचा एक उप-आत्मा तैनात केला) सोबत लावला गेला होता, जो एक वर्ष राहिला आणि त्याच्या प्रभावाने कपडे फाडून फक्त एका धोती मध्ये जामदातार रह. यांच्या जंगलामध्ये गेले.
जुस्सा तौफिक-ए-इलाही तात्पुरता मिळाला होता, जो १४ वर्ष गायब राहिला आणि मग १९७५ मध्ये पुन्हा सिहवन शरीफच्या जंगलामध्ये येण्याचे कारण सुद्धा हाच जुस्सा तौफिक-ए-इलाहीच होता.

२५ वर्षाच्या वयामध्ये जुस्सा-ए-गोहर शाही यांना बातीनी (अंतरात्मिक) सेनेचा सेनापती म्हणून गौरवण्यात आले, ज्यामुळे सैतानी सेना आणि जगातील सैतानी दुष्कृत्यापासून सुरक्षित राहू शकू. जुस्सा तौफिक-ए-इलाही आणि तिफल-ए-नुरी (ईश्वरी प्रकाशाचे शरीर), अरवाह (आत्मा), मलाईका आणि इंद्रिय (लताईफ) पेक्षा श्रेष्ठ (Special) मखलूके (प्राणिवर्ग) आहेत, यांचा संबंध मलाईका सारखा थेट ईश्वराशी आहे आणि यांचे स्थान मकामे अहदियत (ईश्वराच्या एकतेचे क्षेत्र) आहे.

३५ वर्षाच्या वयामध्ये १५ रमजान १९७६ ला एक नुतफा-ए-नूर (प्रकाशाचा शुक्राणू) हृद्यकंवल (कल्ब) मध्ये दाखल केला गेला. काही काळानंतर आध्यात्मिक शिक्षणासाठी विविध ठिकाणावर बोलवले गेले. १५ रमजान १९८५ मध्ये जेव्हा आपण सांसारिक कर्तव्यासाठी (दुनयावी ड्युटी) वर हैदराबाद मध्ये नियुक्त झाले होते, तोच नुतफा-ए-नूर (प्रकाशाचा शुक्राणू) आणि तिफले नुरी बनून कायमस्वरूपी अर्पण करण्यात आला. या तिफल-ए-नुरी च्या माध्यमातून दरबारे रिसालत (मुहम्मद स.अ. यांचे दरबार) मध्ये ताज ए सुलतानी ने गौरवण्यात आले. तिफल-ए-नुरी ला बारा वर्षानंतर दर्जा (मर्तबा) प्रदान होतो, पण दुनयावी ड्युटीमुळे हा दर्जा (मर्तबा) ९ वर्षातच प्रदान करण्यात आला.

जशन-ए-शाही साजरी करण्याचे कारण

१५ रमजान १९७७ ला अल्लाह कडून विशेष अद्वितीय गुप्त संभाषणांची मालिका (इलहामात) देखील सुरु झाली होती. राजियह मर्जिया (तुझी इच्छा माझी इच्छा, माझी इच्छा तुझी इच्छा) चे वचन झाले, दर्जा (मर्तबा) देखील मंजूर केले होते,

कारण प्रत्येक पद (मर्तबा) आणि स्वर्गारोहण (मेराज) यांचा संबंध १५ रमजानशी आहे या कारणाने या दिवशी आनंदाने जशन ए शाही साजरा केला जातो.

१९७८ मध्ये हैदराबाद मध्ये येऊन रुशदो हिदायत (मानवजातीवर ईश्वर मार्गदर्शनाच्या कृपेचा) वर्षाव करू लागला आणि पाहता पाहता त्यांची आध्यात्मिक कृपा जगभर पसरली. लाखो लोकांची हृदये ईश्वराच्या (अल्लाह अल्लाहच्या) स्मरणाने जिवंत झाली. लाखो लोकांच्या हृदयावर ईश्वराचे / अल्लाहचे नाव 'अल्लाह' अंकित झाले आणि ते साक्षीदार ही राहिले. लाखो लोक कशफुल कुबुर (दिवंगत संत / वली यांच्या नाभी आत्माशी बोलण्याची क्षमता) आणि कशफुल हुजूर (मुहम्मद स. अ. यांच्या दरबारामध्ये प्रवेश) पर्यंत पोहोचले. लाखो लोक बऱ्या न होणाऱ्या आजारातून स्वस्थ झाले. प्रत्येक धर्म, प्रत्येक कौम, प्रत्येक जातीतील लोकांना हजरत गोहर शाही पासून सत्मार्ग दीक्षा (रुशदो हिदायत) प्राप्त करून ईश्वरप्रेम आणि त्याच्या अस्तित्व पर्यंत पोहोचण्यास प्रारंभ झाले.

ईश्वराची शपथ! मी सुद्धा त्या लोकांपैकी आहे, ज्यांच्या हृदयावर नाव आहे "अल्लाह" खूप सुंदर आणि चमकदार लिहिले आहे.
(द्वारे- शेख निजामुद्दीन ..... मेरीलँड, अमेरिका)

चंद्र आणि सूर्यावरील प्रतिमेबाबत संपूर्ण स्पष्टीकरण

गोहर शाही आध्यत्मिक शिकवण आणि ठिकठिकाणी त्यांच्या व्याख्यानाद्वारे
विश्वभरात प्रसिद्ध आणि लोकप्रिय झाले.

१९९४ मध्ये मँचेस्टर (इंग्लंड) मध्ये काही लोकांनी चंद्रावर गोहर शाही यांची प्रतिमा निदर्शनास आणून दिली. मग पाकिस्तान आणि दुसऱ्या देशामध्ये सुद्धा याबाबत साक्षीदार बनले, विडिओ मार्फत चंद्रावरील प्रतिमा थेट रेकॉर्ड केल्या गेल्या. मग परदेशातून आणि नासा कडून छायाचित्रे मागवली गेली, सुरवातीला चित्रे (प्रतिमा) अंधुक होती, तथापि मागील दोन वर्षांपासून इतकी स्पष्ट झाली की, दुर्बीण किंवा कॉम्प्युटर शिवाय सुद्धा पाहू जाऊ शकत होती.

१९९६ मध्ये आमचे प्रतिनिधी जफर हुसेन ने नासा वाल्याना निदर्शनास आणून दिले. त्यांनी सांगितले आम्हाला माहीत आहे की चंद्रावर चेहरा आहे, तो चेहरा ईसा यांचा आहे, जो दोनशे मील लांब प्रकाशाने माहीत होतो. अमेरिकेतील नागरिकांनी सुद्धा नासा वर या प्रतिमेबाबत स्पष्टीकरण करण्याचा आग्रह धरला, पण (गोहर शाही) आशियायी असल्याने नासा गप्प राहिला. तर नासाचेच प्रोफेसर खगोलशास्त्र तज्ञ डिंसमोर आल्टर (Dinsmore Alter) ने आपले पुस्तक (Pictorial Astronomy) मध्ये चित्रात काही बदल करून स्त्री रूपात दाखवले, आणि पूर्ण ईसाई मिशनरी मध्ये हि अफवा पसरवली की, चंद्रावर हजरत मरियम ची प्रतिमा आहे.

जेव्हा पाकिस्तानमधील वर्तमानपत्रामध्ये ही बातमी झळकली तर बऱ्याचशा लोकांनी शोध / माहिती घेतल्यानंतर चंद्रावरील चित्राचे अस्तित्व सत्यापित केले, बऱ्याच लोकांनी या प्रकरणाची कोणतीही चौकशी न करता खिल्ली उडवली, आणि बऱ्याच लोकांनी याला जादू समजले. काही काळानंतर, अंतराळात चित्र अस्तित्वात असल्याची चर्चा झाली, परंतु त्याचा प्रभाव सरकार गोहर शाही यांचे अनुसरण करणारे वगळता इतर सामान्य लोकांमध्ये लक्ष वेधण्यात व्यवस्थापित झाले नाही.

१९९८ मध्ये परचम वर्तमानपत्रामध्ये ही बातमी झळकली हज्र अस्वद (शिवलिंग) मध्ये कोणाचातरी चेहरा निदर्शनास येत आहे. आम्हाला या चेहऱ्याबाबत अगोदरपासूनच माहिती होती. तर आमच्याकडे हज्र अस्वद (शिवलिंग) चे अनेक चिन्हांकित चित्रे होती आणि प्रत्येक अनुयायांनी देखील या प्रकरणाची पूर्णपणे चौकशी केलेली होती. आम्ही गप्प बसलो कारण मुसलमानांमध्ये संभाव्य गदारोळ आणि गोंधळ टाळण्यासाठी. पण वृत्तपत्रातील अहवालांनी आम्हाला प्रोत्साहन दिले आणि आम्ही भरपूर प्रेस रिलीझ देखील जारी केले. जवळजवळ प्रत्येक मुसलमानांनी याचा तपास केला, कारण या प्रकरणाचा त्यांच्या विश्वासाशी (इमान) संबंध होता. अधिकतर वर्ग या सत्यतेशी सहमत झाले, कारण प्रतिमा इतकी स्पष्ट होती की, याला खोटे ठरवणे अवघड होते. यासाठी बऱ्याच लोकांनी प्रसिद्ध केले होते की, हे सुद्धा जादू आहे.

जवळजवळ प्रत्येक देशामध्ये चंद्र आणि हज्र अस्वद (शिवलिंग) च्या प्रतिमा प्रसिद्ध केल्या गेल्या. सौदी अरब आणि त्याचे समर्थक पूर्णपणे नाराज होते, जसे की हज्र अस्वद (शिवलिंग) वर प्रतिमा गोहर शाही यांनी स्वतः लावलेली आहे, ते म्हणतात की इस्लाम मध्ये प्रतिमा निषिद्ध आहेत, हज्र अस्वद वर कशी आली? हा विचार केला नाही की, ईश्वराकडून आलेले चिन्ह निषिद्ध असू शकत नाही. सौदी अरब सरकार ने आपल्या धार्मिक न्यायालयामध्ये (शरई अदालत) कडून हा निर्णय घेतला की, गोहर शाही वाजिबुल कत्ल (मृत्यूदंडास पात्र) आहेत.

जर गोहर शाही यांनी मक्का च्या भूमीवर आपले पाऊल ठेवले तर त्यांची हत्या केली जावी.

पाकिस्तानातही सौदी समर्थक पंथ गोहर शाही आणि त्यांची शिकवण नष्ट करण्यासाठी सर्वतोपरी प्रयत्न करत आहेत. खोटे आरोप, ज्यामध्ये कलम २९५ चा सुद्धा खटला बनवला गेला आहे. आणि अनेक वेळा गोहर शाही यांच्यावर प्राणघातक हल्ले सुद्धा केले गेले.

आता सूर्यावर सुद्धा गोहर शाही यांची प्रतिमा प्रकट झाली आहे

आम्ही पाकिस्तान शासनाला या खटल्याच्या कारणावास्तव आणि प्रतिमा बाबत शोध घेण्यासाठी अनेकदा सूचित केले. पण ईश्वराच्या या चिन्हांना राष्ट्रीय स्तरावर सुद्धा सांप्रदायिकतेच्या दबावाच्या कारणावास्तव खोटे ठरवले गेले, तर नवाज शरीफ सरकार ने सिंध सरकारवर दबाव टाकला की, गोहर शाही यांना कोणत्याही प्रकारे प्रकरणात अडकवले जावे, दबाव निर्माण करावा किंवा नष्ट करावे, आणि आता आम्ही लष्करी शासनाशी संपर्क करत आहोत की, न्याय पूर्वक शोध घ्यावा आणि कोणतीही भीती, दबाव किंवा प्रभाव सांप्रदायिक घटकाच्या कारणाने ईश्वराच्या या चिन्हांना खोटे ठरवले जाऊ नये. ईश्वराचे हे चिन्ह दुराचार पसरवण्यासाठी नाही तर दुराचार (फितना) मिटवण्यासाठी आहेत. आणि याचे प्रमाण आहे की, गोहर शाही यांचा उपदेश आणि शिकवण जो शांती आणि ईश्वरीप्रेमाचा संदेश आहे, ज्याच्याद्वारे प्रत्येक धर्म आपली शुद्धी करण्यामध्ये लागले. आणि आज हिंदू, मुस्लिम, शीख, ख्रिश्चन गोहर शाही यांच्या श्रद्धेच्या कारणावास्तव एका प्लॅटफॉर्म वर एकत्र होत आहेत, आणि इतिहासामध्ये हे प्रथम रेकॉर्ड आहे की, कोणत्याही मुसलमान ला गिरजाघर, मंदिरे आणि गुरुद्वारामध्ये प्रवचन आणि व्याख्यानासाठी आदरपूर्वक पूजेच्या व्यासपीठावर बसवले गेले.

अशा व्यक्तीला जो दैवी अभिषिक्त आहे, प्रोत्साहन दिले पाहिजे आणि देशासाठी अभिमान आहे आणि ईश्वराकडून नियुक्त आहे. आणि त्याच्या सत्यतेसाठी ईश्वराचे चिन्ह दाखवत आहे, आणि ज्याच्या कृपादृष्टीने लोकांचे हृदय (दिल) अल्लाह-अल्लाह मध्ये लागून ईश्वराचे प्रेमी बनले आहेत.

परंतु, साधू, संत (अवलिया) यांचे शत्रू, मुहम्मद स.अ. यांचे कुटुंब (अहले बैत) यांचे शत्रू आणि संगठने यांच्याविरुद्ध (सरकार गोहर शाही यांच्याविरुद्ध) सक्रिय झाले. बोगस प्रकरणे, निराधार कट आणि नकारात्मक प्रचार द्वारे लोकांचे लक्ष हज्र अस्वद (शिवलिंग) कडून हटवण्याचा प्रयत्न केला जात आहे. जेव्हाकी, ही अत्यंत महत्त्वाची आणि संवेदनशील बाब आहे, मुस्लिमांची श्रद्धा (इमान) धोक्यात आली आहे. तर याचा तपास करण्यासाठी गप्प का आहेत? याबाबत संपूर्ण जगामध्ये इतका नकारात्मक आणि स्वीकारात्मक प्रोपागंडा बनलेला आहे की, याला आता दाबणे अवघड आहे. तिथे संतांना (वली) मानणाऱ्या विद्वानांनी सुद्धा (उलेमा-ए-सू) गोहर शाहींशी असलेल्या द्वेषामुळे मौन बाळगले आहे. प्रतिमा स्पष्ट असल्याने त्याला नाकारणे / खोटे ठरवणे अवघड होऊन बसले, तर हे म्हणतात की चंद्रावर जादू झाली, जेव्हाकी हुजूर पाक यांनी सांगितले होते की, चंद्रावर जादू होऊ शकत नाही, मग म्हणतात की हज्र अस्वद (शिवलिंग) सुद्धा जादूच्या प्रभावाखाली आला आहे. जर काबा जादूच्या प्रभावाखाली आला आहे तर, मग मुस्लिमांकडे कुठली सुरक्षित जागा आहे? उदाहरण देतात की, हुजूर पाक यांच्यावर सुद्धा जादू झाली होती, काबा मुहम्मद स. अ. यांच्यापेक्षा श्रेष्ठ नाही.

निसंदेह हुजूर स. अ. यांच्यावर जादू झाली होती. तथापि, त्याचा परिणाम नष्ट करण्यासाठी सुराः वन्नास अवतरली होती. तुम्ही सुद्धा वन्नास चे पठण करून चंद्र आणि हज्र अस्वद (शिवलिंग) वर फुंक मारा, जर ही प्रतिमा नाहीशी झाली नाही तर पहिल्यापेक्षा अधिक तेजोमय (रोशन) झाली तर तुम्हाला परमसत्य (हक) मानावे लागेल. नाही तर तुमच्या आतमध्ये अबूजहेलच आहे.

या अमेरिकी मॅगझीनच्या पृष्ठावर उपस्थित (AZ) ऍरिझोना स्टेटचे मध्यवर्ती शहर Phoenks चे उंचावरून छायांकित केलेले दृश्य आहे ज्यामध्ये उपस्थित चंद्रामध्ये परम पूज्य गोहर शाही यांची प्रतिमा स्पष्टपणे दृष्टीस पडत आहे.

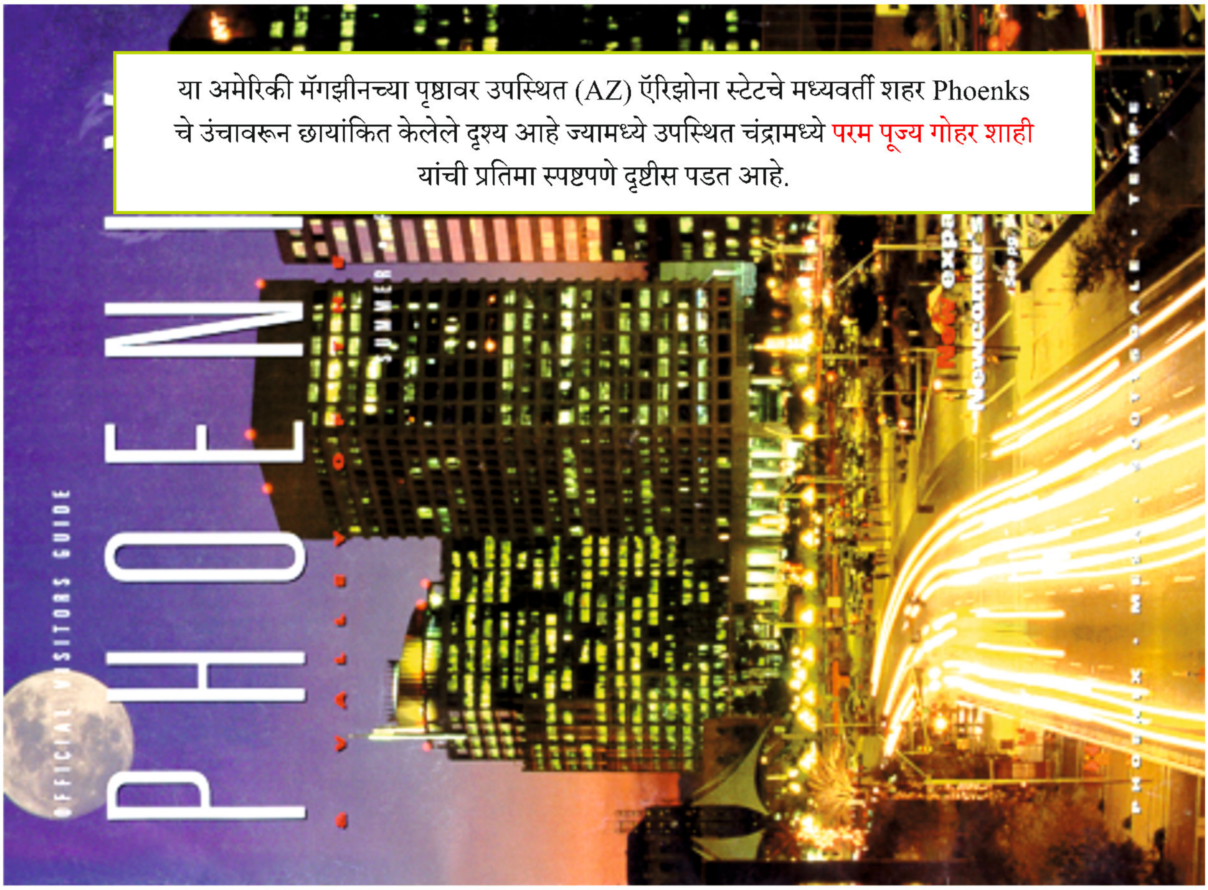

Official Visitors Guide, Summer * Fall 1996

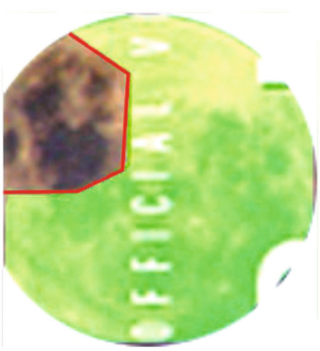

रिपोर्ट चे भाषांतर:

मी फिनिक्स शहराच्या मध्यवर्ती भागाचे छायाचित्रण केले आणि यामध्ये दिसणाऱ्या चंद्राच्या छायाचित्रात एक मानवी मुखाकृती दृष्टीस पडतआहे, जेव्हा यास ९० अंशकोनातून पाहिले असता.

SCOTT
PHOTOGRAPHY

15439 N. 54TH STREET
SCOTTSDALE, AZ 85254
(602) 788-3435

Mr. Syed Shah
3401 N Columbus # 16-P
Tucsom AZ 85712

8-1-96

Dear Syed

Please find (4) color duped transperencies and one 8 x 10 reprint you expressed interest in having during your visit to Phoenix Monday July 28, 1996. As discussed, the enlargement of the moon, which I photographed over downtown Phoenix in February 1996, does have a likeness of a man in profile when viewed rotated 90 degrees counterclockwise. I hope you enjoy the reprint and slides, if you have any questions or comments concerning the material or with more images feel free to call me here in Phoenix at (602) 788-3435

Sincerely
Scott Troyanos

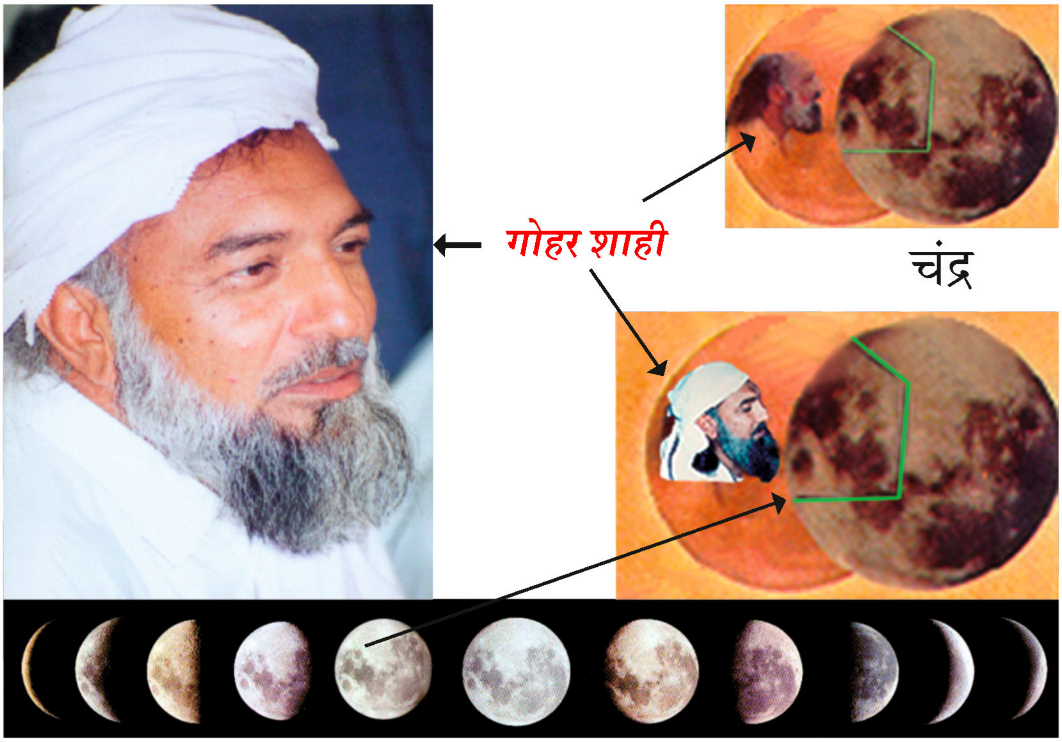

The Moon's rotation is locked to its period of revolution around the Earth, and so we never see its far side, but photographs from space have revealed a similar picture there, although there appear to be no large maria.

CRATERS AND RAY SYSTEMS

If you use a pair of binoculars or a small telescope to look at the Moon when it is near full, you will see the bright crater known as Tycho, which is surrounded by a system of rays. With some careful inspection, you will see that some of these rays stretch all the way to the opposite edge of the Moon. When a comet or an asteroid formed this crater, possibly 100 million years ago, it gouged out a piece of Moon

Page Nos. 238 / 239

some … sendi… the M… All cr… when… the lo… survive the billions of years of micro-meteorite hits and other subtle effects that erode the surface.

COLLINS
SKYWATCHING
THE ULTIMATE GUIDE TO THE UNIVERSE

The rays stand out when the Moon is full, but at other times they cannot be seen. Instead, you will see a twilight zone between its bright and dark portions. Known as the terminator, this is a region of changing shadows, where craters and mountain ranges stand out in stark relief. Regular observers of the Moon study the same area in many different lighting conditions in order to appreciate the tremendous detail laid out before them by even the smallest telescope.

…s gravity, and to …hat of the Sun, …h tides on the …—one every …5 minutes. This … reflects the Earth's rotation and the Moon's revolution around the Earth.

But why are there two tides a day? The gravitational pull of the Moon tugs at the Earth, causing the waters on the side facing it to pile up, accounting for one high tide. The high tide on the other side of the Earth arises because the gravitational pull of the Moon is such that the Earth itself is pulled a little toward the Moon. This movement results in the waters on the far side being "left behind" and piling up. In between these high tide regions are the regions where the water level is at its lowest —the low tides. (See illustration on p. 92)

FACT FILE

Distance from Earth: 239,000 miles (384,000 km)

Sidereal revolution period (about Earth): 27.3 days

Mass (Earth = 1): 0.012

Radius at equator (Earth = 1): 0.272

Apparent size: 31 arc minutes

Sidereal rotation period (at equator): 27.3 days

Everyone is a moon and has a dark side which he never shows to anybody.

Pudd'nhead Wilson's New Calendar, MARK TWAIN (1835–1910), American writer

अस्सल छायाचित्रांचे विभिन्नरूप

चंद्राचे हे छायाचित्र नासा NASA तर्फे प्रकाशित केले आहे

http://oposite.stsci.edu/pubinfo/pr/1999/14

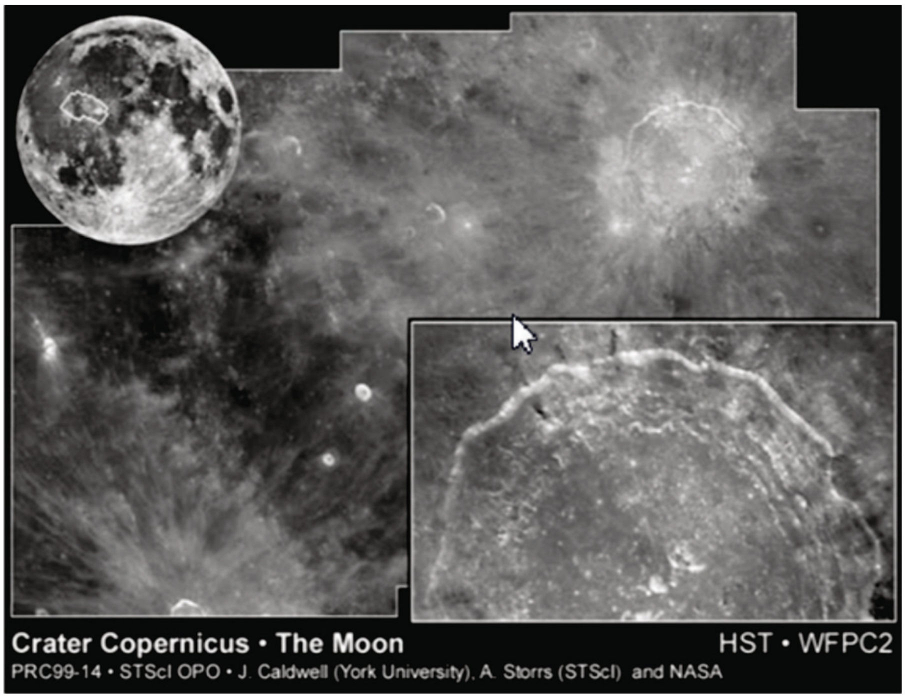

चंद्राच्या या छायाचित्राबाबत अधिक माहिती पुढील पृष्ठावर आहे

आम्ही तुम्हाला अतिनिकट दाखवु आमची चिन्हे (निशाणी) जगात आणि तुमच्या अस्तित्वात, इथपर्यंत की तुम्ही मान्य करत नाही की हे परमसत्य आहे

(कलाम ए इलाही)

लौलाक लमा देख, जमी देख, फिजा देख,
मशरिक से उभरते हुए सूरज को जरा देख

(इक्बाल)

परमपूज्य गोहर शाही

UP

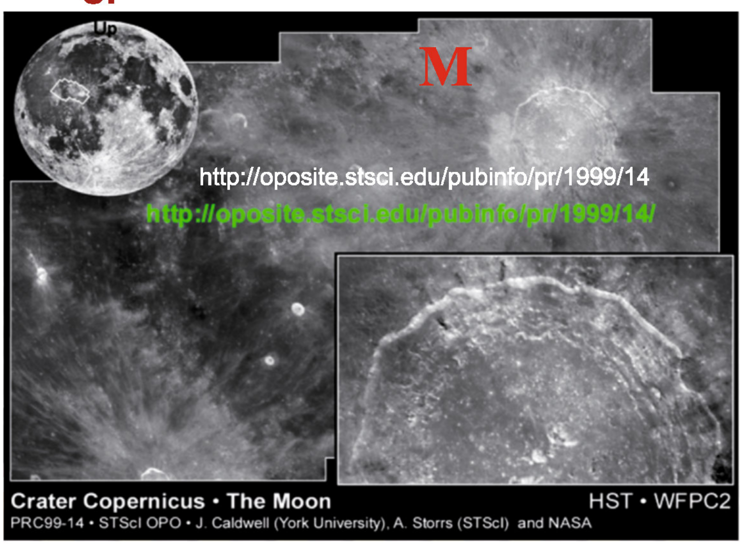

वर असलेल्या चंद्राच्या छायाचित्रास उजवीकडे up नुसार फिरवावे

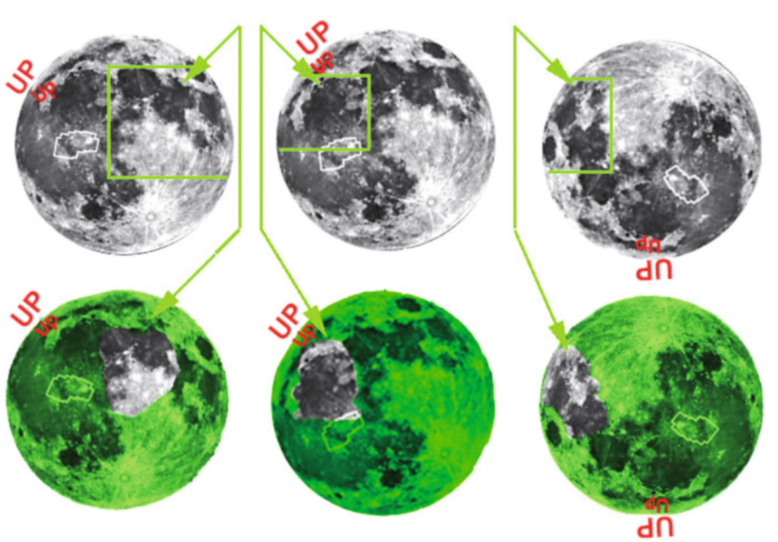

चंद्र

ही छायाचित्रे (PICTORIAL ASTRONOMY) या पुस्तकातून मिळवली आहेत

Plate 15-3, Phase of the Moon (page 60)

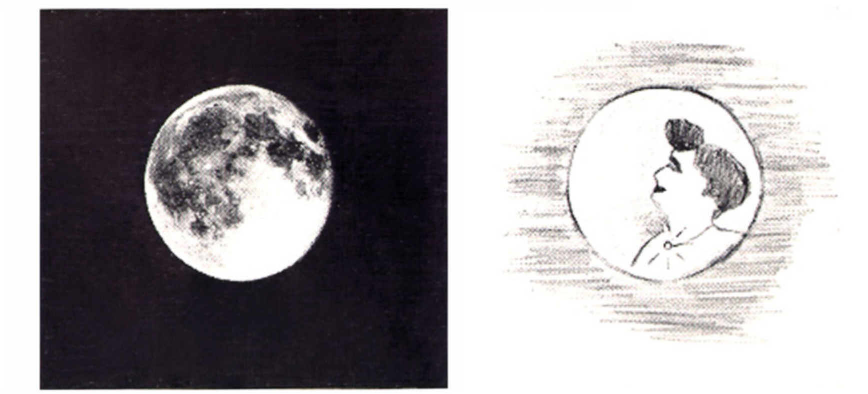

PLATE 15-4. The Lady in the Moon. If the page is held at arm's length, the drawing on the right will help you find the lady in the photograph of the moon on the left. To find her in the sky, look at the moon when it is full or during a few days before full moon. (Page 64)

PICTORIAL ASTRONOMY

by

DINSMORE ALTER, Ph.D., Sc.D.
Director

CLARENCE H. CLEMINSHAW, Ph.D.
Associate Director

GRIFFITH OBSERVATORY
CITY OF LOS ANGELES

by
DINSMORE ALTER and CLARENCE H. CLEMINSHAW

All rights reserved, No part of this book may be reproduced in any form, except by a reviewer, without the permission of the publisher

LIBRARY OF Congress Catalog Card Number 56-7639

Manufactured in the United States of America
678910

(1)

(2)

(3)

जेव्हा अमेरिकेत चंद्रावरील प्रतिमा असल्याचे उघड झाले आशियाई वंशाच्या व्यक्तीची आहे. ज्याची वैशिष्ट्ये सूचित करतात की तो मुस्लिम आहेत. त्यानंतर, प्रतिमा घड्याळाच्या दिशेने फिरवली गेली. वरील छायाचित्र (१) चंद्राचे मूळ छायाचित्र आहे. छायाचित्र (२) चंद्राशी संबंधित आहे. यात काही बदल करण्यात आला आहे, डोक्याच्या वर जो चेहरा आणि दाढी होती त्याला एकत्र केले गेले. कारण की, चेहऱ्याच्या ऐवजी केस निदर्शनास येतील, हा क्लीन शेव्ह मनुष्याचा देखावा आहे. वरील छायाचित्र (3) मध्ये Dinsmore ने स्त्री रूपात दर्शविण्याचा प्रयत्न केला. कारण लोकांचे लक्ष हजरत मरियम यांच्याकडे केले जावे.

विभिन्न मॅगझीन आणि कंपन्यांकडून प्रकाशित छायाचित्रे

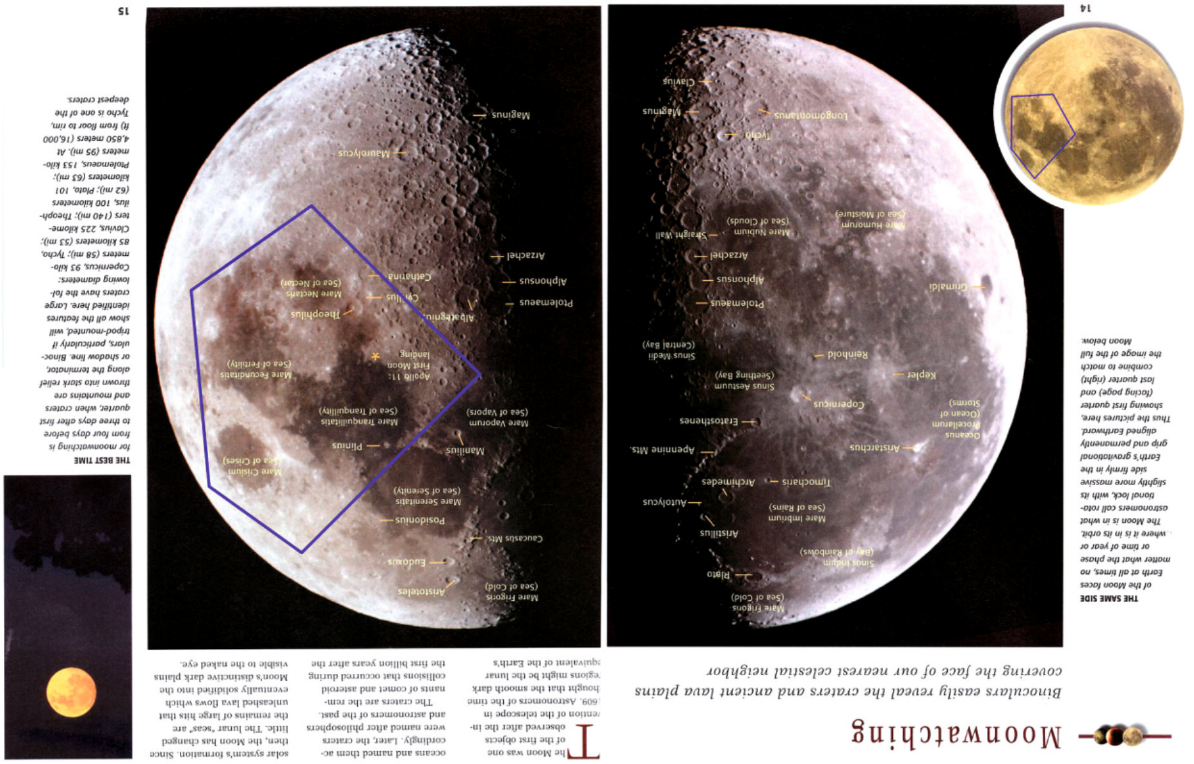
Moonwatching

Binoculars easily reveal the craters and ancient lava plains covering the face of our nearest celestial neighbor

The Moon was one of the first objects observed after the invention of the telescope in 1609. Astronomers of the time thought that the smooth dark regions might be the lunar equivalent of the Earth's oceans and named them accordingly. Later, the craters were named after philosophers and astronomers of the past.

The craters are the remnants of comet and asteroid collisions that occurred during the first billion years after the solar system's formation. Since then, the Moon has changed little. The lunar "seas" are the remains of large hits that unleashed lava flows which eventually solidified into the Moon's distinctive dark plains visible to the naked eye.

THE SAME SIDE *of the Moon faces Earth at all times, no matter what the phase or time of year or where it is in its orbit. The Moon is in what astronomers call rotational lock, with its slightly more massive side firmly in the Earth's gravitational grip and permanently aligned Earthward. Thus the pictures here, showing first quarter (facing page) and last quarter (right) combine to match the image of the full Moon below.*

THE BEST TIME *for moonwatching is from four days before to three days after first quarter, when craters and mountains are thrown into stark relief along the terminator, or shadow line. Binoculars, particularly if tripod-mounted, will show all the features identified here. Large craters have the following diameters: Copernicus, 93 kilometers (58 mi); Tycho, 85 kilometers (53 mi); Clavius, 225 kilometers (140 mi); Theophilus, 100 kilometers (62 mi); Plato, 101 kilometers (63 mi); Ptolemaeus, 153 kilometers (95 mi). At 4,850 meters (16,000 ft) from floor to rim, Tycho is one of the deepest craters.*

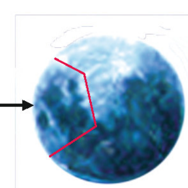

आपण कोठेही असा, पूर्व मध्ये किंवा पश्चिम मध्ये आपल्या स्वतःच्या वैयक्तिक कॅमेरयाने चंद्राची छायाचित्रे छायांकित करा, कोणत्याही अंशातून (कोनातून) अशीच छायाचित्रे दृष्टीस येतील, मग त्याप्रमाणे चंद्राला पहावे

चंद्राचे हे छायाचित्र लंडन येथून प्रकाशित पुस्तक (SKY WATCHING) कडून प्राप्त करण्यात आली आहे

THE FULL MOON seen from Earth is dominated by dark "oceans" and "seas" and the bright ray crater Tycho (near the bottom) in the Moon's highlands.

Marduk bade the moon come forth; entrusted night to her, made her creature of the dark, to measure time; and every month, unfailingly, adorned her with a crown.

Translated from *Enuma Elish*, seventh-century BC tablets upon which Assyro-Babylonian legends concerning the creation of the world are recorded

and melted as they coalesced, eventually cooling off to become the Moon. Over time, the Moon has steadily increased its distance from the Earth, as a result of the same forces that cause tides in the oceans on Earth.

For 500 million years after its formation, the Moon and the rest of the Solar System were bombarded by the pieces of debris that still remained. The final phase of heavy cratering resulted in the formation of large impact basins that subsequently became flooded with lava, forming areas of smooth, dark rock. These dark regions are known as maria (singular, mare) or "seas". Mare Imbrium ("Sea of Showers"), for example, is a basin 600 miles (1,000 km) wide, ringed by mountains, that was formed about 3.9 billion years ago and sometime later inundated with lava. The smooth lava surfaces of all the seas bear only light cratering—the result of more recent impacts.

The remainder of the Moon's surface, unaffected by lava flooding, forms the Moon's bright highlands. These areas are intensely cratered, with their pulverised surface considerably brighter than the maria. Craters range from tiny pits to large craters with central mountain peaks and walled plains, such as Clavius, which is more than 140 miles (225 km) across.

MOUNTAINS AND CRATERS The lunar highlands, as seen in imagination (left), and from orbit by Apollo spacecraft (center), and the lava plain of Mare Imbrium (below).

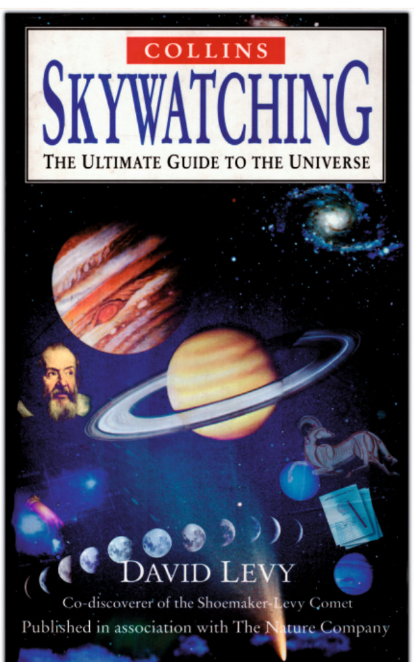

सूर्याचे हे छायाचित्र नासा NASA कडून प्रकाशित केले आहे

अधिक माहिती साठी खाली दिल्या गेलेल्या वेब साईट वर संपर्क साधा

http://thalia.gsfc.nasa.gov/~gibson/SPARTAN/sohof.html

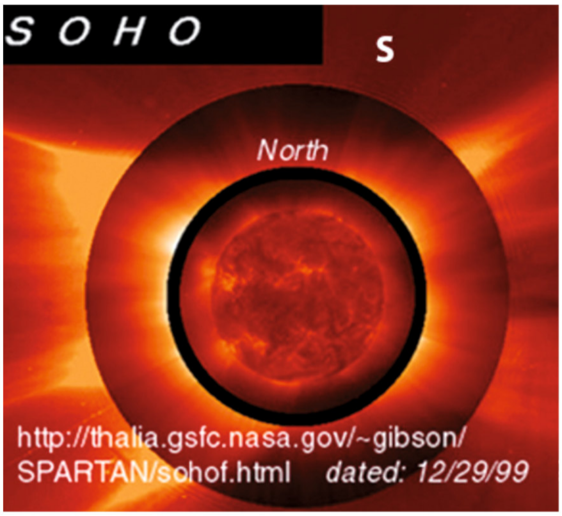

सूर्याचे छायाचित्र

सूर्याचे या छायाचित्रांना NORTH (उत्तर) दिशेकडे फिरवून पहावे

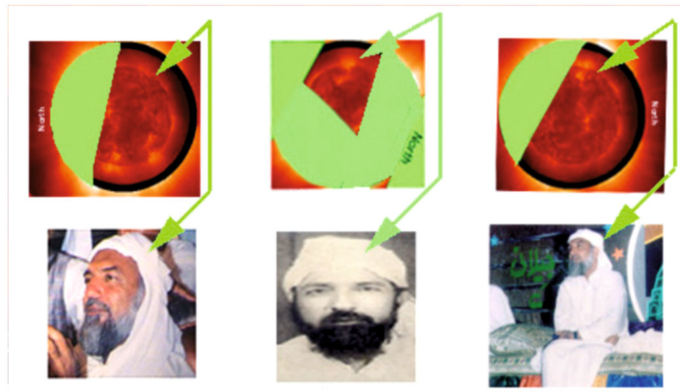

परमपूज्य गोहर शाही यांची वेगवेगळ्या वेळी काढलेले छायाचित्र

नासा कडून प्राप्त सूर्याच्या या छायाचित्रामध्ये परमपूज्य गोहर शाही
यांचा चेहरा सुद्धा सुस्पष्ट दृष्टीस येत आहे

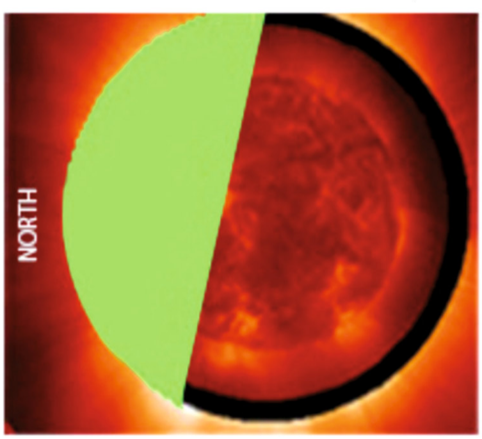

चांद, सुरज क्या गवाही देंगे तेरी ए गोहर
है सबुत-ए-हक तेरा इस दिल मे आ जाने का नाम
युनूस

NASA FINDS MASSIVE FACE IN SPACE!

NASA has released a shocking photograph that clearly shows a gigantic face floating in distant space!

The breathtaking photo was taken during the shuttle mission in late February — but experts admit they are baffled as to where the face originated.

"This is plainly the image of a man's face far, far off in the universe," said astronomer Isaac Hawkins of Atlanta, Ga.

"Whatever this is, it clearly is enormous. We estimate it is as large as 150 of our suns," Hawkins said. "For something this size to go undetected during our previous years of space exploration is virtually impossible.

"The only explanation is that it somehow has an ability to appear and disappear at will, which would make it unique."

The face was visible to shuttle astronauts during only a 12-minute period.

"When it came into view it startled astronauts," Hawkins said. "A couple of them at first thought they were hallucinating.

"But when they transmitted the photograph of the face, everyone at NASA realized this was a major space discovery."

By WHITNEY ASQUE
Weekly World News

Making the mystery even more mind-twisting is the way the face faded away into the darkness of deep...

'It's as large as 150 suns!'
— Astronomer Isaac Hawkins

ASTOUNDING NASA photo of shuttle mission in late February...

अटलांटा चे अंतरिक्ष यात्री आइजेक हाकिंग्स ने म्हंटले की, हे स्पष्ट रूपात कोणत्यातरी मनुष्याच्या चेहऱ्याचे प्रतिबिंब आहे. हे आपल्या इच्छेनुसार प्रकट आणि अदृश्य होण्याची निपुणता (सलाहीयत) ठेवते, नासा मध्ये उपस्थित प्रत्येकाने हे अनुभूत केले की, ही फार मोठी अंतरिक्ष प्राप्ती आहे. होऊ शकते की, हा चेहरा कित्येक वर्षांपासून आपल्याला पाहत असावा. हाकिंग्स ने पुढे सांगितले की, आमच्या बुद्धीत हा विचार सुद्धा आला की, संभवत: हा ईश्वराचा चेहरा असेल, आणि कोठेही याचे खंडन नाहीये

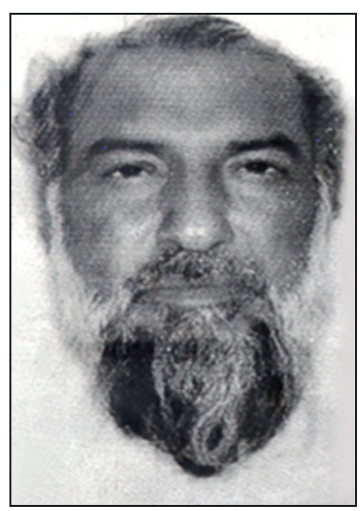

परमपूज्य गोहर शाही

परमपूज्य गोहर शाही यांचे हे भव्य प्रतिबिंब वास्तविकतामध्ये अंतरात्मिक प्राणिवर्ग (बातिनी मखलूक) "तिफले-नुरी" आहे, केवळ विशेष संतांसाठीच मर्यादित आहे आणि ज्याचे वर्णन ईश्वरीमित्र (अवलिया) यांच्या विभिन्न पुस्तकांमध्ये लिखित आहे

A HUMAN FACE IS DISCOVERED ON THE BLACK STONE (HIJR-E-ASWAD) IN MAKKAH, SAUDI ARABIA.

Sheikh Hamad bin Abdallah

Spiritualists in Makkah say that this is the face of Imam Mehdi (Al-Muntazar).

Daily Parcham
Karachi,
Pakistan
26th May 1998

حجر اسود پر انسانی شبیہ

COMPUTER REPORT FROM PAKISTAN

APTECH CENTRE
ASIAN ELECTRONIC BUSINESS
DEALS IN: ELECTROCOMMUNICATION MEDIA

Date: 31-5-98

THE EXPOSURE OF PICTURE ON HAJRA-E-AASWAD.

I have the read the news on Mohasib on 27-05-98 and Monthly "The Grate God" of May 1998 the Messages Imam-e-Kabba, About the inverted exposure of Picture on Hajra-e-Aaswad, So in order to Confirm this news, We Compare this picture on Computer it is fact the message of Imam-e-Kabba is true because Computer Show a Picture of Some Personality. So in order trace this personality we compare the many picture of Ulma-e-Deen on Computer, But Only one Psonality with Closed resembled with is respected **"Mr. Raiz Ahmed Gohar Shahi"**

Compared & Examined by

Mr.Rizwan Shaikh.
(Sales Executive)

It is said amongst spiritual circles around the world that in addition to his facial images appearing on the Sun and the Moon, the face on the Black Stone (Hijr-e-Aswad) in Makkah, Saudi Arabia, is that of Riaz Ahmed Gohar Shahi of Pakistan.

शिवलिंग (हज्र अस्वद) वर मानवी चेहरा उमटल्याने उलेमा (धर्मगुरू) मध्ये खळबळ

विश्वसनीय सूत्रानुसार कराची चे श्रेष्ठतम धर्म विद्वान (जैयद उलेमा) एका प्रसिद्ध विश्व विद्यालयामध्ये डोक्याला हाथ लावून बसले. प्रतिमा / प्रतिबिंब चे निदर्शनास येणे ही वास्तविकता आहे, परंतु शरीयतप्रमाणे कोणत्या प्रकारची पुष्टी केली जाऊ शकते? धर्म विद्वान (उलेमा) अंतिम निर्णयावर सहमत होऊ शकले नाही आणि दृष्टिकोनरूपी (नजरयाती) दोन गटात विभाजित झाले. सौदी विद्वानांचा फतवा किंवा परामर्श ची प्रतीक्षा. आणखी इतर देशाकडून धर्म विद्वान (जैयद उलेमा) कडून परामर्श करण्यावर सहमती.

حجر اسود پر انسانی شبیہ علماء میں کھلبلی

باوثوق ذرائع کے مطابق کراچی کے جید علماء ایک معروف دار العلوم میں سر جوڑ کر بیٹھے رہے

شبیہ کا نظر آنا ایک حقیقت ہے لیکن شریعت کی رو سے کس طرح تصدیق کی جاسکتی ہے

علماء حتمی فیصلے پر متفق نہ ہوسکے اور نظریاتی طور پر دو گروہوں میں تقسیم ہوگئے

سعودی علماء کا فتویٰ یا آراء کا انتظار دیگر ممالک کے جید علماء سے آراء حاصل کرنے پر اتفاق

کراچی (نمائندہ خصوصی) امام کعبہ کے حوالے سے حجر اسود پر انسانی شبیہ ظاہر ہورہی ہے نے ملک کے علماء میں کھلبلی مچادی باوثوق ذرائع کے مطابق کراچی کے جید علماء معروف دار العلوم میں سر جوڑ کر بیٹھے لیکن حتمی آراء پر متفق نہ ہوسکے اور نظریاتی طور پر دو گروہوں میں تقسیم ہوگئے علماء پریشان ہیں شبیہ کا نظر آنا تو ایک حقیقت ہے لیکن شریعت کی رو سے کس طرح تصدیق کی

بقیہ 7

جاسکتی ہے آخر میں چند اعتدال پسند علماء نے معاملے کی نزاکت کو سمجھتے ہوئے فیصلہ کیا کہ سعودی علماء کے فتویٰ یا آراء کا انتظار کیا جائے اور اس سلسلے میں دیگر ممالک کے جید علماء کی آراء بھی حاصل کی جائے تاکہ اس کی روشنی میں آئندہ کا لائحہ عمل متفقہ طور پر طے کیا جاسکے اس وقت اس بات کی تصدیق یا تردید نہ کی جائے یاد رہے کہ حجر اسود پر انسانی شبیہ کی خبر چند اخبارات نے شائع کی جبکہ ملک کے بڑے بڑے اخبارات نے علماء کی مخالفت کے ڈر سے یہ خبر اپنے اخبارات میں شائع نہیں کی لیکن یہ خبر تاحال عوام الناس میں توجہ کا مرکز ہے۔

الله کے نام سے شروع جو بڑا مہربان نہایت رحم والا ہے

Fortnightly SADA-E-SARFAROOSH Hyderabad

پندرہ روزہ صدائے سرفروش حیدرآباد

ایڈیٹر سید ظفر علی کاظمی

Tel: 783660-869990

جلد نمبر 7 | 16 تا 30 جون 98ء بمطابق 20 صفر تا 4 ربیع الاول 1419ھ | شمارہ نمبر 12

حجر اسود پر انسانی شبیہ نمودار عالم اسلام میں سنسنی

یہ شبیہ اتنی واضح ہے کہ اسے کوئی بھی نہیں جھٹلا سکتا، بعض لوگوں کا کہنا ہے کہ یہ امام مہدی علیہ السلام کا چہرہ اور حلیہ مبارک ہے

حجر اسود پر انسانی شبیہ کے نمایاں اثرات پائے گئے ہیں جو دیکھنے میں بالکل الٹی سمت پر ہیں، شیخ حماد بن عبداللہ

کراچی (محاسب نیوز) سعودی عرب سے موصولہ ایک فیکس کے مطابق شیخ حماد بن عبداللہ نے مکہ المکرمہ سے ایک اعلامیہ جاری کیا ہے کہ اس مرتبہ حج سے قبل حجرہ اسود پر انسانی شبیہہ کے نمایاں آثار موجود پائے گئے جو دیکھنے میں بالکل الٹی سمت پر ہے جس کی وجہ سے کسی کو محسوس نہیں ہوتی نشاندہی ہونے کے بعد دیکھی جاسکتی ہے شیخ حماد بن عبداللہ نے کہا کہ دو باتیں ہوسکتی ہیں یہ شبیہہ قدرتی طور پر نمودار ہوئی ہو یا کسی نے خود بنائی ہو مگر حرم کی حدود میں سخت نگرانی اور ہر وقت خادمین حرمین اور حکومت کے پہرہ کے سبب کوئی شخص اپنے ہاتھ سے تصویر بنانے کی ہمت نہیں کرسکتا اگر یہ شبیہہ شروع سے تھی تو لوگوں کو کیوں نظر نہیں آئی تصویر اتنی واضح ہے کہ اسے جھٹلایا بھی نہیں جاسکتا انہوں نے کہا کہ مکہ المکرمہ کے فقیروں میں چند نے کہا ہے کہ یہ امام مہدی علیہ السلام کا چہرہ اور حلیہ مبارک ہے جو دنیا میں کہیں موجود ہیں تاکہ لوگ انہیں پہچان سکیں انہوں نے کہا کہ حکومتی اہلکار پریشان ہیں کہ اسے کس طرح ختم کیا جائے کیونکہ تصویر شریعت میں حرام ہے حاجی اور عمرہ کرنے والے لازماً "اس پتھر کو جھک کر چومتے ہیں اگر یہ کسی کی شرارت ہے تو شرک کا خدشہ بھی بڑھ رہا ہے شیخ حماد بن عبداللہ نے بتایا کہ حج کا سیزن آگیا تھا اس لئے لوگوں کے رش کو ملحوظ خاطر رکھتے ہوئے فی الحال کوئی خاص پیش رفت اس سلسلے میں نہیں کی گئی تھی اب اس مسئلہ پر سنجیدگی سے غور و فکر کی جاری ہے یہ مسئلہ پورے عالم اسلام کے لئے اہم اور سنگین نوعیت کا ہے اس لئے تمام ممالک کے اخبارات کو فیکس اور حکومتوں کو مطلع کیا جارہا ہے۔

نئے دور کا نیا اخبار ☆ قیمت میں سب سے کم ☆ خبروں میں سب سے آگے

Daily MAHASIB Karachi

روزنامہ محاسب کراچی

جلد نمبر 1 | بدھ 27 مئی 1998ء 29 محرم الحرام 1419ھ | شمارہ نمبر 290

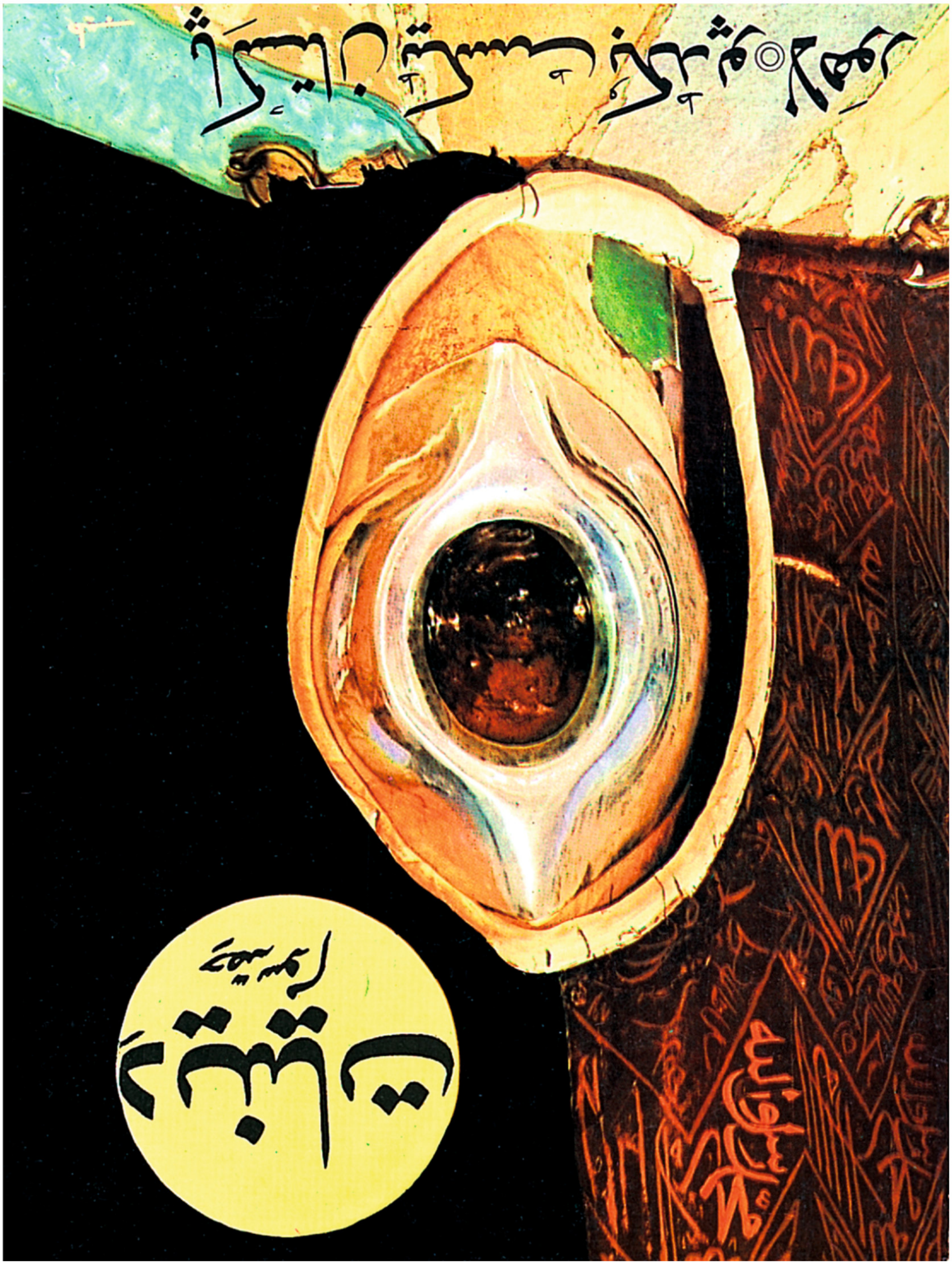

शिक्षण विभाग, पंजाब सरकार तर्फे प्रकाशित केले गेलेले
दिनियात पुस्तकात महाशिवलिंग (हज्र अस्वद) चे छायाचित्रामध्ये
परमपूज्य गोहर शाही यांची प्रतिमा स्पष्ट रूपात दृष्टीस येत आहे.

तीस वर्षांपूर्वी मिर्झा लायब्ररी अलहमरा गेट मक्का येथून प्रकाशित हज्र अस्वद (शिवलिंग) चे छायाचित्र ज्यामध्ये एक छत्रीधारी व्यक्ती दाखवली आहे. या छायाचित्राला जेव्हा उलट कराल तर प्रतिमा / प्रतिबिंब स्पष्ट दिसून येईल.

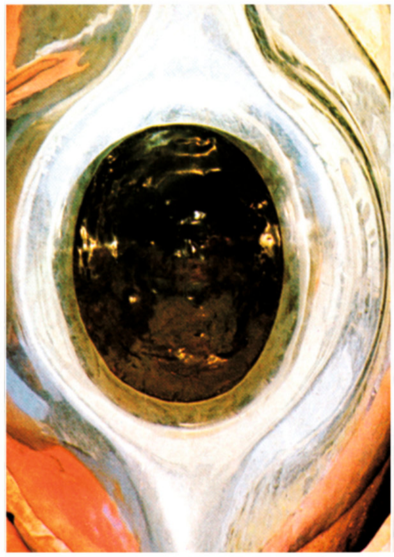

हज्र अस्वद (शिवलिंग) चे छायाचित्र उलटे करून पहाल तर प्रतिमा / प्रतिबिंब दिसून येईल.

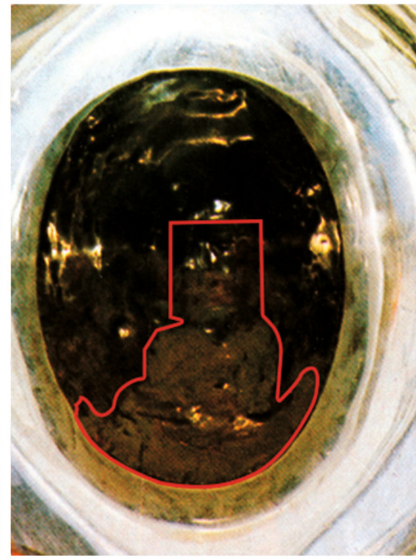

महाशिवलिंग (हज्र अस्वद) मध्ये नैसर्गिकरीत्या आलेली प्रतिमेची संगणकीकृत पडताडणीनंतरचे चित्र.

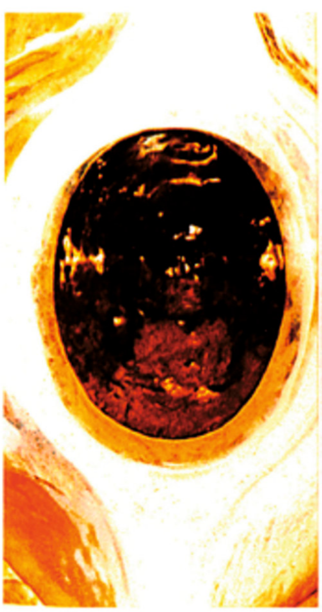

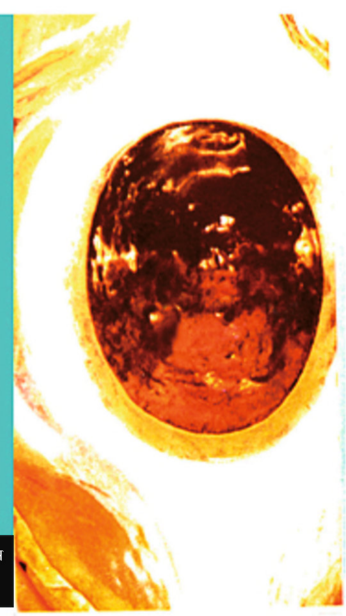

परमपूज्य श्री रियाज अहमद गोहर शाही मदजिल्लहुलअली यांचे ते छायाचित्र जे महाशिवलिंग (हज्र अस्वद) मध्ये प्रतिबिंबित प्रतिमेशी साधर्म्य ठेवते

मिर्झा लायब्ररी मक्का येथून प्रकाशित

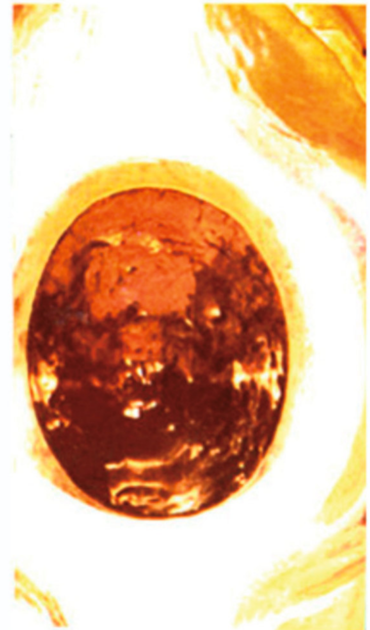

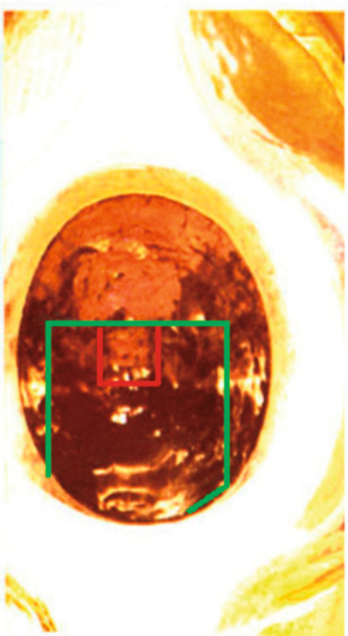

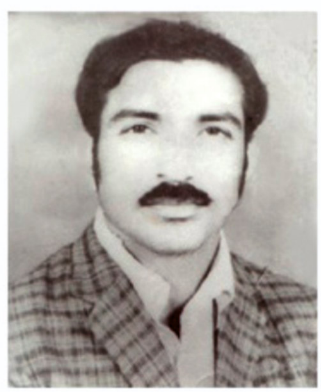

परमपूज्य गोहर शाही
(वयाच्या २५ व्या वर्षी)

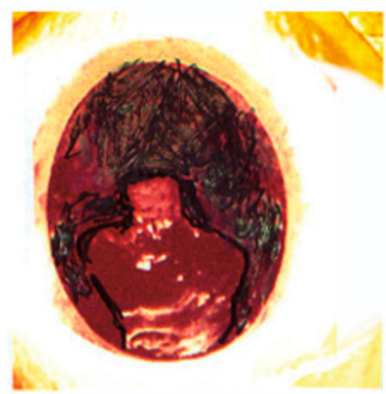

येथे सहज ओळखण्यासाठी प्रतिमा
चिन्हांकित आणि ठळक केली आहे

वयाच्या २५ व्या वर्षी "जुस्सा-ए-गोहर शाही" (गोहरशाहीचा उप-आत्मा) यांस अंतरात्मिक (बातिनी) सेनेच्या सेनापती पदाने सन्मानित करण्यात आले.

त्या वेळेचे वय आणि त्या काळाची प्रतिमा हज्र अस्वद (शिवलिंग) आणि सोबत दिलेल्या छायाचित्रांमध्ये पाहू शकता.

हे छायाचित्र वर्तमान काळातच नेबुला NEBULA नामक सूर्यासारख्या दिसणाऱ्या ताऱ्यावर प्रकट झाली, आणि नासा NASA नेच प्रकाशित केली, अधिक माहितीसाठी खाली दिल्या गेलेल्या वेब साईट वर जावे.

http://www.spacedaily.com/spacecast/news/hubble-00b1.html

SPACE SCOPES

Hubble Brings “Eskimo” Nebula Alive
<../news/hubble-00b2.html>

Greenbelt – January 11, 2000.
The Hubble Space Telescope has captured a majestic view of a planetary nebula, the glowing remains of a dying, Sun-like star. This stellar relic, first spied by William Herschel in 1787, is nicknamed the “Eskimo” Nebula (NGC 2392) because, when viewed through ground-based telescopes, it resembles a face surrounded by a fur parka.

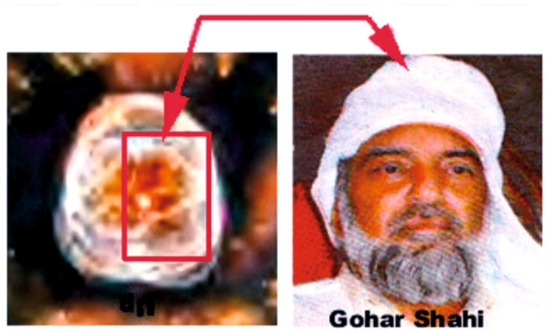

गोहर शाही

गोहर शाही

वरती असलेले छायाचित्राला up च्या बाजूला फिरवून पहावे, ज्यांच्या चेहऱ्यावर काही लिहलेले आहे.

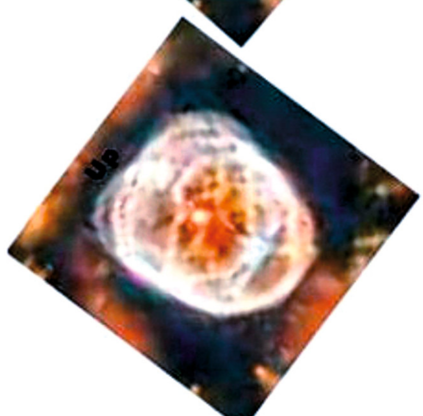

गोहर शाही

काही लोक म्हणतात की, **ही** कल्पना आहे. कल्पना, कल्पनाधारकापर्यंतच मर्यादित राहते. कॅमेरा मध्ये येत नाही. काही लोक म्हणतात, टेलीपैथी किंवा मिस्मेरिज्म आहे. प्रार्थनास्थळ (इबादतगाहे), धरती आणि आकाश टेलीपैथी किंवा जादूच्या चपेटमध्ये येऊ शकत नाही. जर हे असेच आहे तर मग सत्य कोठे आहे? काही लोकांचे म्हणणे आहे की, अमेरिकेने पैसे घेऊन कॉम्पुटर द्वारे हे छायाचित्र लावलेले आहे, काय गोहर शाही अमेरिकेहून अधिक धनवान आहेत? जर असे संभव असते तर त्यांनी आपल्या कोणत्याही पोप Pope चे छायाचित्र लावले असते कारण त्याचा धर्म आणि राष्ट्र ची प्रगती आणि लाभ व्हावा.

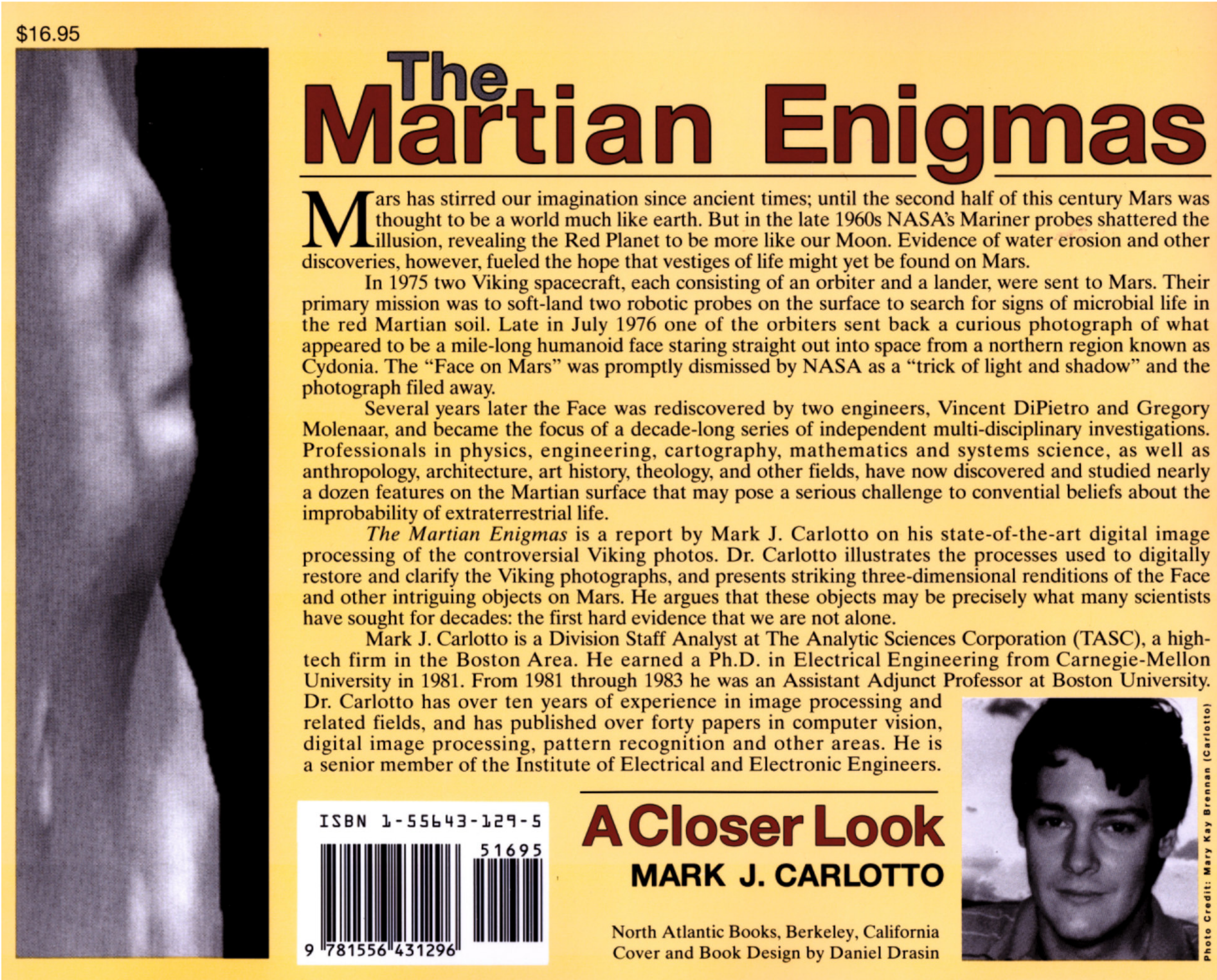

मंगळावरील रहस्य (द मार्शियन इनिग्मास)

प्राचीनकाळापासूनच मंगळग्रहाने आपल्या कल्पनांना झंझोडून ठेवले आहे. या शतकाच्या द्वितियथार्थ पर्यंत हेच समजले जात होते की, मंगलग्रह पृथ्वीसारखा आहे. पण १९६० च्या शेवटमध्ये NASA ने मेरिनर प्रोब्ज Mariner Probes ने या असत्य कल्पना ला छिन्न-विछिन्न करून ही कल्पना दर्शवली की, मंगल अर्थात लालग्रह, आमच्या पृथ्वीच्या चंद्रासारखा आहे. पाणी निघण्याचे प्रमाण आणि इतर प्राप्ती ने निसंकोच या आशेला शक्ती प्रदान केली की, मंगल ग्रहावर सुद्धा जीवनाचे लक्षण ची उपस्थितही संभव आहे. १९७५ ई. मध्ये २ वाई किंग अंतरिक्षयान मंगलग्रहाकडे पाठवले गेले, ज्यामधून एक ऑरबिटर (ग्रहांची परिक्रमा करणारे यंत्र) आणि एक लँडर (मंगळ ग्रहावर उतरणारे यंत्र) वर संयुक्त होते. यांचे सुरवातीला मिशन हे होते की, सॉफ्ट लँड द्वारे दोन शोध घेणारे रोबोट ला मंगल ग्रहावर उतरवण्यात यावे की, ते जीवन यांचे लक्षण / प्रमाण मंगळ ग्रहावर शोधू शकेल. जुलै १९७६ च्या शेवटी अंतरिक्षयान च्या एक ऑरबिटर ने एक मनोरंजक छायाचित्र पाठवले, जी एक मील लांब मानवी चेहऱ्याशी समाविष्ट होती आणि असे माहीत होत होते की, तो चेहरा उत्तरी खंड ज्याला सायडोनिया Cydonia म्हंटले जाते, उघडपणे टक लावून पाहत आहे. मंगल ग्रहावर आढळून येणाऱ्या मानवी चेहऱ्याला नासा ने हे म्हणून त्याचे खंडन केले की, हा प्रकाश आणि प्रतिबिंबाचा धोखा आहे आणि मंगल ग्रहावर आढळून येणाऱ्या मानवी चेहऱ्याची बाब नासा ने फाईल मध्ये टाकून विसरून गेले. बऱ्याच वर्षानंतर दोन इंजिनियर Gregory Molenaar आणि Vincent Di Pietro या दोघांनी त्याच चेहऱ्याला पुन्हा शोधले आणि या शोधास त्यांनी केंद्रबिंदू बनवले. ज्यामुळे पुढील १० वर्ष एक स्वतंत्र आणि आधुनिक व्यवस्था असलेला क्रम सुरु राहिला. वैद्यकीय शास्त्र, इंजिनीरिंग, मॅपिंग, गणित, मानव विज्ञान, निर्माण, कलाइतिहास, सिस्टिम सायन्स, ईश्वरज्ञान आणि दुसऱ्या विभागाच्या व्यवसायांनी जवळ-जवळ एक डझन मंगळ ची छायाचित्रे शोधली, आणि त्याचा शोध घेतला त्या कथित वर्णनाचा (जो मंगळ जीवनाचे अस्तित्व असल्याचे प्रमाण मिळण्याची शक्यता नाही) निरस्त आणि समाप्त करण्यासाठी एक मोठे चॅलेंज आणि प्रमाण सिद्ध झाले. मार्क जे. कार्लेटो यांचे पुस्तक मार्शियन इनिग्मास ज्यामध्ये वाई किंग अंतरिक्षयानाने मंगळग्रहांचे घेतलेल्या विवादित छायाचित्रांना स्टेट ऑफ आर्ट डिजिटल प्रोसेसींग वर आधारित रिपोर्ट आहे. डॉ. कार्लेटो यांनी या पुस्तकामध्ये त्या सर्व विधींचे विवरण सांगितले आहे ज्यामुळे त्यांनी वाई किंग च्या छायाचित्रांना अधिक स्पष्ट आणि स्वच्छ केले. त्यांनी मंगळग्रहावर उपस्थित अनेक आश्चर्यजनक वस्तूंकडे आणि चेहऱ्याच्या त्रिकोणीय छायाचित्र आणि कॉम्पुटर फिलम प्रस्तुत केली. ते या गोष्टीवर चर्चा करत की, संभवत: हे प्रथम आणि ठोस प्रमाण आहे ज्याचा शास्त्रज्ञ यांना दशकापासून प्रतीक्षा करत होते, पृथ्वी वर निवासात लोक एकटेच नाहीयेत.

मार्क जे. कार्लेटो बोस्टन (अमेरिका) च्या एक सायन्स फर्म (TASC) मध्ये डिव्हिजनल एनालिस्ट आहेत. त्यांनी १९८१ मध्ये Carneige-Mellon युनिव्हर्सिटी मधून Ph. D. केली. १९८१ ते १९८३ पर्यंत बोस्टन युनिव्हर्सिटी मध्ये असिस्टंट प्रोफेसर राहिले. डॉ. कार्लेटो यांना Image Processing चा आणि त्याच्याशी संलग्नित विभागांचा दहा वर्षाहून अधिक अनुभव होता. त्यांनी कॉम्पुटर विजन, डिजिटल इमेज प्रोसेसींग आणि पॅटर्न रेकग्निशन च्या विषयावर चाळीस पेक्षा अधिक मसुदे लिहिले आणि प्रकाशित केले. ते इन्स्टिटयूट ऑफ इलेक्ट्रिकल आणि इलेक्ट्रॉनिक इंजिनेरींग चे सिनियर मेंबर आहेत.

या छायाचित्रांमध्ये दोन चेहरे दिसून येत आहेत, जेव्हा या छायाचित्राला १८० अंशात मध्ये फिरवले गेले.

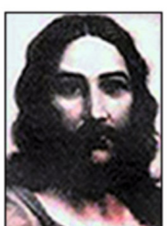

येशू मसिह (ईसा) आणि परमपूज्य गोहर शाही यांची भेट १९९७ मध्ये न्यू मेक्सिको मध्ये झाली.

१. साप्ताहिक वर्तमानपत्र पयाम मँचेस्टर मध्ये या वर्तमान पत्रासोबत छायाचित्रासहित १५ ऑगस्ट १९९७ई. मध्ये प्रकाशित झाली होती.

२. पंधरवडा मासिक सदा-ए-सरफरोश ने सुद्धा ही बातमी सप्टेंबर १९९७ मध्ये छापली.

३. २८ सप्टेंबर १९९७ ला BBC ने ही बातमी GMR रेडिओ (UK) मध्ये प्रसारित केली.

परमपूज्य गोहर शाही

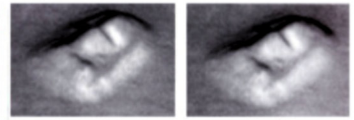

मंगळ ग्रहाचे हे छायाचित्रे नासा (NASA) ने वेगवेगळ्या स्थितीमध्ये आणि वेगवेगळ्या बाजुंनी काढलेली आहेत वेब साईट पहा:

NASA has taken these photographs from different angles and different views. Visit the following website;

http://www.psrw.com/~markc/marshome.html

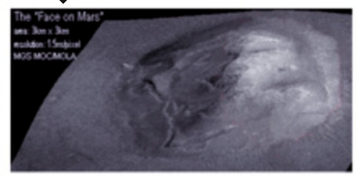

बोस्टन युनिव्हर्सिटी चे प्रोफेसर मार्क जे. या छायाचित्रांचा शोध घेतला आणि पुष्टी करून पुस्तकी स्वरूपात प्रकाशित केले.

Professor Mark J. of Boston University having researched and verified these photographs, published them in his book.

www.GoharShahi.com

गोहर शाही

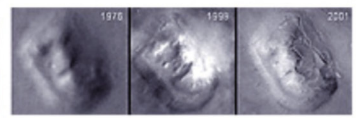

सरळ छायाचित्र पाहिल्यास येशू मसिह (ईसा अ. स.) आणि उलट दिशेने छायाचित्र पाहिल्यास परमपूज्य गोहर शाही

When picture is straight, the image of Jesus is visible and when turned upside down, the image of Gohar Shahi is visible

www.tlig.org/jesus.html

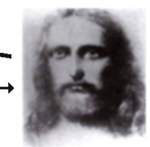

येशू मसिह (ईसा)

Jesus

www.jays-homepage.co.uk

Science and Technology

In 1998, the Mars Global Surveyor took pictures of Mars. On the surface of Mars there was a rock found which resembled the face of a human being. It was one mile long and 2,000 feet high. It was made by beings who were similar to us and had lived there in the past. An astrologist Dr. Frania says "This is the proof of the one we have been waiting for, for a long time."

Published in the Sunday Magazine, The Jang, Pakistan on 18-03-01

سائنس اور ٹیکنالوجی

جنگ سنڈے میگزین 18 مارچ 2001ء

خلائی سائنس کے ماہر ڈاکٹر بنجامن فرانیا کے مطابق امریکی خلائی تحقیق کے ادارہ ناسا نے 1976ء میں وائی کنگ آرٹر نامی جہاز اور 1998ء میں مارس گلوبل سرویئر نامی جہاز نے مریخ کی ایک تصویر حاصل کی ہے جس سے ثابت ہوتا ہے کہ وہاں دو لاکھ سال قبل انسان آباد تھے۔ اس تصویر میں مریخ کی کھردری سطح پر پتھر کا بنا ہوا ایک انسانی چہرہ ہے جو ماہرین کے مطابق کسی انسان ہی کی تخلیق ہو سکتا ہے۔ ناسا کی سرکاری رپورٹ میں بتایا گیا ہے کہ پتھر کا یہ انسانی چہرہ ہماری طرح کے انسانوں نے تراشا ہے جو کسی زمانے میں مریخ پر مقیم تھے مگر وہاں کے ماحول نے انہیں مجبور کر دیا کہ وہ زمین یا کسی اور طرف ہجرت کر جائیں۔ رپورٹ میں مزید کہا گیا ہے کہ اس انکشاف کو عام آدمی بہ مشکل ہی قبول کر سکے گا۔ ڈاکٹر فرانیا کے مطابق "یہی وہ ثبوت ہے جس کا ہمیں مدت سے انتظار تھا" ایک میل لمبے اور دو ہزار فٹ اونچے پتھر کے چہرے جسے تقریباً دو لاکھ سال قبل انسانی ہاتھوں نے مریخ کی سطح پر تراشا تھا' اس بات کی گواہی دے رہی ہے کہ زمین پر انسان کی موجودگی سے قبل مریخ پر انتہائی ترقی یافتہ تہذیب موجود تھی۔ مارچ

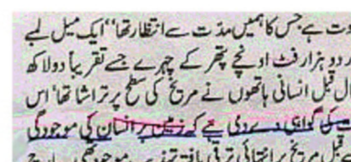
ثبوت ہے جس کا ہمیں مدت سے انتظار تھا" ایک میل لمبے اور دو ہزار فٹ اونچے پتھر کے چہرے جسے تقریباً دو لاکھ سال قبل انسانی ہاتھوں نے مریخ کی سطح پر تراشا تھا' اس بات کی گواہی دے رہی ہے کہ زمین پر انسان کی موجودگی سے قبل مریخ پر انتہائی ترقی یافتہ تہذیب موجود تھی۔ مارچ

लोकांना पाहिजे की, या घटनेचा शोध घ्यावा.

People should research into this matter.

चित्र 35A73 च्या डोंगराचे. एक अप्रतिम टेकडी सारखा "मेसा" जो 25-30 मीटर पर्यंत एक भाकरी सारखा (ज्याचे अस्तित्व पृष्ठभाग बर्फ वितळल्यानंतर आणि जमीन फाटल्यानंतर निघणाऱ्या निर्गमन (खुरुज) शी झाला) याने उच्च होते. होगलँड म्हणतात की, डोंगर आणि चेहरा फक्त उंची मध्ये बरोबर नाहीये तर बाजू आणि स्थान च्या दृष्टीने सुद्धा त्यामध्ये प्रमाण आढळून येते. या डोंगराची बनावट आणि आकृती मधून हे प्रमाण मिळते की, डोंगर आणि त्याचा पाया मध्ये असलेल्या खड्डा मध्ये बरेच अंतर आहे. आणि हे की, हे डोंगर "क्रॅटरिंग इम्पॅक्ट" च्या बऱ्याच काळानंतर बनली. या मनोरंजक कल्पनांचे पक्षधारी म्हणतात की, जर हे डोंगर अगोदर पासूनच बनले असते तर निघणारा निर्गमन (खुरुज) टेकडीच्या पूर्व दिशेला एकत्रित झाला असता आणि त्या निघणाऱ्या निर्गमन ने सीमेवर थेंबाचे चिन्ह बनले असते. आणि डोंगराच्या दुसरीकडे विस्फोटा सारखा प्रतिबिंब बनले असते. पण खड्ड्याशी सलंग्न जमीन एक मातीच्या ढिगाचा चेहरा होण्याऐवजी, हे माहित होते की खालून पोकळ आणि मोकळी आहे. जो नैसर्गिकरीत्या बनणाऱ्या टेकडी पेक्षा पूर्णपणे वेगळी आहे. या कारणाने आणि या गोष्टीने, डोंगर आणि खड्ड्याच्या मध्यस्थानी जमीन अशी दिसून येणे आणि त्यावर नांगर चालला आहे किंवा त्याला खोदण्यात आले आहे. या दृष्टीकोनाला हवा देण्यात आली की, डोंगराच्या निर्मितीसाठी माती एकत्र करण्यात आली होती.

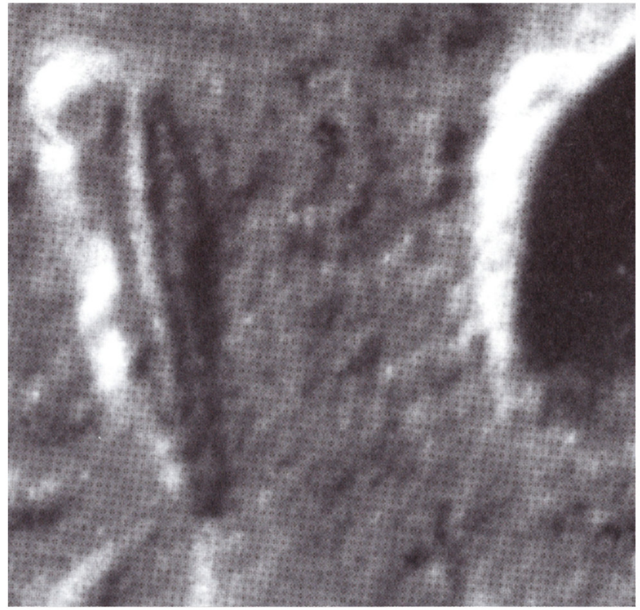

The "Cliff" from 35A73. A peculiar, cliff-like mesa that rises 25-30 meters above a pancake-like "crater pedestal" (the surrounding ejecta blanket formed when the Martian permafrost was melted and ejected by the original cratering impact). Hoagland has demonstrated that the Cliff participates with the Face in solstice alignments and in several other angular and positional relationships.

The Cliff's overall shape, surface texture and internal structure appear to differ markedly from that of the surrounding crater ejecta, which suggests that its formation post-dates the intense cratering impact. Supporters of the intelligence hypothesis theorize that if the object had pre-dated the impact, ejecta material would have piled up on the east side of the Cliff, displayed peripheral splash patterns and formed a "blast shadow" on the opposite side. However, the adjacent terrain on the crater side, rather than being piled-up, appears instead to have been hollowed-out – the opposite result to that expected from natural forces. This, and the striated or "plowed-field" effect between the Cliff and the crater, have fueled speculations about the quarrying of material for the Cliff's construction.

There appears to be a continuous groove or path originating in the hollowed-out area that rises ramp-like to the northeast end of the Cliff, turns and proceeds southward, then makes a final hairpin turn and terminates at the northwest end. This groove defines the elongated "nose" of what appears to be another set of facial characteristics. These are made more obvious here by artificial foreshortening that simulates a view from the south at an angle of about 70° from nadir.

Page-27

परमपूज्य ह. गोहर शाही आणि ईसा, दिल्या गेलेल्या छायाचित्रांमध्ये समोरासमोर

दिला गेलेला मॅटर वर्तमानपत्र पाकिस्तान पोस्ट न्यूयॉर्क दिनांक १४/०६/२००१ मधून घेतलेला खंड आहे.

हा मॅटर २९/०६/२००१ ला नवा-ए-वक्त इंग्लंड मध्ये सुद्धा छापला गेला होता.

The Moon

Nebula Star

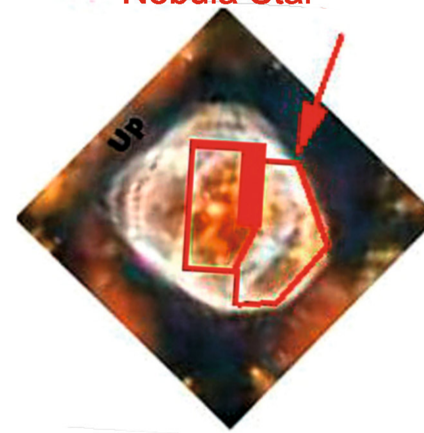

मंगळ ग्रह च्या व्यतिरिक्त नेबुला स्टार आणि चंद्रावर आणि इतर स्थानावर सतपुरुष गोहर शाही यांचे छायाचित्रे आलेली आहेत. वेब साईट वर पहा:

www.GoharShahi.com

सुरवातीला लोक विचारत की, काय हे सत्य (हकीकत) आहे? जर सत्य नाही तर आम्ही फार मोठे खोटारडे आहोत.

(खोट्यावर शाप (लानत)

मंगळ ग्रह आणि इतर ग्रहावरील प्रतिमा / प्रतिबिंबाचे रहस्य

येशू मसिह (ईसा अ.स.) यांच्या अस्तित्वास कोणत्याही ओळखीची गरज नाही ये कारण ते ईश्वराच्या अत्यंत जवळ आहेत. त्यांची प्रतिमा अनेक ग्रहावर आणि अनेक स्थानावर प्रकट होत आहेत. वर्तमान काळामध्ये बऱ्याच लोकांनी त्यांच्याशी भेटीचे श्रेय प्राप्त केले आहे. जेव्हाकी दुसरीकडे गोहर शाही जे ह्या धर्तीवर उपस्थित आहेत, त्यांचे कोणतेही एक ठिकाण नाही, ते संपूर्ण जगामध्ये फिरत असतात. मंगळ ग्रहाच्या व्यतिरिक्त इतर ग्रहावर सुद्धा यांची प्रतिमा पाहिली जाऊ शकते. आणि इंटरनेट (www.GoharShahi.com) वर त्यांची पुस्तके वाचली जाऊ शकतात. यांचा संबंध पाकिस्तानशी आहे. त्यांचा संबंध आध्यात्मिकतेशी (सुफीजम) आहे. परमपूज्य हजरत गोहर शाही सांगतात की, मी अवतार (नबी) नाही, पण मला मुहम्मद स. अ. आणि ईसा आणि दुसऱ्या नबींची (अवतारांची) मदत प्राप्त आहे. ते म्हणतात की, "जर कोणाचा धर्म आहे पण त्याच्या हृदयात ईश्वरीप्रेम नाही, तर याच्यापेक्षा श्रेष्ठ तो आहे जो कोणत्याही धर्मात नाही पण ईश्वरीप्रेम आहे."

मुस्लिम उलेमा (धर्मगुरू) यांना म्हणतात की, तुम्ही सांगत जा की मुसलमान सर्वात चांगले आहेत. परंतु सत्पुरुष गोहर शाही म्हणतात की, "सर्वात चांगला तो आहे ज्याच्या हृदयात ईश्वरीप्रेम आहे, मग तो कोणत्याही धर्मातून का असेना". मुस्लिम उलेमा (धर्मगुरू) म्हणतात की, कलिमा-ए-मुहम्मदी (मुहम्मद स.अ. यांचा धर्ममंत्र) चे पठण केल्याशिवाय कोणीही स्वर्गामध्ये जाऊ शकत नाही. सत्पुरुष गोहर शाही म्हणतात की, शरीर इथेच राहणार आहे, आत्म्यांना स्वर्गात जायचे आहे. चमकणारे आत्मे स्वर्गामध्ये जाऊनच धर्ममंत्राचे (कलिमा) पठण करतील. प्रत्येक आत्म्याला आवश्यक असेल, त्याच्या संबंधित पैगंबर आणि धर्माच्या विश्वासाची पुष्टी करण्यासाठी. मुसलमानांचा एक फिरका (वर्ग) म्हणतो की, हे आध्यात्मवाद आणि हृदयाला पवित्र करणारी शिकवण सर्व दिशाभूल (बातील) आहे. परंतु, सत्पुरुष गोहर शाही म्हणतात की, हृदयाच्या पवित्रतेशिवाय सर्वकाही दिशाभूल करणारे (बातील), व्यर्थ आणि सालीसारखा (टरफल) आहे. मुस्लिम धर्मानुसार जन्म एकदाच होतो. पण सत्पुरुष गोहर शाही यांनी पवित्र ग्रंथ दीन-ए-इलाही मध्ये लिहिले आहे, जीवात्मा (अरजी अरवाह) चा जन्म अनेक वेळा होतो, जेव्हाकी आकाशीय आत्मा (असमानी रूह) याचा जन्म केवळ एकदाच होतो. त्यांच्या या शिकवण / ज्ञानामुळे बरेच मुस्लिम यांचे शत्रू बनले, याच आधारावर पाकिस्तान शासनाने पवित्र ग्रंथ दीन-ए-इलाही वर बंदी घालण्यात आली. त्यांच्यावर अनेक वेळा बॉम्बने हल्ला केला गेला. अनेक मुस्लिम संस्थांनी त्यांच्या शीराची रक्कम ठेवली, जेव्हाकी पाकिस्तान शासनाने यांना धर्माच्या अपमानाबद्दलच्या खोट्या खटल्यामध्ये अडकवण्यात आले. सत्पुरुष गोहर शाही कोणत्याही धर्माचा प्रसार करत नाही, तर ईश्वरीप्रेम आणि इश्क याला हृदयामध्ये उतरवण्याची पद्धत शिकवतात. सत्पुरुष गोहर शाही म्हणतात की, जेव्हा तुमचा संबंध ईश्वराशी जोडला जाईल, तर तो स्वतःच तुम्हाला सत्यमार्ग (हिदायत) दाखवेल. अनेक लोक ध्यान करताना हृदयावर अल्लाह लिहलेले दिसून येते. सत्पुरुष गोहर शाही म्हणतात की, ज्या भाषेचा शब्द ईश्वराकडे (अल्लाह) इशारा करतो ते आदरणीय आणि लाभदायक आहे. प्रत्येक धर्माचे लोक सत्पुरुष गोहर शाही यांच्यावर प्रेम करतात, तर अमेरिका, इंग्लंड, आफ्रिका, युरोप, मध्यपूर्व आणि आशिया मध्ये अनेक चर्चमध्ये, गुरुद्वारामध्ये, मंदिरे आणि मशिदीमध्ये आध्यात्मिकतेवर व्याख्याने केलेली आहेत. बरेचशे आजारी लोक ज्यांना डॉक्टरांनी असाध्य घोषित केले होते, ते सुद्धा त्यांच्या प्रार्थना केलेल्या पाण्याने स्वस्थ / बरे झालेले आहेत. आणि त्यांनी या ईश्वरीप्रेमाची शिकवण / ज्ञान याला सर्वसाधारण करण्यासाठी आणि आजारी लोकांना आध्यात्मिक उपचार करण्यासाठी लंडन मध्ये ऑलफेथ स्प्रिचुअल ऑर्गनिझशन च्या नावाने एक मोठी संस्था मोफत उघडण्याचा प्लॅन केलेला आहे, जो याच वर्षी विश्व व्यापी कार्य करणे प्रारंभ करेल.

आपल्याशी निवेदन आहे की, कोणत्याही धार्मिक, राष्ट्रीय आणि वांशिक कारणामुळे ईश्वराची चिन्हे (निशाणी) नाकारण्याचे धाडस करू नका.

संभवतः यांना (परमपूज्य गोहर शाही) तुमच्या शुद्धीसाठी आणि मदत करण्यासाठी पाठवले असेल. त्यांना शोधा आणि व्यक्तिगत रूपाने याचा रिसर्च करा. जर कोणताही गटास किंवा संस्थेस यांच्यासंबंधी माहिती पाहिजे असेल तर आमच्याशी संबंध साधा, आम्ही न्यायपूर्वक संपूर्ण माहिती मोफत तुम्हाला उपलब्ध करून देऊ. जर संभव झाले तर तुमची त्यांच्याशी भेटीची व्यवस्था सुद्धा करू. आमची संस्था ७ वर्षांपासून इंग्लंड मध्ये त्या शिकवणीचा / ज्ञानाचा प्रसार जगाच्या कानाकोपऱ्यात करण्याचा प्रयत्न करत आहे. जेव्हाकी, संस्था ऑलफेथ स्प्रिचुअल ऑर्गनिझशन, सुफी मोमेन्ट अमेरिका आणि अंजुमन सरफरोशान-ए-इस्लाम पाकिस्तान (रजि.) सुद्धा आमच्याशी संबंधित झालेले आहेत.

रैग्ज इंटरनॅशनल

नासा ने मोठ्या प्रयत्नानंतर आणि बऱ्याच राजनैतिक दबावावर आणि काळानंतर मंगळ ग्रहावर प्रतिमेस स्वीकारले आहे.
जेव्हाकी दुसऱ्या ग्रहावरील प्रतिमांना / प्रतिबिंबांना लपवण्यात आलेले आहे. आता अशाच प्रकारे साम्य ठेवत असलेल्या प्रतिमांची पडताळणी करण्यास नासा अद्याप तयार नाही.

Visit: Disturbing Controversies like Cydonia region of Mars | www.creation-science-prophecy.com/links.html

E - mails :
younus380@yahoo.co.uk
amjadgohar75@yahoo.com

Contacts :
+44 (0) 7900 002676 (UK)
+44 (0) 7401 855568 (UK)

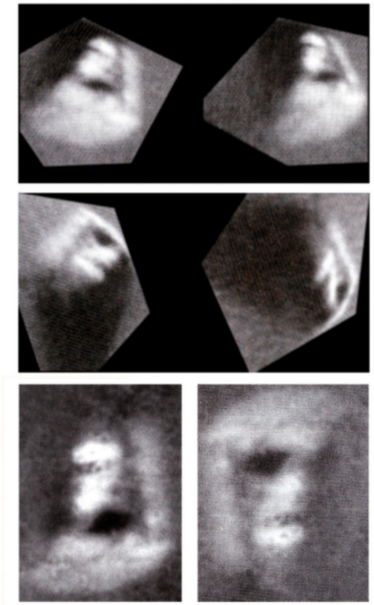

ही छायाचित्रे मार्क जे. कार्लोटो चे पुस्तक मार्शियन इग्निमाज मधून घेतलेले आहेत

ही छायाचित्रे प्रकाश आणि अंधकार मधील अनुपात (प्रमाण) चे पाच वेगवेगळे विभाग दर्शवित आहे. येथे उपस्थित सर्वात अधिक प्रमाण (अनुपात) दाखवणारे छायाचित्र चे साम्य नासाचे छायाचित्र 35A72 मधून आहे, जी वाई किंग ने पाठवली होती.

These pictures were taken from the book "The Martian Enigmas" by Mark J. Carlotto

These prints illustrate five grades of contrast. The highest contrast represented here approximates that of NASA's print of Viking frame 35A72 in which the Face originally appeared.

आणि हज्र अस्वद (शिवलिंग) मध्ये परमपूज्य सय्यदना रियाज अहमद गोहर शाही मद० यांच्या प्रतिमेबाबत खुलासा

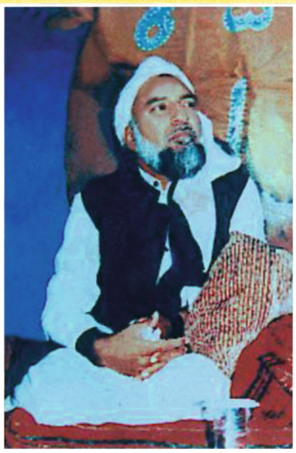

पाकिस्तान शासनाकडून

महान आध्यात्मिक व्यक्तित्व सत्पुरुष सय्यदना रियाज अहमद गोहर शाही मदजिल्लहुलअली बानी संस्थापक आणि निरीक्षक विश्व् व्यापी **आध्यात्मिक** आंदोलन अंजुमन सरफरोशन-ए-इस्लाम रजि० यांची

अपील

मी पाकिस्तान शासन आणि त्यांच्या कार्यकर्त्यांना अपील करतो की, चंद्र आणि हज्र अस्वद (शिवलिंग) वरील प्रतिमा आणि प्रतिबिंब यांच्याशी संबंधित पूर्णपणे शोध करावा जर हे सत्य सिद्ध झाले तर माझा पक्ष घेऊन साथ द्या, कारण संपूर्ण जगामध्ये ईश्वरप्रेम (अल्लाह की मोहब्बत) चा प्रसार आणि समस्त धर्मांच्या हृदयांना एक करणे सोपे जाईल आणि लोक सुद्धा एक दिशा निवडू शकतात.

जर वर वर्णन केलेल्या घटना असत्य सिद्ध झाल्या तर शासन कोणताही दंड किंवा प्रतिबंधास अधिकृत आहे.

स्वलेखन स्वयं

रियाज अहमद गोहर शाही

उमरकोट च्या शिवमंदिराच्या पवित्र दगडावर गोहर शाही यांची प्रतिमा

असंख्य लोक श्रद्धेमुळे ही प्रतिमा / प्रतिबिंब पाहण्यासाठी येत आहेत.
दैनिक "महरान" हैद्राबाद

عمرکوٹ کے شو مندر کے مقدس پتھر پر گوہر شاہی کی تصویر

لاتعداد لوگ عقیدت سے اس تصویر کو دیکھنے آرہے ہیں روزنامہ مہران حیدر آباد

हैद्राबाद (प्रमुख पत्रकार), हैद्राबाद चे प्रसिद्ध सिंधी दैनिक महरान ने आपल्या ६ जून १९९८ च्या प्रकाशनामध्ये एक बातमी प्रकाशित केली, ज्याने याचा खुलासा केला की, उमरकोट च्या जवळ "शिव मंदिर" च्या दगडावर परमपूज्य ह. गोहर शाही यांची प्रतिमा दिसून येत आहे. प्रतिमा पाहण्यासाठी येणाऱ्या लोकांची तुंबळ गर्दी होत आहे. हिंदू श्रद्धेचे लोक मोठ्या श्रद्धा आणि प्रेमाने या प्रतिमेचे दर्शन घेण्यासाठी जात आहेत. या संदर्भात एक पत्रक वाटण्यात आले आणि ज्यानंतर "शिव मंदिर" लोकांच्या आकर्षणाचे केंद्र बनले. विशेषतः हिंदू समुदायामध्ये परमपूज्य रियाज अहमद गोहर शाही यांची प्रतिमा निदर्शनास आल्याने प्रसन्नता प्रकट केली जात आहे.

लंडन वरून प्रकाशित होणाऱ्या साप्ताहिक "देश प्रदेश" मध्ये

हिंदू समुदायाकडून सत्पुरुष गोहर शाही यांचा परिचय

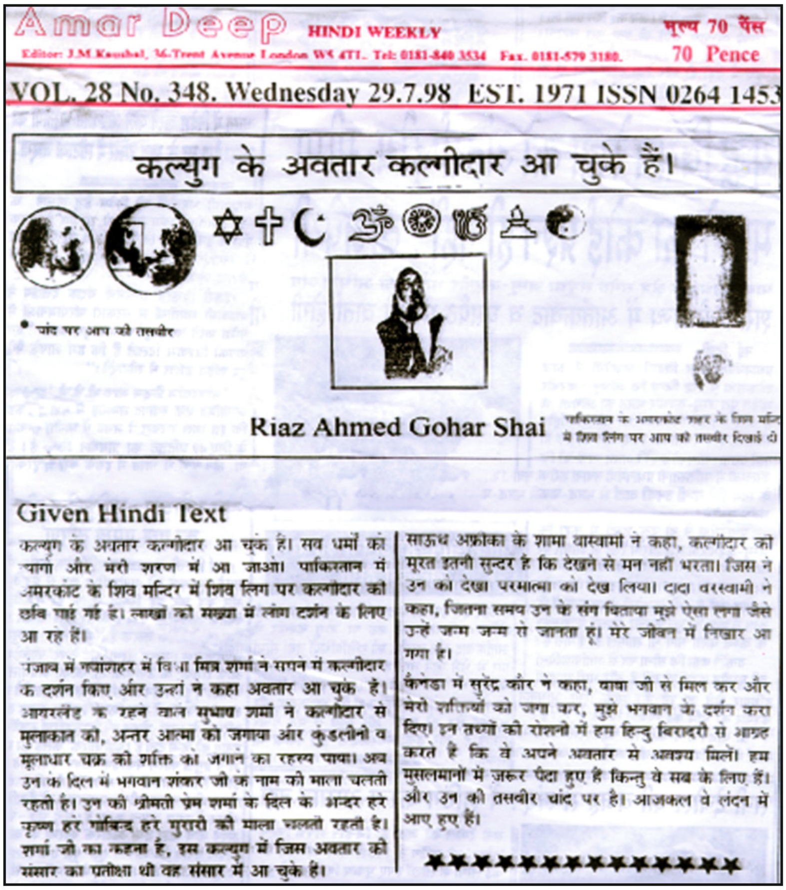

Amar Deep HINDI WEEKLY मूल्य 70 पैंस 70 Pence

Editor: J.M.Kaushal, 36 Trent Avenue London W5 4TL. Tel: 0181-840 3534 Fax. 0181-579 3180.

VOL. 28 No. 348. Wednesday 29.7.98 EST. 1971 ISSN 0264 1453

कल्युग के अवतार कल्गीदार आ चुके हैं।

Riaz Ahmed Gohar Shai

पाकिस्तान के अमरकोट शहर के शिव मन्दिर में शिव लिंग पर आप की तस्वीर दिखाई दी

Given Hindi Text

कल्युग के अवतार कल्गीदार आ चुके है। सब धर्मों को त्यागो और मेरी शरण में आ जाओ। पाकिस्तान में अमरकोट के शिव मन्दिर में शिव लिंग पर कल्गीदार की छवि पाई गई है। लाखों की संख्या में लोग दर्शन के लिए आ रहे हैं।

पंजाब में नवांशहर में विभा मित्र शर्मा ने सपने में कल्गीदार के दर्शन किए और उन्हों ने कहा अवतार आ चुके है। आयरलैंड के रहने वाले सुभाष शर्मा ने कल्गीदार से मुलाकात की, अन्तर आत्मा को जगाया और कुंडलीनी व मूलाधार चक्र की शक्ति को जगाने का रहस्य पाया। अब उन के दिल में भगवान शंकर जी के नाम की माला चलती रहती है। उन की श्रीमती प्रेम शर्मा के दिल के अन्दर हरे कृष्ण हरे गोबिन्द हरे मुरारी की माला चलती रहती है। शर्मा जी का कहना है, इस कल्युग में जिस अवतार की संसार को प्रतीक्षा थी वह संसार में आ चुके हैं।

साऊथ अफ्रीका के शामा वास्वामी ने कहा, कल्गीदार की मूरत इतनी सुन्दर है कि देखने से मन नहीं भरता। जिस ने उन को देखा परमात्मा को देख लिया। दादा वरस्वामी ने कहा, जितना समय उन के संग बिताया मुझे ऐसा लगा जैसे उन्हें जन्म जन्म से जानता हूं। मेरे जीवन में निखार आ गया है।

कैनेडा में सुरेंद्र कौर ने कहा, बाबा जी से मिल कर और मेरी शक्तियों को जगा कर, मुझे भगवान के दर्शन करा दिए। इन तथ्यों की रोशनी में हम हिन्दु बिरादरी से आग्रह करते है कि वे अपने अवतार से अवश्य मिलें। हम मुसलमानों में जरूर पैदा हुए है किन्तु वे सब के लिए हैं। और उन की तसवीर चांद पर है। आजकल वे लंदन में आए हुए हैं।

****

کئی ہندوؤں کو خواب میں دم کرنے آنکھوں کی بینائی گونگوں کو گویائی حاصل ہوگئی

بھارت میں ہزاروں افراد گوہر شاہی کے روحانی فیض سے صحتیاب ہوگئے

گلزار قادری انگلینڈ سے ZEE T.V اور جالندھر T.V جلد گوہر شاہی کا انٹرویو نشر کریں گے

अनेक हिंदूंना स्वप्नामध्ये दम (दैवी उपचार) करून अंधांची दृष्टी पूर्ववत केली आणि जे मूक होते ते पुन्हा बोलू लागले. भारतामध्ये हजारो लोक परमपूज्य गोहर शाही यांच्या आध्यात्मिक लाभ (फैज) ने स्वस्थ / बरे झाले. ZEE TV आणि जालंधर TV, लवकरच गोहर शाही यांचा इंटरव्यूह प्रसारित करतील. इंग्लंड हुन गुलजार कादरी

ईश्वराचा चमत्कार

(करिष्मा-ए-कुदरत)

परमपूज्य सय्यदना हजरत रियाज अहमद गोहर शाही

यांच्या उजव्या हातावर नाव "मुहम्मद" आणि डाव्या हाताच्या बोटावर नाव "अल्लाह" प्रकट आहे.

.........टीप........

काही लोकांना यावर आप्पती आहे की डाव्या हाताच्या बोटावर नाव अल्लाह का आहे? जर ही बोटे आम्ही बनवली असती किंवा कोणत्याही प्रकारे आम्ही लिहिले असते तर आम्ही गुन्हेगार आहोत, हे तर ईश्वराला चांगले माहीत की हा संयोग (इत्तेफाक) आहे अथवा ईश्वराचा काही चमत्कार.

येशू मसिह (ह. ईसा) यांचे या जगामध्ये पुनरागमन

येशू मसिह यांची परमपूज्य रियाज अहमद गोहर शाही यांच्याशी अमेरिकेत भेट

२८ जुलै १९९७ लंडन मध्ये दिलेल्या एका इंटरव्यूह मध्ये परमपूज्य गोहर शाही यांनी भेटीच्या भावनांचे प्रकटीकरण केले.

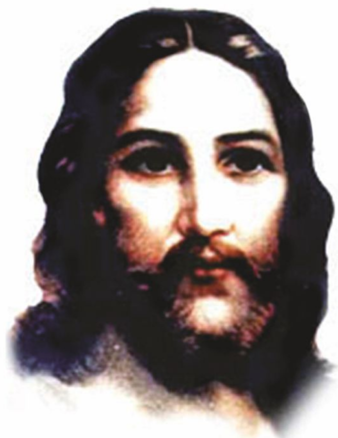

२९ मे १९९७ मध्ये एल माऊंटे लॉज ताऊस न्यू मेक्सिको अमेरिका मध्ये थांबलो होतो. रात्रीच्या दुसऱ्या प्रहरमध्ये (मध्यरात्रीनंतर) मला माझ्या रूममध्ये कोणीतरी उपस्थित असल्याची जाणीव झाली. रूममध्ये अपुरा प्रकाश होता. मला वाटले की, माझा कोणी श्रद्धाळू (अनुयायी) जो विनाअनुमती रूममध्ये आलेला आहे. मी त्या व्यक्तीला विचारले, का आला आहात? त्या व्यक्तीने उत्तर दिले, मी आपल्याला भेटण्यासाठी आलेलो आहे. त्याचवेळी मी रूमची लाईट लावली. मी पाहिले की, एक अति सुंदर नवयुवक माझ्यासमोर उभा आहे, ज्याला मी ओळखत नव्हतो. त्या व्यक्तीला पाहून माझ्या आतमध्ये शक्ती / इंद्रिय (लताईफ) आध्यात्मिक आनंदाने झुमू लागले आणि असा एक समान आध्यात्मिक आनंद अनुभूत (कैफियत) झाला जसा दिव्यलोकांची सभा (आलम ए बाला) आणि अवतार (नबीची) सभा / मेळावा यांच्यामध्ये जाणवतो. मला जाणवले की, त्या व्यक्तीला अनेक भाषांवरती प्रभुत्व / वर्चस्व आहे. त्या नवयुवकाने मला सांगितले की, तो ईसा ह. मरियम यांचा सुपुत्र आहे आणि यावेळी अमेरिकेमध्ये आहे. मी त्याला विचारले, तुम्ही कोठे राहता? त्या व्यक्तीने उत्तर दिले, माझे अगोदर सुद्धा कोणतेही ठिकाण नव्हते आणि आता ही नाही?

जेव्हा परमपूज्य सत्पुरुष सय्यदना रियाज अहमद गोहर शाही यांच्या भेटीदरम्यान होणाऱ्या चर्चेची अधिक माहितीसाठी विनंती करण्यात आली, तर सत्पुरुष गोहर शाही यांनी सांगितले की, ईसा ह. मरियम यांचे सुपुत्र आणि माझ्या दरम्यान जी चर्चा झाली ती सध्या एक गुपित आहे, परंतु येणाऱ्या जवळच्या काळामध्ये कोणत्याही योग्य वेळी त्या रहस्याचा उलगडा मी करेन. हजरत गोहर शाही यांनी आणखी सांगितले की, काही दिवसानंतर टुसान ऍरिझोना (अमेरिकी राज्य) जाण्याचा योग आला. इथे कोणीतरी मला एक छायाचित्र दाखिवले, आणि सांगितले की हे ईसा ह. मरियम यांचे सुपुत्र आहेत. मी लगेच त्या छायाचित्रातील नवयुवकाला ओळखले. कारण हे छायाचित्र त्याच नवयुवकाचे होते जो माझ्या रूममध्ये ताऊस मध्ये असताना आला होता. मी छायाचित्राच्या मालकाला त्या छायाचित्रासंबंधी उत्पत्तीबद्दल विचारले. त्याने मला सांगितले की, ते काही पवित्रस्थानी दर्शनासाठी गेले होते, जेथे त्यांनी काही छायाचित्र काढले. जेव्हा कॅमेरा ची फिल्म develop करून घेतली तर आश्चर्यरित्या या नवयुवकाचे छायाचित्र आले, आणि कोणीही या नवयुवकाला तिथे पाहिले नाही आणि कोणीही त्याचे छायाचित्र काढले नाही. तथापि, मी त्या नवयुवक अर्थात ईसा सुपुत्र ह. मरियम यांचे छायाचित्र घेतले आणि चंद्रामध्ये प्रकट होणाऱ्या अनेक छायाचित्रांशी त्याला मिळवून पाहिले. चंद्रामध्ये प्रकट होणाऱ्या प्रतिमेशी एक छायाचित्र साम्य ठेवत होते. मी सत्यापित करतो आणि या प्रकारे मी पुष्टी केली की, हे ईसा सुपुत्र मरियम यांची खरी प्रतिमा आहे.

जवळच्याच काळामध्ये अमेरिकेमध्ये एका पत्रिकेने बायबलच्या विद्वानांचा संदर्भ (हवाला) देऊन ईसा सुपुत्र मरियम (येशू मसिह) यांचे पुनरागमन आणि कुर्ब कयामत (प्रलयापुर्वीचा काळ) मध्ये होणाऱ्या घटनांशी संबंधित लेख प्रकाशित केला. त्या लेखामध्ये अनेक गोष्टींचा उल्लेख होता. विशेष रूपात बायबल शी संबंधित रहस्य आणि भविष्यवाण्या होत्या, ज्याला वॅटिकन (रोम इटली) ने प्रकाशित केले होते. बायबल च्या विद्वानांनी केलेल्या भविष्यवाण्या सत्पुरुष ह. रियाज अहमद गोहर शाही यांनी केलेल्या ईसा सुपुत्र मरियम यांच्या पुनरागमनाच्या घोषणेशी मिळत जुळत होती.

मित्रांनो ! ईश्वराने याच सध्याच्याच युगासाठी सांगितले होते:

"आम्ही तुम्हाला लवकरच दाखवू आमचे चिन्ह (निशाणी) क्षितिजावर आणि आकाशा वर, इथपर्यंत की, तुमच्या स्वतःच्याच अस्तित्वात सुद्धा."

गोहर शाही यांचा उपदेश

समस्त मनुष्यांचा जीवात्मा (अरजी अरवाह) या जगात अनेक वेळा दुसऱ्या शरीरामध्ये जन्म घेत राहते. पवित्र लोकांचा आत्मा (रूह) पवित्र शरीरामध्ये, जेव्हाकी मुहम्मद स. अ. यांच्या जीवात्म्याला (अरजी अरवाह) मेहदी अलै. स. (कल्की अवतार "मसीहा") यांच्यासाठी रोखण्यात आले होते, ज्या प्रकारे मुहम्मद स. अ. यांच्या शरीराचे कोणतेही वेगवगळे भाग अर्थात हात किंवा पाय यांनासुद्धा अमीना (प्रेषित यांच्या मातोश्री) का लाल (रत्न) मानले जाते आणि म्हणतात. त्याच प्रकारे मुहम्मद स. अ. यांच्या आकाशीय आत्म्याच्या कोणत्याही वेगळ्या भागांना सुद्धा अब्दुल्लाह चे पुत्र आणि अमीना चे लाल (रत्न) म्हंटले जाऊ शकते. अहल-ए-बैत चे आत्मे (अरवाह) सुद्धा अहल-ए-बैत मध्येच सामील आहेत.

एक महत्वाचा मुद्दा

महदी (Mahdi) चा अर्थ ....हिदायत वाला (सत्य मार्गदर्शक)
मेहदी (Mehdi) चा अर्थ .... चांदवाला (चंद्र वाला)

(जसे : मेहनाज आणि मेहताब)

मु. युनूस अलगोहर .....लंडन, इंग्लंड
(younus380@yahoo.co.uk)

परमपूज्य गोहर शाही यांनी १९८० पासून उपदेश आणि शिकवण देण्याचे कार्य आरंभ केले. आपला संदेश "ईश्वरप्रेम" (अल्लाह ची मोहब्बत) याला मोठी प्रसिद्धी / ख्याती प्राप्त झाली. प्रत्येक धर्माचे लोक आपल्यावर श्रद्धा आणि प्रेम करू लागले आणि आपापल्या प्रार्थनास्थळांमध्ये (इबादतगाह) मध्ये व्याख्यानासाठी निमंत्रित करून नामदान (जिकर ए कल्ब) प्राप्त करू लागले. हा एक फार मोठा चमत्कार (करामत) आहे, ज्याची इतिहासामध्ये सदृश (नजीर) नोंद मिळत नाही की,

गोहर शाही

प्रत्येक धर्माच्या प्रार्थनास्थळांचे (इबादतगाह) स्टेज, मिम्बर वर पोहोचून जातात, असे तर अगणित चमत्कार आणि प्रोग्रॅम आहेत, परंतु काही निवडक सांत्वनासाठी प्रस्तुत केले जात आहेत,

सादर आहे...

न्यूयॉर्क मध्ये ख्रिश्चन समुदायाच्या आमंत्रणावर दिनांक २ ऑक्टोबर १९९९ ला परमपूज्य गोहर शाही यांना हॉटेल (न्यूयॉर्कर) मध्ये आध्यात्मिक व्याख्यानासाठी आमंत्रित केले गेले.

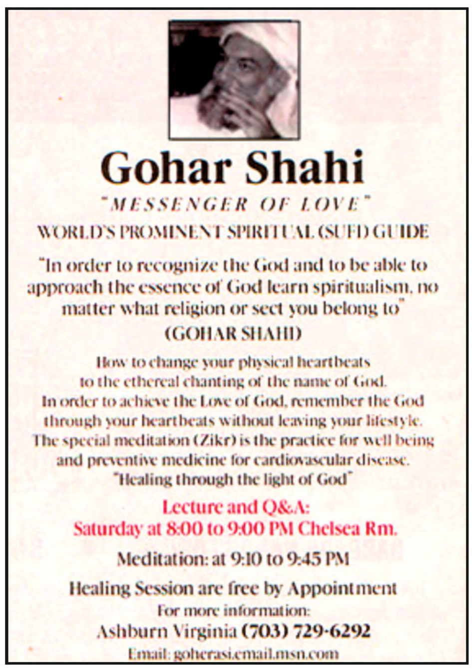

अमेरिकी राज्य ऍरिझोना चे शहर टुसान चे मध्यवर्ती चर्च
(GRACE ST. PAUL'S EPISCOPAL CHRUCH)
मध्ये परमपूज्य गोहर शाही ख्रिश्चन समुदायांना संबोधित करताना

खाली दिलेले छायाचित्र, ११ एप्रिल १९९६ चा भव्य आध्यात्मिक मेळावा, मोचीगेट लाहोर चे आहे, ज्यामध्ये बहुसंख्य हनफी आणि शाफई मुस्लिम प्रेक्षक उपस्थित होते.

अमेरिकेमध्ये परमपूज्य गोहर शाही युनीट्रियन युनिव्हर्सलिस्ट फेलोशीप प्रिसकाट, ॲरिझोना, यू. एस. ए.

July १९९७, Unitarian Universal Fellowship, Prescott, Arizona, USA

साऊथ अफ्रिकेचे शहर डर्बन मधील साई बाबा (**SAI BABA**) यांचे श्रद्धाळू आणि अग्निपूजक (आतिश परस्त) हिंदूंच्या मंदिरामध्ये **परमपूज्य गोहर शाही** यांचे व्याख्यान.

नूर-ए-इमान, इमाम बारगाह नाजिमाबाद कराची मध्ये शिया वर्गासोबत **परमपूज्य गोहर शाही** यांचे व्याख्यान

परमपूज्य गोहर शाही शीख समुदायामध्ये

NO LASER
NO OPERATION
NO SPECTACLES

Astonishing results in Myopia and Other Eye Ailments by highly qualified, well-experienced and renowned Ayurvedic Physicians of Northern India

Visit Personally.

DOGRA AYURVEDIC EYE HOSPITAL
(NETRA RESEARCH WING)

Nr. Mai Hiran Gate, Jalandhar-8 (Pb)

Phone : 281549

अमेरिकी राज्य ॲरिझोना चे शहर फिनिक्स मध्ये गुरु नानक गुरुद्वारा आश्रमामध्ये
परमपूज्य गोहर शाही शीख समुदायाला नामदान प्रदान करत आहेत.

सॅनफ्रान्सिस्को मध्ये शीख समाजाच्या सोसायटीने दिनांक **७ ऑक्टोबर १९९९** ला परमपूज्य गोहर शाही यांना ईश्वरप्रेम (अल्लाह ची मोहब्बत), या विषयावर व्याख्यानासाठी आमंत्रित केले आणि त्यांच्या या पत्रिकेने परमपूज्य गोहर शाही यांच्या आध्यात्मिक लाभ आणि शिकवण / ज्ञान संबंधित शिखांसाठी लेख छापला की, ईश्वराला प्राप्त करण्यासाठी हा सत्य आणि सोप्पा मार्ग आहे, याला आत्मसात करण्याचा प्रयत्न केला जावा.

……… खाली पत्रिकेची प्रत

December '99 31

ਦਿਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ–ਬਾਬਾ ਗੌਹਰ ਸ਼ਾਹ ਜੀ!

HAZRAT SAYEDNA RIAZ AHMED GOHAR SHAHI
FOUNDER OF A.S.I.

……….कोमंत्री प्रदेशी……….

पंजाबी भाषा गुरुमुखी च्या वर्तमान पत्रामध्ये परमपूज्य गोहर शाही सोबत केल्या गेलेल्या इंटरव्यूह ची एक प्रत

परमपूज्य हजरत गोहर शाही यांची इस्मजात कॉन्फरेन्स मधील व्याख्यान करताना एक झलक

७ ऑक्टोबर १९९६ मध्ये आयोजित करण्यात आलेली इस्मजात कॉन्फरेन्स चे एक छायाचित्र ज्यामध्ये विभिन्न संगठनांच्या लोकांनी सहभाग घेतला.

न्यूयॉर्क मध्ये ब्रूकलीन ची जामा मशीद तुर्क मध्ये, हम्बली आणि मालिकी मुस्लिम व्यक्तींशी परमपूज्य गोहर शाही व्याख्यान करत आहेत.

पुस्तक स्पष्ट करण्यासाठी काही टिपण्णी (इक्तेबास)

1. जर आपण कोणत्याही धर्मात आहात, परंतु ईश्वरी प्रेमापासून वंचित आहात, या पेक्षा तो चांगला आहे जो कोणत्याही धर्मामध्ये नाही पण ईश्वरीप्रेम ठेवतो.
2. प्रेमाचा संबंध ह्रदयाशी आहे, जेव्हा ह्रदयाच्या ठोक्यासोबत अल्लाह - अल्लाह मिळवले जाते, तेव्हा ते रक्ताद्वारे नसा-नसा मध्ये पोहोचून आत्म्यांना जागृत करते. मग आत्मे ईश्वराच्या नावाने तृप्त होऊन ईश्वरीप्रेमात जातात.
3. ईश्वराचे (रब) कोणतेही नाव, मग ते कोणत्याही भाषेत असेल तर ते आदरणीय आहे. पण ईश्वराचे (रब) अस्सल नाव सुरयानी भाषेमध्ये अल्लाह आहे, जी आकाशवासियांची भाषा आहे, याच नावाने फरिश्ते त्याला पुकारतात आणि प्रत्येक अवतारांच्या (नबी) धर्ममंत्रासोबत (कलिमा) संलग्न आहे.
4. जो पण व्यक्ती खऱ्या मनाने ईश्वराच्या शोधामध्ये जल आणि भूभागावर (बहरोबर) आहे तो सुद्धा आदरणीय आहे.
5. या जगामध्ये एकाच वेळी विभिन्न स्थानावर बरेच आदम आले. सगळे आदम जगामध्ये जगाच्या मातीपासूनच बनवले गेले, जेव्हाकी, शेवटचे आदम (शंकरजी) जे अरब मध्ये दफन आहेत यांना स्वर्गाच्या मातीपासून बनवले गेले. यांच्या व्यतिरिक्त आणखी कोणत्याही आदम ला फरिश्ते (सजदा) नतमस्तक झाले नव्हते. इब्लिस याच आदम (शंकर) यांच्या संतानांचा शत्रू बनला.
6. मनुष्याच्या शरीरामध्ये सात प्रकारचे प्राणिवर्ग (मखलूक) आहेत, ज्यांचा संबंध वेगवेगळ्या आकाश, वेगवेगळे स्वर्ग आणि मनुष्याच्या शरीरामध्ये वेगवेगळ्या कार्याशी आहे. जर यांना सकारात्मक ऊर्जेची (नूर) शक्ती पोहचवली तर हे त्या मनुष्याच्या रूपात एकाच वेळी अनेक स्थानावर इथपर्यंत की संत, अवतार (नबी) यांच्या सभा (मजलिस) आणि ईश्वराशी संवाद किंवा दर्शनापर्यंत पोहोचू शकतात.
7. प्रत्येक मनुष्याचे दोन धर्म असतात, एक शरीराचा धर्म जो मृत्यूनंतर संपून जातो, दुसरा आत्म्यांचा (रूह) धर्म जो सृष्टीकालीन (रोजे अजल) मध्ये होता. म्हणजेच - ईश्वरप्रेम, याच्याच द्वारे मनुष्याचे पद (मरतबा) श्रेष्ठ होते.
8. सगळ्या धर्मापेक्षा श्रेष्ठ ईश्वराचे प्रेम (ईश्वरी इश्क) आहे आणि सर्व आराधनांपेक्षा (इबादत) श्रेष्ठ ईश्वरीदर्शन (रब का दिदार) आहे.
9. मनुष्य, पशु, वृक्ष आणि दगडांशी संबंधित माहिती, की कशा प्रकारे हे अस्तित्वात आले आणि कोणी हराम (निषिद्ध) आणि हलाल का झाले.
10. आत्मा आणि फरिश्ते यांच्या ईश्वर आज्ञेच्या (अमर-ए-कुन) अगोदर कोणते प्राणी (मखलूक) होते? तो कोणता कुत्रा होता जो हजरत कतमीर बनून स्वर्गामध्ये जाईल? आणि ते कोणते लोक होते ज्यांच्या आत्म्यांनी (रूह) सृष्टिकाळामध्येच (अजल) धर्ममंत्र (कलिमा) चे पठण केले होते?

ते कोणत्या व्यक्तीचे रहस्य आहे जे या पुस्तकात नमूद नाहीये?
माहिती आणि संशोधनासाठी या पुस्तकाला अवश्य वाचावे.

For internet version, please visit us on: WWW.GOHARSHAHI.COM